
tirunAvukkaracar tEvAram -tirumuRai
6 part 1
(verses (1 - 508))
(in tamil script, unicode format)

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அருளிச்செய்த
தேவாரப் பதிகங்கள்
ஆறாம் திருமுறை முதற் பகுதி
பாடல்கள் (1 - 508)

Acknowledgements:

Etext preparation

(romanized/transliteration format) : Dr.
Thomas Malten and Colleagues,
Institute of Indology and Tamil Studies,
Univ of Koeln Germany.

Our sincere thanks go to Mr.Mani Manivannan, Fremont, CA, USA for providing us with a Text Converter that allowed conversion of romanized version to Tamil script version as per TSCII encoding.

Proof-reading and addition of brief comments: Mr. P.K. Ilango, Erode, Tamilnadu, India

PDF and Web version: Dr. K.

Kalyanasundaram, Lausanne, Switzerland

This webpage presents the Etext in Tamil script but in Unicode encoding.

To view the Tamil text correctly you need to set up the following:

i). You need to have Unicode fonts containing Tamil Block (Latha, Arial Unicode MS, TSCu_Inaimathi, Code2000, UniMylai,...) installed on your computer

and the OS capable of rendering Tamil

Scripts (Windows 2000 or Windows XP).

ii) Use a browser that is capable of handling UTF-8 based pages

(Netscape 6, Internet Explorer 5) with the Unicode Tamil font chosen as the default font for the UTF-8 char-set/encoding view.

. In case of difficulties send an email request to kalyan@geocities.com or kumar@vt.edu

௪௫ Project Madurai 1999 - 2004

Project Madurai is an open, voluntary, worldwide initiative devoted to preparation of

electronic texts of tamil literary works and to distribute them free on the Internet.

Details of Project Madurai are available at the website

<http://www.projectmadurai.org/>

You are welcome to freely distribute this file, provided this header page is kept intact.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் அருளிச்செய்த
தேவாரப் பதிகங்கள்
ஆறாம் திருமுறை, முதற் பகுதி
பாடல்கள் (1 - 508)

உள்ளுறை

6.001 கோயில்	(1-10)	மின்படி
6.002 கோயில்	(11-21)	மின்படி
6.003 திருவீரட்டானம்	(22-32)	மின்படி
6.004 திருவதிகைவீரட்டானம்	(33-43)	மின்படி
6.005 திருவீரட்டானம்	(44-53)	மின்படி

6.006 திருவதிகைவீரட்டானம்	(54-63)	மின்படி
6.007 திருவீரட்டானம்	(64-75)	மின்படி
6.008 திருக்காளத்தி	(76-86)	மின்படி
6.009 திருஆமாதூர்	(87-96)	மின்படி
6.010 திருப்பந்தணைநல்லூர்	(97-103)	மின்படி
6.011 திருப்புன்கூர் - திருநீடுர்	(107-116)	மின்படி
6.012 திருக்கழிப்பாலை	(117-126)	மின்படி
6.013 திருப்புறம்பயம்	(127-136)	மின்படி
6.014 திருநல்லூர்	(137-147)	மின்படி
6.015 திருக்கருகாவூர்	(148-158)	மின்படி

6.016 திருவிடைமருது	(159- 168)	மின்படி
6.017 திருவிடைமருது	(169- 178)	மின்படி
6.018 திருப்பூவணம்	(179- 189)	மின்படி
6.019 திருவாலவாய்	(190- 200)	மின்படி
6.020 திருநள்ளாறு	(201- 210)	மின்படி
6.021 திருவாக்கூர்	(211- 220)	மின்படி
6.022 திருநாகைக்காரோணம்	(221- 231)	மின்படி
6.023 திருமறைக்காடு	(232- 241)	மின்படி
6.024 திருவாரூர்	(242- 251)	மின்படி
6.025 திருவாரூர்	(252- 262)	மின்படி

6.026 திருவாரூர்	(263- 268) மின்படி
6.027 திருவாரூர்	(269- 278) மின்படி
6.028 திருவாரூர்	(279- 289) மின்படி
6.029 திருவாரூர்	(290- 299) மின்படி
6.030 திருவாரூர்	(300- 309) மின்படி
6.031 திருவாரூர்	(310- 319) மின்படி
6.032 திருவாரூர்	(320- 329) மின்படி
6.033 திருவாரூர்	(330- 339) மின்படி
6.034 திருவாரூர்	(340- 349) மின்படி
	(350-

6.035 திருவெண்காடு	359) மின்படி
6.036 திருப்பழனம்	(360- 369) மின்படி
6.037 திருவையாறு	(370- 379) மின்படி
6.038 திருவையாறு	(380- 390) மின்படி
6.039 திருமழபாடி	(391- 400) மின்படி
6.040 திருமழபாடி	(401- 407) மின்படி
6.041 திருநெய்த்தானம்	(408- 417) மின்படி
6.042 திருநெய்த்தானம்	(418- 427) மின்படி
6.043 திருப்பூந்துருத்தி	(428- 437) மின்படி
6.044 திருச்சோற்றுத்துறை	(438- 447) மின்படி

6.045 திருவொற்றியூர்	(448- மின்படி 457)
6.046 திருஆவடுதுறை	(458- மின்படி 468)
6.047 திருஆவடுதுறை	(469- மின்படி 478)
6.048 திருவலிவலம்	(479- மின்படி 488)
6.049 திருக்கோகரணம்	(489- மின்படி 498)
6.050 திருவீழிமிழலை	(499- மின்படி 508)

6. 01 கோயில் - பெரியதிருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

- 1 அரியானை அந்தணர்தஞ்
சிந்தை யானை
அருமறையி னகத்தானை

அணுவை யார்க்குந்
தெரியாத தத்துவனைத்
தேனைப் பாலைத்
திகழொளியைத்
தேவர்கள்தங் கோனை
மற்றைக்
கரியானை நான்முகனைக்
கனலைக் காற்றைக்
கனைகடலைக்
குலவரையைக் கலந்து நின்ற
பெரியானைப் பெரும்பற்றப்
புலியூ ரானைப்
பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா
நாளே.

6.1.1

- 2 கற்றானைக் கங்கைவார்
சடையான் றன்னைக்
காவிரிகுழ் வலஞ்சுழியுங்
கருதி னானை
அற்றார்க்கும் அலந்தார்க்கும்
அருள்செய் வானை
ஆரூரும் புகுவானை
அறிந்தோ மன்றே

மற்றாருந் தன்னொப்பா
ரில்லா தானை
வானவர்க ளெப்பொழுதும்
வணங்கி யேத்தப்
பெற்றானைப் பெரும்பற்றப்
புலியூ ரானைப்
பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா
நாளே. 6.1.2

3 கருமானின் உரியதளே
உடையா வீக்கிக்
கனைகழல்கள்
கலந்தொலிப்ப அனல்கை
யேந்தி
வருமானத் திரள்தோள்கள்
மட்டித் தாட
வளர்மதியஞ் சடைக்கணிந்து
மானேர் நோக்கி
அருமான வாண்முகத்தா
ளமர்ந்து காண
அமரர்கணம் முடிவணங்க
ஆடு கின்ற
பெருமானைப் பெரும்பற்றப்

புலியூ ரானைப்
பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா
நாளே.

6.1.3

4 அருந்தவர்கள் தொழுதேத்தும்
அப்பன் றன்னை

அமரர்கள்தம் பெருமானை
அரனை மூவா

மருந்தமரர்க் கருள்புரிந்த
மைந்தன் றன்னை

மறிகடலுங் குலவரையும்
மண்ணும் விண்ணுந்

திருந்தொளிய தாரகையுந்
திசைக ளெட்டுந்

திரிசுடர்கள் ஓரிரண்டும்
பிறவு மாய

பெருந்தகையைப்

பெரும்பற்றப் புலியூ

ரானைப்

பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா
நாளே.

6.1.4

5 அருந்துணையை அடியார்தம்
அல்லல் தீர்க்கும்

அருமருந்தை அகல்ஞாலத்
தகத்துள் தோன்றி
வருந்துணையுஞ் சுற்றமும்
பற்றும் விட்டு
வான்புலன்கள் அகத்தடக்கி
மடவா ரோடும்
பொருந்தணைமேல்
வரும்பயனைப் போக
மாற்றிப்
பொதுநீக்கித் தனைநினைய
வல்லோர்க் கென்றும்
பெருந்துணையைப்
பெரும்பற்றப் புலியூ
ரானைப்
பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா
நாளே.

6.1.5

- 6 கரும்பமரும் மொழிமடவாள்
பங்கன் றன்னைக்
கனவயிரக் குன்றனைய
காட்சி யானை
அரும்பமரும்
பூங்கொன்றைத் தாரான்

றன்னை
அருமறையோ டாறங்க மாயி
னானைச்
சுரும்பமருங் கடிபொழில்கள்
சூழ்தென் னாரூர்ச்
சுடர்க்கொழுந்தைத்
துளக்கில்லா விளக்கை மிக்க
பெரும்பொருளைப்
பெரும்பற்றப் புலியூ
ரானைப்
பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா
நாளே.

6.1.6

7 வரும்பயனை எழுநரம்பி

னோசை யானை

வரைசிலையா வானவர்கள்
முயன்ற வாளி
அரும்பயஞ்செ யவுணர்புர
மெரியக் கோத்த
அம்மானை அலைகடல்நஞ்
சயின்றான் றன்னைச்
சுரும்பமருங் குழல்மடவார்
கடைக்கண் நோக்கிற்

துளங்காத சிந்தையராய்த்
துறந்தோ ருள்ளப்
பெரும்பயனைப்
பெரும்பற்றப் புலியூ
ராளைப்
பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா
நாளே.

6.1.7

8 காரானை ஈருரிவைப் போர்வை
யானைக்

காமருபூங் கச்சியே கம்பன்
றன்னை
ஆரேனு மடியவர்கட்
கணியான் றன்னை
அமரர்களுக் கறிவரிய
அளவி லானைப்
பாரோரும் விண்ணோரும்
பணிய நட்டம்
பயில்கின்ற பரஞ்சுடரைப்
பரனை எண்ணில்
பேரானைப் பெரும்பற்றப்
புலியூ ரானைப்
பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா

9 முற்றாத பால்மதியஞ்

சூடினானை

மூவுலகுந் தானாய முதல்வன்
றன்னைச்

செற்றார்கள் புரமூன்றுஞ்

செற்றான் றன்னைத்

திகழொளியை மரகதத்தைத்

தேனைப் பாலைக்

குற்றாலத் தமர்ந்துறையுங்

குழகன் றன்னைக்

கூத்தாட வல்லானைக்

கோனை ஞானம்

பெற்றானைப் பெரும்பற்றப்

புலியூ ரானைப்

பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா

நாளே.

6.1.9

10 காரொளிய திருமேனிச்

செங்கண் மாலுங்

கடிக்கமலத் திருந்தயனுங்

காணா வண்ணஞ்

சீரொளிய தழற்பிழம்பாய்
நின்ற தொல்லைத்
திகழொளியைச் சிந்தைதனை
மயக்கந் தீர்க்கும்
ஏரொளியை இருநிலனும்
விசும்பும் விண்ணும்
ஏழுலகுங் கடந்தண்டத்
தப்பால் நின்ற
பேரொளியைப்
பெரும்பற்றப் புலியூ
ராளைப்
பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா
நாளே.

6.1.10

திருச்சிற்றம்பலம்

உள்ளுறை அட்டவணைக்குத் திரும்ப

6. 02 கோயில் - புக்கதிருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

11 மங்குல் மதிதவமும் மாட வீதி
மயிலாப்பி லுள்ளார் மருக
லுள்ளார்
கொங்கிற் கொடுமுடியார்
குற்றா லத்தார்
குடமுக்கி லுள்ளார்போய்க்
கொள்ளம் பூதூர்த்
தங்கு மிடமறியார் சால
நாளார்
தரும புரத்துள்ளார் தக்க
னாரார்
பொங்குவெண் ணீறணிந்து
பூதஞ் சூழப்
புலியூர்ச்சிற் றம்பலமே
புக்கார் தாமே.

6.2.1

12 நாக மரைக்கசைத்த நம்ப
ரிந்நாள்
நனிபள்ளி யுள்ளார்போய்
நல்லூர்த் தங்கிப்

பாகப் பொழுதெல்லாம்
பாகூர்த் தங்கிப்
பரிதி நியமத்தார் பன்னி
ருநாள்
வேதமும் வேள்விப் புகையு
மோவா
விரிநீர் மிழலை எழுநாள்
தங்கிப்
போகமும் பொய்யாப்
பொருளு மானார்
புலியூர்ச்சிற் றம்பலமே
புக்கார் தாமே.

6.2.2

13 துறங்காட்டி யெல்லாம்
விரித்தார் போலுந்
தூமதியும் பாம்பு முடையார்
போலும்
மறங்காட்டி மும்மதிலு
மெய்தார் போலும்
மந்திரமுந் தந்திரமுந் தாமே
போலும்
அறங்காட்டி அந்தணர்க்கன்
றால நீழல்

அறமருளிச் செய்த அரனா
ரிந்நாள்
புறங்காட் டெரியாடிப் பூதஞ்
சூழப்
புலியூர்ச்சிற் றம்பலமே
புக்கார் தாமே.

6.2.3

14வாரேறு வனமுலையாள் பாக
மாக

மழுவாள்கை யேந்தி
மயானத் தாடிச்
சீரேறு தண்வயல்கூழ் ஓத
வேலித்
திருவாஞ்சி யத்தார் திருநள்
ளாற்றார்
காரேறு கண்டத்தார் காமற்
காய்ந்த
கண்விளங்கு நெற்றியார்
கடல்நஞ் சுண்டார்
போரேறு தாமேறிப் பூதஞ்
சூழப்
புலியூர்ச்சிற் றம்பலமே
புக்கார் தாமே.

6.2.4

15 காரார் கமழ்கொன்றைக் கண்ணி

சூடிக்

கபாலங்கை யேந்திக்

கணங்கள் பாட

ஊரா ரிடும்பிச்சை கொண்டு

ழலும்

உத்தம ராய்நின்ற ஒருவ

னார்தாஞ்

சீரார் கழல்வணங்குந் தேவ

தேவர்

திருவாரூர்த் திருமூலத் தான

மேயார்

போரார் விடையேறிப் பூதஞ்

சூழப்

புலியூர்ச்சிற் றம்பலமே

புக்கார் தாமே.

6.2.5

16 காதார் குழையினர் கட்டங்

கத்தார்

கயிலாய மாமலையார்

காரோ ணத்தார்

மூதாயர் மூதாதை யில்லார்

போலும்

முதலு மிறுதியுந் தாமே
போலும்

மாதாய மாதர் மகிழ வன்று
மன்மதவேள் தன்னுடலங்
காய்ந்தா ரிந்நாட்

போதார் சடைதாழப் பூதஞ்
சூழப்

புலியூர்ச்சிற் றம்பலமே
புக்கார் தாமே.

6.2.6

17 இறந்தார்க்கு மென்றும் இறவா
தார்க்கும்

இமையவர்க்கும் ஏகமாய்
நின்று சென்று

பிறந்தார்க்கு மென்றும்

பிறவா தார்க்கும்

பெரியான்றன் பெருமையே

பேச நின்று

மறந்தார் மனத்தென்றும்

மருவார் போலும்

மறைக்காட் டுறையும்

மழுவாட் செல்வர்

புறந்தாழ் சடைதாழப் பூதஞ்

சூழப்
புலியூர்ச்சிற் றம்பலமே
புக்கார் தாமே.

6.2.7

18 குலாவெண் டலைமாலை
யென்பு பூண்டு

குளிர்கொன்றைத் தாரணிந்து
கொல்லே நேறிக்
கலாவெங் களிற்றுரிவைப்
போர்வை மூடிக்
கையோ டனலேந்திக் காடு
றைவார்
நிலாவெண் மதியுரிஞ்ச
நீண்ட மாடம்
நிறைவயல்கூழ் நெய்த்தான
மேய செல்வர்
புலால்வெண் டலையேந்திப்
பூதஞ் சூழப்
புலியூர்ச்சிற் றம்பலமே
புக்கார் தாமே.

6.2.8

19 சந்தித்த கோவணத்தர்
வெண்ணூல் மார்பர்
சங்கரனைக் கண்டரோ

கண்டோ மிந்நாள்
பந்தித்த வெள்விடையைப்
பாய வேறிப்
படுதலையி லென்கொலோ
ஏந்திக் கொண்டு
வந்திங்கென் வெள்வளையுந்
தாமு மெல்லாம்
மணியாரூர் நின்றந்தி
கொள்ளக் கொள்ளப்
பொன்றி மணிவிளக்குப்
பூதம் பற்றப்
புலியூர்ச்சிற் றம்பலமே
புக்கார் தாமே.

6.2.9

20 பாதங்கள் நல்லார் பரவி

யேத்தப்

பத்திமையாற் பணிசெய்யுந்
தொண்டர் தங்கள்
ஏதங்கள் தீர இருந்தார்
போலும்
எழுபிறப்பும் ஆளுடைய ஈச
னார்தாம்
வேதங்க ளோதியோர்

வீணை யேந்தி
விடையொன்று தாமேறி
வேத கீதர்
பூதங்கள் சூழப் புலித்தோல்
வீக்கிப்
புலியூர்ச்சிற் றம்பலமே
புக்கார் தாமே.

6.2.10

21 பட்டுடுத்துத் தோல்போர்த்துப்
பாம்பொன் றார்த்துப்
பகவனார் பாரிடங்கள் சூழ
நட்டஞ்
சிட்டராய்த் தீயேந்திச்
செல்வார் தம்மைத்
தில்லைச்சிற் றம்பலத்தே
கண்டோ மிந்நாள்
விட்டிலங்கு சூலமே
வெண்ணூ லுண்டே
ஓதுவதும் வேதமே வீணை
யுண்டே
கட்டங்கங் கையதே சென்று
காணீர்
கறைசேர் மிடற்றெங் கபாலி

திருச்சிற்றம்பலம்

உள்ளுறை அட்டவணைக்குத் திரும்ப

6. 03 திருவீரட்டானம் - ஏழைத்திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

22 வெறிவிரவு கூவிளநற் றொங்க
லானை

வீரட்டத் தானைவெள்
ளேற்றி னானைப்
பொறியரவி னானைப்புள்
ளுர்தி யானைப்
பொன்னிறத்தி னானைப்
புகழ்தக் காளை
அறிதற் கரியசீ ரம்மாள்

றன்னை
அதியரைய மங்கை
அமர்ந்தான் றன்னை
எறிகெடிலத் தானை
இறைவன் றன்னை
ஏழையே னான்பண் டிகழ்ந்த 6.3.1
வாறே.

23 வெள்ளிக்குன் றன்ன
விடையான் றன்னை
வில்வலான் வில்வட்டங்
காய்ந்தான் றன்னைப்
புள்ளி வரிநாகம் பூண்டான்
றன்னைப்
பொன்பிதிர்ந் தன்ன
சடையான் றன்னை
வள்ளி வளைத்தோள்
முதல்வன் றன்னை
வாரா வுலகருள வல்லான்
றன்னை
எள்க இடுபிச்சை ஏற்பான்
றன்னை
ஏழையே னான்பண் டிகழ்ந்த

வாரே.

6.3.2

24 முந்தி யுலகம் படைத்தான்
றன்னை

மூவா முதலாய மூர்த்தி
தன்னைச்
சந்தவெண் டிங்கள்
அணிந்தான் றன்னைத்
தவநெறிகள் சாதிக்க
வல்லான் றன்னைச்
சிந்தையில் தீர்வினையைத்
தேனைப் பாலைச்
செழுங்கெடில வீரட்ட மேவி
னானை
எந்தை பெருமானை ஈசன்
றன்னை
ஏழையே னான்பண் டிகழ்ந்த
வாரே.

6.3.3

25 மந்திரமும் மறைப்பொருளு
மானான் றன்னை

மதியமும் ஞாயிறுங் காற்றுந்
தீயும்

அந்தரமு மலைகடலு
மானான் றன்னை
அதியரைய மங்கை
அமர்ந்தான் றன்னைக்
கந்தருவஞ் செய்திருவர்
கழல்கை கூப்பிக்
கடிமலர்கள் பலதூவிக் காலை
மாலை
இந்திரனும் வானவருந்
தொழச்செல் வாளை
ஏழையே னான்பண் டிகழ்ந்த
வாறே.

6.3.4

26 ஒருபிறப்பி லானடியை
உணர்ந்துங் காணார்
உயர்கதிக்கு வழிதேடிப்
போக மாட்டார்
வருபிறப்பொன் றுணராது
மாக பூசி
வழிகாணா தவர்போல்வார்
மனத்த னாகி
அருபிறப்பை அறுப்பிக்கும்
அதிகை யூரன்

அம்மான்றன் அடியிணையே
அணைந்து வாழா
திருபிறப்பும் வெறுவியராய்
இருந்தார் சொற்கேட்
டேழையே னான்பண்
டிகழ்ந்த வாறே.

6.3.5

27 ஆறேற்க வல்ல சடையான்
றன்னை

அஞ்சனம் போலு மிடற்றான்
றன்னைக்
கூறேற்கக் கூறமர வல்லான்
றன்னைக்
கோல்வளைக்கை மாதரான்
பாகன் றன்னை
நீறேற்கப் பூசும் அகலத்
தானை
நின்மலன் றன்னை நிமலன்
றன்னை
ஏறேற்க ஏறுமா வல்லான்
றன்னை
ஏழையே னான்பண் டிகழ்ந்த
வாறே.

6.3.6

28 குண்டாக்க னாயுழன்று கையி
லுண்டு

குவிமுலையார் தம்முன்னே
நாண மின்றி

உண்டி யுகந்தமணே நின்றார்
சொற்கேட்

டுடனாகி யுழிதந்தேன்

உணர்வொன் றின்றி

வண்டுலவு கொன்றையங்

கண்ணி யானை

வானவர்க ளேத்தப் படுவான்

றன்னை

எண்டிசைக்கு மூர்த்தியாய்

நின்றான் றன்னை

ஏழையே னான்பண் டிகழ்ந்த

வாரே.

6.3.7

29 உறிமுடித்த குண்டிகைதங்

கையிற் றூக்கி

ஊத்தைவாய்ச் சமணர்க்கோர்

குண்டாக் கனாய்க்

கறிவிரவு நெய்சோறு கையி

லுண்டு

கண்டார்க்குப் பொல்லாத
காட்சி யானேன்
மறிதிரைநீர்ப் பவ்வநஞ்
சுண்டான் றன்னை
மறித்தொருகால்
வல்வினையேன் நினைக்க
மாட்டேன்
எறிகெடில நாடர் பெருமான்
றன்னை
ஏழையே னான்பண் டிகழ்ந்த
வாரே.

6.3.8

30 நிறைவார்ந்த நீர்மையாய்
நின்றான் றன்னை
நெற்றிமேற் கண்ணொன்
றுடையான் றன்னை
மறையானை மாசொன்
றிலாதான் றன்னை
வானவர்மேல் மலரடியை
வைத்தான் றன்னைக்
கறையானைக் காதார்
குழையான் றன்னைக்
கட்டங்க மேந்திய கையி

னானை

இறையானை எந்தை

பெருமான் றன்னை

ஏழையே னான்பண் டிகழ்ந்த

வாரே.

6.3.9

31 தொல்லைவான் சூழ்வினைகள்

சூழப் போந்து

தூற்றியே னாற்றியேன்

சுடராய் நின்று

வல்லையே இடர்தீர்த்திங்

கடிமை கொண்ட

வானவர்க்குந் தானவர்க்கும்

பெருமான் றன்னைக்

கொல்லைவாய்க்

குருந்தொசித்துக் குழலு

மூதுங்

கோவலனும் நான்முகனுங்

கூடி யெங்கும்

எல்லைகாண் பரியானை

எம்மான் றன்னை

ஏழையே னான்பண் டிகழ்ந்த

வாரே.

6.3.10

32 முலைமறைக்கப் பட்டுநீ ராடப் பெண்கள்

முறைமுறையால் நந்தெய்வ
மென்று தீண்டித்
தலைபறிக்குந் தன்மையர்க
ளாகி நின்று
தவமேயென் றவஞ்செய்து
தக்க தோரார்
மலைமறிக்கச் சென்ற
இலங்கைக் கோனை
மதனழியச் செற்றசே வடியி
னானை
இலைமறித்த கொன்றையந்
தாரான் றன்னை
ஏழையே னான்பண் டிகழ்ந்த
வாறே.

6.3.11

திருச்சிற்றம்பலம்

உள்ளுறை அட்டவணைக்குத் திரும்ப

6. 04 திருவதிகைவீரட்டானம் - அடையாளத்திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

33 சந்திரனை மாகங்கைத்

திரையால் மோதச்

சடாமகுடத் திருத்துமே சாம

வேதக்

கந்தருவம் விரும்புமே கபால

மேந்து

கையனே மெய்யனே கனக

மேனிப்

பந்தணவு மெல்விரலாள் பாக

னாமே

பசுவேறு மேபரம யோகி

யாமே

ஐந்தலைய மாகுணங்கொண்

டரையார்க் கும்மே

அவனாகில் அதிகைவீ ரட்ட

னாமே.

6.4.1

34 ஏறேறி யேழுலகும் உழிதர்
வானே

இமையவர்கள் தொழுதேத்த
இருக்கின் றானே
பாறேறு படுதலையிற்
பலிகொள் வானே
படவரவந் தடமார்பிற்
பயில்வித் தானே
நீறேறு செழும்பவளக்
குன்றொப் பானே
நெற்றிமேல் ஒற்றைக்கண்
நிறைவித் தானே
ஆறேறு சடைமுடிமேற்
பிறைவைத் தானே
அவனாகில் அதிகைவீ ரட்ட
னாமே. 6.4.2

35 முண்டத்திற் பொலிந்திலங்கு
மேனி யானே

முதலாகி நடுவாகி முடிவா
னானே
கண்டத்தில் வெண்மருப்பின்
காறை யானே

கதநாகங் கொண்டாடுங்
காட்சி யானே
பிண்டத்தின் இயற்கைக்கோர்
பெற்றி யானே
பெருநிலநீர் தீவளிஆ காச
மாகி
அண்டத்துக் கப்பாலாய்
இப்பா லானே
அவனாகில் அதிகைவீ ரட்ட
னாமே. 6.4.3

36 செய்யனே கரியனே கண்டம்
பைங்கண்

வெள்ளெயிற்றா டரவனே
வினைகள் போக
வெய்யனே தண்கொன்றை
மிலைத்த சென்னிச்
சடையனே விளங்குமழுச்
சூல மேந்துங்
கையனே காலங்கள் மூன்றா
னானே
கருப்புவிற்
றனிக்கொடும்பூண் காமற்

காய்ந்த
ஐயனே பருத்துயர்ந்த
ஆனேற் றானே
அவனாகி லதிகைவீ ரட்ட
னாமே.

6.4.4

37 பாடுமே யொழியாமே நால்வே
தமும்

படர்சடைமேல் ஒளிதிகழப்
பனிவெண் டிங்கள்
சூடுமே அரைதிகழத்
தோலும் பாம்புஞ்
சுற்றுமே தொண்டைவாய்
உமையோர் பாகங்
கூடுமே குடமுழுவம் வீணை
தாளங்
குறுநடைய சிறுபூதம் முழக்க
மாக்கூத்
தாடுமே அந்தடக்கை
அனலேந் தும்மே
அவனாகில் அதிகைவீ ரட்ட
னாமே.

6.4.5

38 ஒழித்திடுமே உள்குவார்

உள்ளத் துள்ள
 உறுபிணியுஞ் செறுபகையும்
 ஒற்றைக் கண்ணால்
 விழித்திடுமே காமனையும்
 பொடியா வீழ்
 வெள்ளப் புனற்கங்கை
 செஞ்சடைமேல்
 இழித்திடுமே ஏழுலகுந்
 தானா கும்மே
 இயங்குந் திரிபுரங்க ளோரம்
 பினால்
 அழித்திடுமே ஆதிமா தவத்து
 ளானே
 அவனாகில் அதிகைவீ ரட்ட
 னாமே.

6.4.6

39 குழலோடு கொக்கரைகைத்
 தாளம் மொந்தை
 குறட்பூதம் முன்பாடத் தானா
 டும்மே
 கழலாடு திருவிரலாற்
 கரணஞ் செய்து
 கனவின்கண் திருவுருவந்

தான்காட் டும்மே
எழிலாருந் தோள்வீசி நடமா
டும்மே
ஈமப் புறங்காட்டில் ஏமந்
தோறும்
அழலாடு மேயட்ட மூர்த்தி
யாமே
அவனாகில் அதிகைவீ ரட்ட
னாமே.

6.4.7

40 மாலாகி மதமிக்க களிறு தன்னை
வதைசெய்து மற்றதனின்
உரிவை கொண்டு
மேலாலுங் கீழாலுந்
தோன்றா வண்ணம்
வெம்புலால் கைகலக்க
மெய்ப்போர்த் தானே
கோலாலம் படவரைநட்
டரவு சுற்றிக்
குரைகடலைத் திரையலறக்
கடைந்து கொண்ட
ஆலால முண்டிருண்ட

கண்டத் தானே
அவனாகில் அதிகைவீ ரட்ட
னாமே. 6.4.8

41 செம்பொனாற் செய்தழகு
பெய்தாற் போலுஞ்
செஞ்சடையெம் பெருமானே
தெய்வ நாளும்
வம்பினார் மலர்க்கூந்த
லுமையாள் காதல்
மணவாள னேவலங்கை
மழுவா ளனே
நம்பனே நான்மறைகள்
தொழநின் றானே
நடுங்காதார் புரமுன்றும்
நடுங்கச் செற்ற
அம்பனே அண்டகோ சரத்து
ளானே
அவனாகில் அதிகைவீ ரட்ட
னாமே. 6.4.9

42 எழுந்ததிரை நதித்துவலை
நனைந்த திங்கள்

இளநிலாத் திகழ்கின்ற வளர்ச
 டையனே
 கொழும்பவளச்
 செங்கனிவாய்க் காமக்
 கோட்டி
 கொங்கையிணை
 அமர்பொருது கோலங்
 கொண்ட
 தழும்புளவே வரைமார்பில்
 வெண்ணூ லுண்டே
 சாந்தமொடு சந்தனத்தின்
 அளறு தங்கி
 அழுந்தியசெந் திருவுருவில்
 வெண்ணீற் றானே
 அவனாகில் அதிகைவீ ரட்ட
 னாமே.

6.4.10

43 நெடியானும் நான்முகனும்
 நேடிக் காணா
 நீண்டானே நேரொருவ
 ரில்லா தானே
 கொடியேறு கோலமா
 மணிகண் டனே

கொல்வேங்கை அதளனே
கோவ ணவனே
பொடியேறு மேனியனே
ஐயம் வேண்டிப்
புவலோகந் திரியுமே புரிநூ
லானே
அடியாரை அமருலகம்
ஆள்விக் கும்மே
அவனாகில் அதிகைவீ ரட்ட
னாமே.

6.4.11

திருச்சிற்றம்பலம்

உள்ளுறை அட்டவணைக்குத் திரும்ப

6. 05 திருவீரட்டானம் -
போற்றித்திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

44 எல்லாஞ் சிவனென்ன நின்றாய்
போற்றி

எரிசுடராய் நின்ற இறைவா
போற்றி

கொல்லார் மழுவாட்

படையாய் போற்றி

கொல்லுங் கூற்றொன்றை

உதைத்தாய் போற்றி

கல்லாதார் காட்சிக் கரியாய்

போற்றி

கற்றா ரிடும்பை களைவாய்

போற்றி

வில்லால் வியனரணம்

எய்தாய் போற்றி

வீரட்டங் காதல் விமலா

போற்றி.

6.5.1

45 பாட்டுக்கும் ஆட்டுக்கும்

பண்பா போற்றி

பல்லாழி யாய் படைத்தாய்

போற்றி

ஓட்டகத்தே யூணா உகந்தாய்

போற்றி
உள்குவார் உள்ளத்
துறைவாய் போற்றி
காட்டகத்தே ஆடல்
மகிழ்ந்தாய் போற்றி
கார்மேக மன்ன மிடற்றாய்
போற்றி
ஆட்டுவதோர் நாகம்
அசைத்தாய் போற்றி
அலைகெடில வீரட்டத்
தாள்வாய் போற்றி.

6.5.2

46 முல்லையங் கண்ணி முடியாய்
போற்றி

முழுநீறு பூசிய மூர்த்தி
போற்றி
எல்லை நிறைந்த குணத்தாய்
போற்றி
ஏழ்நரம்பி னோசை
படைத்தாய் போற்றி
சில்லைச் சிரைத்தலையில்
ஊணா போற்றி
சென்றடைந்தார் தீவினைகள்

தீர்ப்பாய் போற்றி
தில்லைச்சிற் றம்பல மேயாய்
போற்றி
திருவீரட் டானத்தெஞ்
செல்வா போற்றி.

6.5.3

47 சாம்பர் அகலத் தணிந்தாய்
போற்றி

தவநெறிகள் சாதித்து
நின்றாய் போற்றி
கூம்பித் தொழுவார்தங்
குற்றே வலைக்
குறிக்கொண் டிருக்குங்
குழகா போற்றி
பாம்பும் மதியும் புனலுந்
தம்மிற்
பகைதீர்த் துடன்வைத்த
பண்பா போற்றி
ஆம்பல் மலர்கொண்
டணிந்தாய் போற்றி
அலைகெடில வீரட்டத்
தாள்வாய் போற்றி.

6.5.4

48 நீறேறு நீல மிடற்றாய் போற்றி

நிழல்திகழும்
வெண்மழுவாள் வைத்தாய்
போற்றி
கூறே றுமையொருபாற்
கொண்டாய் போற்றி
கோளரவம் ஆட்டுங் குழகா
போற்றி
ஆறேறு சென்னி யுடையாய்
போற்றி
அடியார்கட் காரமுத மானாய்
போற்றி
ஏறேற என்றும் உகப்பாய்
போற்றி
இருங்கெடில வீரட்டத்
தெந்தாய் போற்றி.

6.5.5

49 பாடுவார் பாட லுகப்பாய்

போற்றி

பழையாற்றுப் பட்டிச்

சுரத்தாய் போற்றி

வீடுவார் வீட்டுள வல்லாய்

போற்றி

வேழத் துரிவெருவப்
போர்த்தாய் போற்றி
நாடுவார் நாடற் கரியாய்
போற்றி
நாகம் அரைக்கசைத்த நம்பா
போற்றி
ஆடுமா னைந்தும் உகப்பாய்
போற்றி
அலைகெடில வீரட்டத்
தாள்வாய் போற்றி.

6.5.6

50 மண்டுளங்க ஆடல் மகிழ்ந்தாய்
போற்றி

மால்கடலு மால்விசம்பு
மானாய் போற்றி
விண்டுளங்க மும்மதிலும்
எய்தாய் போற்றி
வேழத் துரிமூடும் விகிர்தா
போற்றி
பண்டுளங்கப் பாடல்
பயின்றாய் போற்றி
பார்முழுது மாய பரமா
போற்றி

கண்டுளங்கக் காமனைமுன்
காய்ந்தாய் போற்றி
கார்க்கெடிலங் கொண்ட
கபாலி போற்றி.

6.5.7

51 வெஞ்சினவெள் ளேறுர்தி
யுடையாய் போற்றி
விரிசடைமேல் வெள்ளம்
படைத்தாய் போற்றி
துஞ்சாப் பலிதேருந்
தோன்றால் போற்றி
தொழுதகை துன்பந்
துடைப்பாய் போற்றி
நஞ்சொடுங்குங் கண்டத்து
நாதா போற்றி
நான்மறையோ டாறங்க
மானாய் போற்றி
அஞ்சொலாள் பாகம்
அமர்ந்தாய் போற்றி
அலைகெடில வீரட்டத்
தாள்வாய் போற்றி.

6.5.8

52 சிந்தையாய் நின்ற சிவனே

போற்றி

சீர்ப்பு தஞ்சிந்தை செய்தாய்

போற்றி

புந்தியாய்ப் புண்டரிகத்

துள்ளாய் போற்றி

புண்ணியனே போற்றி

புனிதா போற்றி

சந்தியாய் நின்ற சதுரா

போற்றி

தத்துவனே போற்றியென்

தாதாய் போற்றி

அந்தியாய் நின்ற அரனே

போற்றி

அலைகெடில வீரட்டத்

தாள்வாய் போற்றி.

6.5.9

53 முக்கணா போற்றி முதல்வா

போற்றி

முருகவேள் தன்னைப்

பயந்தாய் போற்றி

தக்கணா போற்றி தருமா

போற்றி

தத்துவனே போற்றியென்

தாதாய் போற்றி
தொக்கணா வென்றிருவர்
தோள்கை கூப்பத்
துளங்கா தெரிசுடராய்
நின்றாய் போற்றி
எக்கண்ணுங் கண்ணிலேன்
எந்தாய் போற்றி
எறிகெடில வீரட்டத் தீசா
போற்றி.

6.5.10

திருச்சிற்றம்பலம்

உள்ளுறை அட்டவணைக்குத் திரும்ப

6. 06 திருவதிகைவீரட்டானம் -
திருவடித்திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

54 அரவணையான் சிந்தித்

தரற்றும்மடி

அருமறையான் சென்னிக்

கணியாமடி

சரவணத்தான் கைதொழுது

சாரும்மடி

சார்ந்தார்கட் கெல்லாஞ்

சரணாமடி

பரவுவார் பாவம்

பறைக்கும்மடி

பதினெண் கணங்களும்

பாடும்மடி

திரைவிரவு தென்கெடில

நாடன்னடி

திருவீரட் டானத்தெஞ்

செல்வனடி.

6.6.1

55 கொடுவினையா ரென்றுங்

குறுகாவடி

குறைந்தடைந்தார்

ஆழாமைக் காக்கும்மடி

படுமுழுவம் பாணி

பயிற்றும்மடி

பதைத்தெழுந்த

வெங்கூற்றைப் பாய்ந்தவடி
கடுமுரணே றூர்ந்தான்
கழற்சேவடி
கடல்வையங் காப்பான்
கருதும்மடி
நெடுமதியங் கண்ணி
யணிந்தானடி
நிறைகெடில வீரட்டம்
நீங்காவடி.

6.6.2

56 வைதெழுவார் காமம்பொய்

போகாவடி

வஞ்சவலைப் பாடொன்
றில்லாவடி
கைதொழுது நாமேத்திக்
காணும்மடி
கணக்கு வழக்கைக்
கடந்தவடி
நெய்தொழுது நாமேத்தி
யாட்டும்மடி
நீள்விசும்பை ஊடறுத்து
நின்றவடி
தெய்வப் புனற்கெடில

நாடன்னடி
திருவீரட் டானத்தெஞ்
செல்வனடி.

6.6.3

57 அரும்பித்த செஞ்ஞாயி
றேய்க்கும்மடி

அழகெழுத லாகா
அருட்சேவடி
சுரும்பித்த வண்டினங்கள்
சூழ்ந்தவடி
சோமனையுங் காலனையுங்
காய்ந்தவடி
பெரும்பித்தர் கூடிப்
பிதற்றும்மடி
பிழைத்தார் பிழைப்பறிய
வல்லவடி
திருந்துநீர்த் தென்கெடில
நாடன்னடி
திருவீரட் டானத்தெஞ்
செல்வனடி.

6.6.4

58 ஒருகாலத் தொன்றாகி நின்றவடி
ஊழிதோ றூழி உயர்ந்தவடி

பொருகழலும் பல்சிலம்பும்
ஆர்க்கும்மடி
புகழ்வார் புகழ்தகைய
வல்லவடி
இருநிலத்தார் இன்புற்றங்
கேத்தும்மடி
இன்புற்றார் இட்டபூ
ஏறும்மடி
திருவதிகைத் தென்கெடில
நாடன்னடி
திருவீரட் டானத்தெஞ்
செல்வனடி.

6.6.5

59 திருமகட்குச் செந்தா

மரையாமடி

சிறந்தவர்க்குத் தேனாய்
விளைக்கும்மடி
பொருளவர்க்குப்
பொன்னுரையாய் நின்றவடி
புகழ்வார் புகழ்தகைய
வல்லவடி
உருவிரண்டு
மொன்றோடொன்

றொவ்வாவடி
உருவென்றுணரப் படாதவடி
திருவதிகைத் தென்கெடில
நாடன்னடி
திருவீரட் டானத்தெஞ்
செல்வனடி.

6.6.6

60 உரைமாலை யெல்லா

முடையவடி
உரையால் உணரப்
படாதவடி
வரைமாதை வாடாமை
வைக்கும்மடி
வானவர்கள் தாம்வணங்கி
வாழ்த்தும்மடி
அரைமாத் திரையில்
லடங்கும்மடி
அகலம் அளக்கிற்பார்
இல்லாவடி
கரைமாங் கலிக்கெடில
நாடன்னடி
கமழ்வீரட் டானக்
காபாலியடி.

6.6.7

61 நறுமலராய் நாறு மலர்ச்சேவடி
நடுவாய் உலகநா டாயவடி
செறிகதிருந் திங்களுமாய்
நின்றவடி
தீத்திரளா யுள்ளே
திகழ்ந்தவடி
மறுமதியை மாசு கழுவும்மடி
மந்திரமுந் தந்திரமு மாயவடி
செறிகெடில நாடர்
பெருமானடி
திருவீரட் டானத்தெஞ்
செல்வனடி.

6.6.8

62 அணியனவுஞ் சேயனவு
மல்லாவடி
அடியார்கட் காரமுத
மாயவடி
பணிபவர்க்குப் பாங்காக
வல்லவடி
பற்றற்றார் பற்றும் பவளவடி
மணியடி பொன்னடி
மாண்பாமடி
மருந்தாய்ப் பிணிதீர்க்க

வல்லவடி
தணிபாடு தண்கெடில
நாடன்னடி
தகைசார் வீரட்டத்
தலைவனடி.

6.6.9

63 அந்தாம ரைப்போ தலர்ந்தவடி
அரக்கனையும் ஆற்றல்
அழித்தவடி
முந்தாகி முன்னே
முளைத்தவடி
முழங்கழலாய் நீண்டவெம்
மூர்த்தியடி
பந்தாடு மெல்விரலாள்
பாகன்னடி
பவளத் தடவரையே
போல்வானடி
வெந்தார் சுடலைநீ றாடும்மடி
வீரட்டங் காதல் விமலனடி.

6.6.10

இத்தலம் நடுநாட்டிலுள்ளது.
சுவாமிபெயர் - திருவீரட்டேசுவரர்,

தேவியார் - திருவதிகைநாயகியம்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்

உள்ளுறை அட்டவணைக்குத் திரும்ப

6. 07 திருவீரட்டானம் -
காப்புத்திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

64 செல்வப் புனற்கெடில

வீரட்டமுஞ்

சிற்றேம மும்பெருந்தண்

குற்றாலமுந்

தில்லைச்சிற் றம்பலமுந்

தென்கூடலுந்

தென்னானைக் காவுஞ்

சிராப்பள்ளியும்

நல்லூருந் தேவன்

குடிமருகலும்

நல்லவர்கள் தொழுதேத்து
நாரையூருங்
கல்லலகு நெடும்புருவக்
கபாலமேந்திக்
கட்டங்கத் தோடுறைவார்
காப்புக்களே.

6.7.1

65 தீர்த்தப் புனற்கெடில வீரட்டமுந்
திருக்கோவல் வீரட்டம்
வெண்ணெய்நல்லூர்
ஆர்த்தருவி வீழ்சுனைநீர்
அண்ணாமலை
அறையணி நல்லூரும்
அரநெறியும்
ஏத்துமின்கள் நீரேத்த
நின்றஈசன்
இடைமரு தின்னம்பர்
ஏகம்பமும்
கார்த்தயங்கு சோலைக்
கயிலாயமுங்
கண்ணுதலான் தன்னுடைய
காப்புக்களே.

6.7.2

66 சிறையார் புனற்கெடில

வீரட்டமுந்

திருப்பா திரிப்புலியூர்

திருவாமாத்தூர்

துறையார் வனமுனிக

ளேத்தநின்ற

சோற்றுத் துறைதுருத்தி

நெய்த்தானமும்

அறையார் புனலொழுகு

காவிரிசூழ்

ஐயாற் றமுதன் பழனம்நல்ல

கறையார் பொழில்புடைசூழ்

கானப்பேருங்

கழுக்குன்றுந் தம்முடைய

காப்புக்களே.

6.7.3

67 திரையார் புனற்கெடில

வீரட்டமுந்

திருவாரூர் தேவூர்

திருநெல்லிக்கா

உரையார் தொழநின்ற

ஒற்றியூரும்

ஓத்தூரும் மாற்பேறும்

மாந்துறையும்
வரையா ரருவிசூழ்
மாந்தியும்
மாகாளங் கேதாரம்
மாமேருவுங்
கரையார் புனலொழுகு
காவிரிசூழ்
கடம்பந் துறையுறைவார்
காப்புக்களே.

6.7.4

68 செழுநீர்ப் புனற்கெடில
வீரட்டமுந்
திரிபுராந் தகந்தென்னார்
தேவீச்சரங்
கொழுநீர் புடைசுழிக்குங்
கோட்டுக்காவுங்
குடமுக்குங் கோகரணங்
கோலக்காவும்
பழிநீர்மை யில்லாப்
பனங்காட்டுரும்
பனையூர் பயற்றூர்
பராய்த்துறையுங்
கழுநீர் மதுவிரியுங்

காளிங்கமுங்
கணபதீச் சரத்தார்தங்
காப்புக்களே.

6.7.5

69 தெய்வப் புனற்கெடில

வீரட்டமுஞ்

செழுந்தண் பிடவூருஞ்

சென்றுநின்று

பவ்வந் திரியும் பருப்பதமும்

பறியலூர் வீரட்டம்

பாவநாசம்

மவ்வந் திரையும்

மணிமுத்தமும்

மறைக்காடும் வாய்மூர்

வலஞ்சுழியுங்

கவ்வை வரிவண்டு

பண்ணேபாடுங்

கழிப்பாலை தம்முடைய

காப்புக்களே.

6.7.6

70 தெண்ணீர்ப் புனற்கெடில

வீரட்டமுஞ்

சிக்காலி வல்லந்

திருவேட்டியும்
உண்ணீரார் ஏடகமும்
ஊறல்அம்பர்
உறையூர் நறையூர்
அரணநல்லூர்
விண்ணார் விடையான்
விளமர்வெண்ணி
மீயச்சூர் வீழி மிழலைமிக்க
கண்ணார் நுதலார் கரபுரமுங்
காபாலி யாரவர்தங்
காப்புக்களே.

6.7.7

71 தெள்ளும் புனற்கெடில
வீரட்டமுந்

திண்டிச் சரமுந் திருப்புகலூர்
எள்ளும் படையான்
இடைத்தானமும்
ஏயீச் சரமுநல் லேமங்கூடல்
கொள்ளு மிலயத்தார்
கோடிகாவுங்
குரங்கணில் முட்டமுங்
குறும்பலாவுங்
கள்ளருந்தத் தெள்ளியா

ருள்கியேத்துங்
காரோணந் தம்முடைய
காப்புக்களே.

6.7.8

72 சீரார் புனற்கெடில வீரட்டமுந்
திருக்காட்டுப் பள்ளி
திருவெண்காடும்
பாரார் பரவுஞ்சீர்ப்
பைஞ்சீலியும்
பந்தணை நல்லூரும்
பாசூர்நல்லம்
நீரார் நிறைவயல்கூழ்
நின்றியூரும்
நெடுங்களமும்
நெல்வெண்ணெய்
நெல்வாயிலுங்
காரார் கமழ்கொன்றைத்
தாரார்க்கென்றுங்
கடலூரில் வீரட்டங்
காப்புக்களே.

6.7.9

73 சிந்தும் புனற்கெடில வீரட்டமுந்

திருவாஞ் சியமுந்
 திருநள்ளாறும்
 அந்தண் பொழில்புடைசூழ்
 அயோகந்தியும்
 ஆக்கூரு மாஆரு
 மான்பட்டியும்
 எந்தம் பெருமாற் கிடமாவது
 இடைச்சுரமும் எந்தை
 தலைச்சங்காடுங்
 கந்தங் கமமுங் கரவீரமுங்
 கடம்பூர்க் கரக்கோயில்
 காப்புக்களே.

6.7.10

74 தேனார் புனற்கெடில வீரட்டமுந்
 திருச்செம்பொன் பள்ளிதிருப்
 பூவணமும்
 வானோர் வணங்கும்
 மணஞ்சேரியும்
 மதிலுஞ்சை மாகாளம்
 வாரணாசி
 ஏனோர்க ளேத்தும்
 வெகுளீச்சரம்
 இலங்கார் பருப்பதத்தோ

டேணார்சோலைக்
கானார் மயிலார் கருமாரியுங்
கறைமிடற்றார் தம்முடைய
காப்புக்களே. 6.7.11

75 திருநீர்ப் புனற்கெடில
வீரட்டமுந்
திருவளப்பூர் தெற்கேறு
சித்தவடம்
வருநீர் வளம்பெருகு
மானிருபமும்
மயிலாப்பில் மன்னினார்
மன்னியேத்தும்
பெருநீர் வளர்சடையான்
பேணிநின்ற
பிரமபுரஞ் சுழியல்
பெண்ணாகடங்
கருநீல வண்டரற்றுங்
காளத்தியுங்
கயிலாயந் தம்முடைய
காப்புக்களே. 6.7.12

திருச்சிற்றம்பலம்

உள்ளுறை அட்டவணைக்குத் திரும்ப

6.8 திருக்காளத்தி - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

76 விற்றூணொன் றில்லாத நல்கூர்ந்
தான்காண்

வியன்கச்சிக் கம்பன்காண்

பிச்சை யல்லால்

மற்றூணொன் றில்லாத மாசது

ரன்காண்

மயானத்து மைந்தன்காண்

மாசொன் றில்லாப்

பொற்றூண்காண் மாமணிநற்

குன்றொப் பான்காண்

பொய்யாது பொழிலேழுந்

தாங்கி நின்ற

கற்றூண்காண் காளத்தி

காணப் பட்ட
கணநாதன் காணவெனன்
கண்ணு ளானே.

6.8.1

77 இடிப்பான்காண் என்வினையை
ஏகம் பன்காண்

எலும்பா பரணன்காண்
எல்லாம் முன்னே
முடிப்பான்காண் முவுலகு
மாயி னான்காண்
முறைமையால் ஐம்புரியும்
வழுவா வண்ணம்
படித்தான் தலையறுத்த பாசு
பதன்காண்
பராய்த்துறையான்
பழனம்பைஞ் சீலி
யான்காண்
கடித்தார் கமழ்கொன்றைக்
கண்ணி யான்காண்
காளத்தி யானவெனன்
கண்ணு ளானே.

6.8.2

78 நாரணன்காண் நான்முகன்காண்
நால்வே தன்காண்

ஞானப் பெருங்கடற்கோர்

நாவா யன்ன

பூரணன்காண்

புண்ணியன்காண் புராணன்

றான்காண்

புரிசடைமேற் புனலேற்ற

புனிதன் றான்காண்

சாரணன்காண் சந்திரன்காண்

கதிரோன் றான்காண்

தன்மைக்கண் தானேகாண்

தக்கோர்க் கெல்லாங்

காரணன்காண் காளத்தி

காணப் பட்ட

கணநாதன் காணவனென்

6.8.3

கண்ணு ளானே.

79 செற்றான்காண் என்வினையைத்

தீயா டிகாண்

திருவொற்றி யூரான்காண்

சிந்தை செய்வார்க்

குற்றான்காண் ஏகம்பம்

மேவி னான்காண்
உமையாள்நற்
கொழுநன்காண் இமையோ
ரேத்துஞ்
சொற்றான்காண் சோற்றுத்
துறையு ளான்காண்
சுறாவேந்தன் ஏவலத்தை நீறா
நோக்கக்
கற்றான்காண் காளத்தி
காணப் பட்ட
கணநாதன் காணவனென்
கண்ணு ளானே.

6.8.4

80 மனத்தகத்தான் தலைமேலான்
வாக்கி னுள்ளான்
வாயாரத் தன்னடியே பாடுந்
தொண்டர்
இனத்தகத்தான்
இமையவர்தஞ் சிரத்தின்
மேலான்
ஏழண்டத் தப்பாலான்
இப்பாற் செம்பொன்
புனத்தகத்தான்

நறுங்கொன்றைப் போதி
னுள்ளான்
பொருப்பிடையான்
நெருப்பிடையான் காற்றி
னுள்ளான்
கனத்தகத்தான் கயிலாயத்
துச்சி யுள்ளான்
காளத்தி யானவனென்
கண்ணு ளானே.

6.8.5

81 எல்லாம்முன் தோன்றாமே
தோன்றி னான்காண்
ஏகம்ப மேயான்காண்
இமையோ ரேத்தப்
பொல்லாப் புலனைந்தும்
போக்கி னான்காண்
புரிசடைமேற் பாய்கங்கை
பூரித் தான்காண்
நல்லவிடை மேற்கொண்டு
நாகம் பூண்டு
நளிர்சிரமொன் றேந்தியோர்
நாணா யற்ற
கல்லாடை மேற்கொண்ட

காபா லிகாண்
காளத்தி யானவனென்
கண்ணு ளானே.

6.8.6

82 கரியுருவு கண்டத்தெங் கண்ணு
ளான்காண்

கண்டன்காண் வண்டுண்ட
கொன்றை யான்காண்
எரிபவள வண்ணன்காண்
ஏகம் பன்காண்
எண்டிசையுந் தானாய
குணத்தி னான்காண்
திரிபுரங்கள் தீயிட்ட தீயா
டிகாண்
தீவினைகள் தீர்த்திடுமென்
சிந்தை யான்காண்
கரியுரிவை போர்த்துகந்த
காபா லிகாண்
காளத்தி யானவனென்
கண்ணு ளானே.

6.8.7

83 இல்லாடிச் சில்பலிசென்
றேற்கின் றான்காண்

இமையவர்கள்
 தொழுதிறைஞ்ச இருக்கின்
 றான்காண்
 வில்லாடி வேடனா யோடி
 னான்காண்
 வெண்ணூ லுஞ்சேர்ந்த
 அகலத் தான்காண்
 மல்லாடு திரள்தோள்மேல்
 மழுவா ளன்காண்
 மலைமகள்தன்
 மணாளன்காண் மகிழ்ந்து
 முன்னாள்
 கல்லாலின் கீழிருந்த காபா
 லிகான்
 காளத்தி யானவனென்
 கண்ணு ளானே.

6.8.8

84 தேனப்பூ வண்டுண்ட கொன்றை

யான்காண்

திருவேகம் பத்தான்காண்
 தேனார்ந் துக்க
 ஞானப்பூங் கோதையாள்
 பாகத் தான்காண்

நம்பன்காண் ஞானத்
தொளியா னான்காண்
வானப்பே ஶ்ருரு மறிய வோடி
மட்டித்து நின்றான்காண்
வண்டார் சோலைக்
கானப்பே ஶ்ருரான்காண்
கறைக்கண் டன்காண்
காளத்தி யானவனென்
கண்ணு ளானே.

6.8.9

85 இறையவன்காண் ஏழுலகு

மாயி னான்காண்

ஏழ்கடலுஞ் சூழ்மலையு

மாயி னான்காண்

குறையுடையார் குற்றேவல்

கொள்வான் றான்காண்

குடமுக்கிற் கீழ்க்கோட்டம்

மேவி னான்காண்

மறையுடைய வானோர்

பெருமான் றான்காண்

மறைக்காட் டுறையும்

மணிகண் டன்காண்

கறையுடைய கண்டத்தெங்

காபா லிகாண்
காளத்தி யானவனென்
கண்ணு ளானே.

6.8.10

86 உண்ணா வருநஞ்ச முண்டான்
றான்காண்

ஊழித்தீ யன்னான்காண்
உகப்பார் காணப்
பண்ணாரப் பல்லியம் பாடி
னான்காண்
பயின்றநால் வேதத்தின்
பண்பி னான்காண்
அண்ணா மலையான்காண்
அடியா ரீட்டம்
அடியிணைகள் தொழுதேத்த
அருளு வான்காண்
கண்ணாரக் காண்பார்க்கோர்
காட்சி யான்காண்
காளத்தி யானவனென்
கண்ணு ளானே.

6.8.11

இத்தலம் தொண்டைநாட்டிலுள்ளது.

சுவாமிபெயர் - காளத்திநாதர்,
தேவியார் - ஞானப்பூங்கோதையாரம்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்

உள்ளூறை அட்டவணைக்குத் திரும்ப

6.9 திருஆமாத்தூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

87 வண்ணங்கள் தாம்பாடி வந்து
நின்று

வலிசெய்து வளைகவர்ந்தார்
வகையால் நம்மைக்
கண்ணம்பால் நின்றெய்து
கனலப் பேசிக்
கடியதோர் விடையேறிக்
காபா லியார்
சுண்ணங்கள் தாங்கொண்டு
துதையப் பூசித்

தோலுடுத்து நூல்பூண்டு
தோன்றத் தோன்ற
அண்ணலார் போகின்றார்
வந்து காணீர்
அழகியரே ஆமாத்தூர் ஐய
னாரே.

6.9.1

88 வெந்தார்வெண் பொடிப்பூசி
வெள்ளை மாலை
விரிசடைமேற் றாஞ்சூடி
வீணை யேந்திக்
கந்தாரந் தாமுரலாப் போகா
நிற்கக்
கறைசேர் மணிமிடாற்றீ ரூரே
தென்றேன்
நொந்தார்போல் வந்தென
தில்லே புக்கு
நுடங்கே ரிடைமடவாய்
நம்மூர் கேட்கில்
அந்தா மரைமலர்மேல்
அளிவண் டியாழ்செய்
ஆமாத்தூர் என்றடிகள்

போயி னாரே.

6.9.2

89 கட்டங்கந் தாமொன்று கையி
லேந்திக்

கடிய விடையேறிக் காபா
லியார்

இட்டங்கள் தாம்பேசி

இல்லே புக்கு

இடும்பலியும்

இடக்கொள்ளார் போவா

ரல்லர்

பட்டிமையும் படிறுமே பேசா

நின்றார்

பார்ப்பாரைப் பரிசழிப்பார்

போல்கின் றார்தாம்

அட்டிய சில்பலியுங்

கொள்ளார் விள்ளார்

அழகியரே ஆமாத்தூர் ஐய

னாரே.

6.9.3

90 பசைந்தபல பூதத்தர் பாட

லாடல்

படநாகக் கச்சையர் பிச்சைக்

கென்றங்
 கிசைந்ததோ ரியல்பினர்
 எரியின் மேனி
 இமையாமுக் கண்ணினர்
 நால்வே தத்தர்
 பிசைந்ததிரு நீற்றினர்
 பெண்ணோர் பாகம்
 பிரிவறியாப் பிஞ்ஞுகனார்
 தெண்ணீர்க் கங்கை
 அசைந்த திருமுடியர்
 அங்கைத் தீயர்
 அழகியரே ஆமாத்தார் ஐய 6.9.4
 னாரே.

91 உருளுடைய தேர்புரவி

யோடும் யானை

ஒன்றாலுங் குறைவில்லை

ஊர்தி வெள்ளே

றிருளுடைய கண்டத்தர்

செந்தீ வண்ணர்

இமையவர்கள்

தொழுதேத்தும் இறைவ

னார்தாம்

பொருளுடைய ரல்லர் இலரு
மல்லர்
புலித்தோ லுடையாகப் பூதஞ்
சூழ்
அருளுடைய அங்கோதை
மாலை மார்பர்
அழகியரே ஆமாத்தூர் ஐய
னாரே.

6.9.5

92 வீறுடைய ஏறேறி நீறு பூசி
வெண்தோடு பெய்திடங்கை
வீணை யேந்திக்
கூறுடைய மடவாளோர்
பாகங் கொண்டு
குழையாடக் கொடுகொட்டி
கொட்டா வந்து
பாறுடைய படுதலையோர்
கையி லேந்திப்
பலிகொள்வா ரல்லர் படிறே
பேசி
ஆறுடைய சடைமுடியெம்
மடிகள் போலும்
அழகியரே ஆமாத்தூர் ஐய

93 கையோர் கபாலத்தர் மானின்
றோலர்

கருத்துடையர் நிருத்தராய்க்
காண்பார் முன்னே
செய்ய திருமேனி வெண்ணீ
றாடித்
திகழ்புன் சடைமுடிமேல்
திங்கள் சூடி
மெய்யொரு பாகத் துமையை
வைத்து
மேவார் திரிபுரங்கள் வேவச்
செய்து
ஐயனார் போகின்றார் வந்து
காணீர்
அழகியரே ஆமாத்தூர் ஐய
னாரே.

94 ஒன்றாலுங் குறைவில்லை

ஊர்தி வெள்ளே

றொற்றியூர் உம்முரே உணரக்
கூறீர்

நின்றதுதான் என்செய்வீர்
 போவீ ராகில்
 நெற்றிமேற் கண்காட்டி
 நிறையுங் கொண்டீர்
 என்றுந்தான் இவ்வகையே
 இடர்செய் கின்றீர்
 இருக்குமூர் இனியறிந்தோம்
 ஏகம் பமோ
 அன்றித்தான் போகின்றீர்
 அடிக ளெம்மோ
 டழகியரே ஆமாத்தூர் ஐய
 னாரே.

6.9.8

95 கல்லலகு தாங்கொண்டு காளத்
 தியார்

கடியவிடை யேறிக் காணக்
 காண
 இல்லமே தாம்புகுதா
 இடுமின் பிச்சை
 என்றாருக் கெதிரெழுந்தேன்
 எங்குங் காணேன்
 சொல்லாதே போகின்றீர்
 உம்மூ ரேது

துருத்தி பழனமோ
நெய்த்தானமோ
அல்லலே செய்தடிகள்
போகின் றார்தாம்
அழகியரே ஆமாத்தூர் ஐய
னாரே.

6.9.9

96 மமுங்கலா நீறாடும் மார்பர்

போலும்

மணிமிழலை மேய மணாளர்
போலுங்
கொழுங்குவளைக் கோதைக்
கிறைவர் போலுங்
கொடுகொட்டி தாள
முடையார் போலுஞ்
செழுங்கயி லாயத்தெஞ்
செல்வர் போலுந்
தென்னதிகை வீரட்டஞ்
சேர்ந்தார் போலும்
அழுங்கினார் ஐயுறவு
தீர்ப்பார் போலும்
அழகியரே ஆமாத்தூர் ஐய
னாரே.

இத்தலம் நடுநாட்டிலுள்ளது.
 சுவாமிபெயர் - ஆமாதீசுவரர்,
 தேவியார் - அழகியநாயகியம்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்

உள்ளுறை அட்டவணைக்குத் திரும்ப

6.10 திருப்பந்தணைநல்லூர் -
 திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

97 நோதங்க மில்லாதார் நாகம்
 பூண்டார்

நூல்பூண்டார் நூல்மேலோ

ராமை பூண்டார்

பேய்தங்கு நீள்காட்டில்

நட்ட மாடிப்
பிறைசூடுஞ்
சடைமேலோர் புனலுஞ்
சூடி
ஆதங்கு பைங்குழலாள்
பாகங் கொண்டார்
அனல்கொண்டார்
அந்திவாய் வண்ணங்
கொண்டார்
பாதங்க நீறேற்றார் பைங்க
ணேற்றார்
பலியேற்றார் பந்தனை
நல்லூ ராரே.

6.10.1

98 காடலாற் கருதாதார் கடல்நஞ்
சுண்டார்

களிற்றுரிவை
மெய்போர்த்தார் கலன
தாக
ஓடலாற் கருதாதார் ஒற்றி
யூரார்
உறுபிணியுஞ் செறுபகையு
மொற்றைக் கண்ணாற்

பீடுலாந் தனைசெய்வார்
பிடவ மொந்தை
குடமுழுவங்
கொடுகொட்டி குழலு
மோங்கப்
பாடலா ராடலார் பைங்க
ணேற்றார்
பலியேற்றார் பந்தணை
நல்லூ ராரே.

6.10.2

99 பூதப் படையுடையார்
பொங்கு நூலார்
புலித்தோ லுடையினார்
போரேற் றினார்
வேதத் தொழிலார்
விரும்ப நின்றார்
விரிசடைமேல்
வெண்திங்கட் கண்ணி
சூடி
ஓதத் தொலிகடல்வாய்
நஞ்ச முண்டார்
உம்பரோ டம்பொன்
னுலக மாண்டு

பாதத் தொடுகழலார்
பைங்க ணேற்றார்
பலியேற்றார் பந்தணை
நல்லூ ராரே.

6.10.3

100 நீருலாஞ் சடைமுடிமேல்
திங்க ணேற்றார்
நெருப்பேற்றார்
அங்கையில் நிறையு
மேற்றார்
ஊரெலாம் பலியேற்றார்
அரவ மேற்றார்
ஓலிகடல் வாய்நஞ்சம்
மிடற்றி லேற்றார்
வாருலா முலைமடவாள்
பாக மேற்றார்
மழுவேற்றார்
மான்மறியோர் கையி
லேற்றார்
பாருலாம் புகழேற்றார்
பைங்க ணேற்றார்
பலியேற்றார் பந்தணை
நல்லூ ராரே.

6.10.4

101 தொண்டர் தொழுதேத்துஞ்
சோதி யேற்றார்

துளங்கா மணிமுடியார்
தூய நீற்றார்
இண்டைச் சடைமுடியார்
ஈமஞ் சூழ்ந்த
இடுபிணக்காட் டாடலா
ரேமந் தோறும்
அண்டத்துக் கப்புறத்தார்
ஆதி யானார்
அருக்கனா யாரழலாய்
அடியார் மேலைப்
பண்டை வினையறுப்பார்
பைங்க ணேற்றார்
பலியேற்றார் பந்தனை
நல்லூ ராரே.

6.10.5

102 கடமன்னு களியானை

யுரிவை போர்த்தார்
கானப்பேர் காதலார் காதல்
செய்து
மடமன்னு மடியார்தம்
மனத்தி னுள்ளார்

மானுரிதோள்
மிசைத்தோளார் மங்கை
காண
நடமன்னி யாடுவார்
நாகம் பூண்டார்
நான்மறையோ டாறங்கம்
நவின்ற நாவார்
படமன்னு திருமுடியார்
பைங்க ணேற்றார்
பலியேற்றார் பந்தனை
நல்லூ ராரே.

6.10.6

103 முற்றா மதிச்சடையார் மூவ
ரானார்

மூவுலகு மேத்தும் முதல்வ
ரானார்
கற்றார் பரவுங் கழலார்
திங்கள்
கங்கையாள் காதலார்
காம்பேய் தோளி
பற்றாகும் பாகத்தார்
பால்வெண் ணீற்றார்
பான்மையா லூழி உலக

மானார்
பற்றார் மதிலெரித்தார்
பைங்க ணேற்றார்
பலியேற்றார் பந்தனை
நல்லூ ராரே.

6.10.7

104 கண்ணமரும் நெற்றியார்
காட்டார் நாட்டார்
கனமழுவாட்
கொண்டதோர் கையார்
சென்னிப்
பெண்ணமருஞ்
சடைமுடியார் பேரொன்
றில்லார்
பிறப்பிலார் இறப்பிலார்
பிணியொன் றில்லார்
மண்ணவரும் வானவரும்
மற்றை யோரும்
மறையவரும் வந்தெதிரே
வணங்கி யேத்தப்
பண்ணமரும் பாடலார்
பைங்க ணேற்றார்
பலியேற்றார் பந்தனை

நல்லூ ராரே.

6.10.8

105 ஏறேறி யேமுலகு மேத்த
நின்றார்

இமையவர்கள்
எப்பொழுது மிறைஞ்ச
நின்றார்
நீறேறு மேனியார் நீல
முண்டார்
நெருப்புண்டார் அங்கை
யனலு முண்டார்
ஆறேறு சென்னியார்
ஆனஞ் சாடி
அனலுமிழும் ஐவா யரவு
மார்த்தார்
பாறேறு வெண்டலையார்
பைங்க ணேற்றார்
பலியேற்றார் பந்தணை
நல்லூ ராரே.

6.10.9

106 கல்லூர் கடிமதில்கள் மூன்று
மெய்தார்
காரோணங் காதலார்

காதல் செய்து
நல்லூரார் ஞானத்தார்
ஞான மானார்
நான்மறையோ டாறங்கம்
நவின்ற நாவார்
மல்லூர் மணிமலையின்
மேலி ருந்து
வாளரக்கர்
கோன்றலையை மாளச்
செற்றுப்
பல்லூர் பலிதிரிவார்
பைங்க ணேற்றார்
பலியேற்றார் பந்தனை
நல்லூ ராரே.

6.10.10

இத்தலம் சோழநாட்டிலுள்ளது.
சுவாமிபெயர் - பசுபதீசுவரர்,
தேவியார் - காம்பன்னதோளியம்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்

உள்ளூறை அட்டவணைக்குத் திரும்ப

6.11 திருப்புன்கூர் - திருநீடுர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

107 பிறவாதே தோன்றிய
பெம்மான் றன்னைப்
பேணாதார் அவர்தம்மைப்
பேணா தானைத்
துறவாதே கட்டறுத்த
சோதி யானைத்
தூநெறிக்குந் தூநெறியாய்
நின்றான் றன்னைத்
திறமாய எத்திசையுந்
தானே யாகித்
திருப்புன்கூர் மேவிய
சிவலோ கனை
நிறமா மொளியானை நீடு
ராளை
நீதனே னென்னேநான்

நினையா வாறே.

6.11.1

108 பின்றானும் முன்றானு

மானான் றன்னைப்

பித்தர்க்குப் பித்தனாய்

நின்றான் றன்னை

நன்றாங் கறிந்தவர்க்குந்

தானே யாகி

நல்வினையுந் தீவினையு

மானான் றன்னைச்

சென்றோங்கி

விண்ணளவுந் தீயா

னானைத்

திருப்புன்கூர் மேவிய

சிவலோ கனை

நின்றாய நீடுர் நிலாவி

னானை

நீதனே னென்னேநான்

நினையா வாறே.

6.11.2

109 இல்லானை எவ்விடத்தும்

உள்ளான் றன்னை

இனியநினை யாதார்க்

கின்னா தானை
வல்லானை
வல்லடைந்தார்க் கருளும்
வண்ணம்
மாட்டாதார்க்
கெத்திறத்தும் மாட்டா
தானைச்
செல்லாத செந்நெறிக்கே
செல்விப் பானைத்
திருப்புன்கூர் மேவிய
சிவலோ கனை
நெல்லால் விளைகழனி
நீடு ரானை
நீதனே நென்னேநான்
நினையா வாறே.

6.11.3

110 கலைஞானங் கல்லாமே

கற்பித் தானைக்
கடுநரகஞ் சாராமே
காப்பான் றன்னைப்
பலவாய வேடங்கள்
தானே யாகிப்
பணிவார்கட் கங்கங்கே

பற்றா னானைச்
சிலையாற் புரமெரித்த
தீயா டியைத்
திருப்புன்கூர் மேவிய
சிவலோ கனை
நிலையார் மணிமாட நீடு
ராளை
நீதனே னென்னேநான்
நினையா வாறே.

6.11.4

111 நோக்காதே எவ்வளவும்
நோக்கி னானை
நுணுகாதே யாதொன்றும்
நுணுகி னானை
ஆக்காதே யாதொன்று
மாக்கி னானை
அணுகாதா ரவர்தம்மை
அணுகா தானைத்
தேக்காதே தெண்கடல்நஞ்
சுண்டான் றன்னைத்
திருப்புன்கூர் மேவிய
சிவலோ கனை
நீக்காத பேரொளிசேர் நீடு

ரானை

நீதனே னென்னேநான்

நினையா வாறே.

6.11.5

112 பூணலாப் பூணானைப் பூசாச்
சாந்த

முடையானை

முடைநாறும் புன்க லத்தில்

ஊணலா ஓணானை

யொருவர் காணா

உத்தமனை யொளிதிகமும்

மேனி யானைச்

சேணுலாஞ் செழும்பவளக்

குன்றொப் பானைத்

திருப்புன்கூர் மேவிய

சிவலோ கனை

நீணுலா மலர்க்கழனி நீடு

ரானை

நீதனே னென்னேநான்

நினையா வாறே.

6.11.6

113 உரையார் பொருளுக்
குலப்பி லானை

ஒழியாமே எவ்வயிரு
மானான் றன்னைப்
புரையாய்க் கனமாயாழ்ந்
தாழா தானைப்
புதியனவு மாய்மிகவும்
பழையான் றன்னைத்
திரையார் புனல்சேர்
மகுடத் தானைத்
திருப்புன்கூர் மேவிய
சிவலோ கனை
நிரையார் மணிமாட நீடு
ரானை
நீதனே னென்னேநான்
நினையா வாறே.

6.11.7

114 கூரரவத் தணையானுங்
குளிர்நெண் பொய்கை
மலரவனுங் கூடிச்சென்
றறிய மாட்டார்
ஆரொருவ ரவர்தன்மை
யறிவார் தேவர்
அறிவோமென்
பார்க்கெல்லா மறிய

லாகாச்
சீரரவக் கழலானை
நிழலார் சோலைத்
திருப்புன்கூர் மேவிய
சிவலோ கனை
நீரரவத் தண்கழனி நீடு
ரானை
நீதனே னென்னேநான்
நினையா வாறே.

6.11.8

115 கையெலாம் நெய்பாயக்
கழுத்தே கிட்டக்
கால்நிமிர்த்து
நின்றுண்ணுங் கையர்
சொன்ன
பொய்யெலாம்
மெய்யென்று கருதிப்
புக்குப்
புள்ளுவரா லகப்படா
துய்யப் போந்தேன்
செய்யெலாஞ்
செழுங்கமலப் பழன
வேலித்

திருப்புன்கூர் மேவிய
சிவலோ கனை
நெய்தல்வாய்ப்
புனற்படப்பை நீடு ரானை
நீதனே னென்னேநான்
நினையா வாறே.

6.11.9

116 இகழுமா நெங்ஙனே ஏழை
நெஞ்சே

இகழாது பரந்தொன்றாய்
நின்றான் றன்னை
நகழமால் வரைக்கீழிட்
டரக்கர் கோனை
நலனழித்து நன்கருளிச்
செய்தான் றன்னைத்
திகழுமா மதகரியி
னுரிபோர்த் தானைத்
திருப்புன்கூர் மேவிய
சிவலோ கனை
நிகழுமா வல்லானை நீடு
ரானை
நீதனே னென்னேநான்
நினையா வாறே.

6.11.10

இத்தலங்கள் சோழநாட்டிலுள்ளன.
திருப்புன்கூரில்,
சுவாமிபெயர் - சிவலோகநாதர்,
தேவியார் - சொக்கநாயகியம்மை.
திருநீடுரில்,
சுவாமிபெயர் - சோமநாதேசுவரர்,

திருச்சிற்றம்பலம்

உள்ளுறை அட்டவணைக்குத் திரும்ப

6.12 திருக்கழிப்பாலை - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

117 ஊனுடுத்தி யொன்பது வாசல்
வைத்து
ஒள்ளெலும்பு தூணா
வுரோம மேய்ந்து

தாமெடுத்த கூரை தவிரப்
போவார்

தயக்கம் பலபடைத்தார்

தாம ரையினார்

கானெடுத்து மாமயில்க

ளாலுஞ் சோலைக்

கழிப்பாலை மேய கபாலப்

பனார்

வானிடத்தை யூடறுத்து

வல்லைச் செல்லும்

வழிவைத்தார்க்

கவ்வழியே போது நாமே. 6.12.1

118 முறையார்ந்த மும்மதிலும்

பொடியாச் செற்று

முன்னுமாய்ப் பின்னுமாய்

முக்க ணெந்தை

பிறையார்ந்த

சடைமுடிமேற் பாம்பு

கங்கை

பிணக்கந்தீர்த்

துடன்வைத்தார் பெரிய

நஞ்சுக்

கறையார்ந்த
மிடற்றடங்கக் கண்ட
எந்தை
கழிப்பாலை மேய கபாலப்
பனார்
மறையார்ந்த
வாய்மொழியான் மாய
யாக்கை
வழிவைத்தார்க்
கவ்வழியே போது நாமே.

6.12.2

119 நெளிவுண்டாக் கருதாதே
நிமலன் றன்னை
நினைமின்கள்
நித்தலும்நே ரிழையா
ளாய
ஒளிவண்டார் கருங்குழலி
யுமையாள் தன்னை
ஒருபாகத் தமர்ந்தடியா
ருள்கி யேத்தக்
களிவண்டார்
கரும்பொழில்சூழ் கண்டல்
வேலிக்

கழிப்பாலை மேய கபாலப்
பனார்
வளியுண்டார் மாயக்
குரம்பை நீங்க
வழிவைத்தார்க்
கவ்வழியே போது நாமே.

6.12.3

120 பொடிநாறு மேனியர் பூதிப்
பையர்

புலித்தோலர் பொங்கரவர்
பூண நூலர்
அடிநாறு கமலத்தர் ஆரூ
ராதி
ஆனஞ்சு மாடுமா திரையி
னார்தாங்
கடிநாறு பூஞ்சோலை
கமழ்ந்து நாறுங்
கழிப்பாலை மேய கபாலப்
பனார்
மடிநாறு மேனியிம் மாயம்
நீங்க
வழிவைத்தார்க்
கவ்வழியே போது நாமே. 6.12.4

121 விண்ணானாய்

விண்ணவர்கள் விரும்பி

வந்து

வேதத்தாய் கீதத்தாய்

விரவி யெங்கும்

எண்ணானாய்

எழுத்தானாய் கடலே

ழானாய்

இறையானாய்

எம்மிறையே யென்று

நிற்குங்

கண்ணானாய் காரானாய்

பாரு மானாய்

கழிப்பாலை

யுள்ளுறையுங் கபாலப்

பனார்

மண்ணானாய் மாயக்

குரம்பை நீங்க

வழிவைத்தார்க்

கவ்வழியே போது நாமே. 6.12.5

122 விண்ணப்ப விச்சா தரர்க

ளேத்த

விரிகதிரோன் எரிசுடரான்

விண்ணு மாகிப்

பண்ணப்பன் பத்தர்

மனத்து ளேயும்

பசுபதி பாசுபதன் தேச

மூர்த்தி

கண்ணப்பன் கண்ணப்பக்

கண்டு கந்தார்

கழிப்பாலை மேய கபாலப்

பனார்

வண்ணப் பிணிமாய

யாக்கை நீங்க

வழிவைத்தார்க்

கவ்வழியே போது நாமே. 6.12.6

123 பிணம்புல்கு பீறற் குரம்பை

மெய்யாப்

பேதப் படுகின்ற பேதை

மீர்காள்

இணம்புல்கு சூலத்தர் நீல

கண்டர்

எண்டோ ளர்

எண்ணிறைந்த குணத்தி
னாலே
கணம்புல்லன்
கருத்துகந்தார் காஞ்சி
யுள்ளார்
கழிப்பாலை மேய கபாலப்
பனார்
மணம்புல்கு மாயக்
குரம்பை நீங்க
வழிவைத்தார்க்
கவ்வழியே போது நாமே. 6.12.7

124 இயல்பாய ஈசனை எந்தை
தந்தை

என்சிந்தை மேவி
யுறைகின் றானை
முயல்வானை
மூர்த்தியைத் தீர்த்த மான
தியம்பகன் திரிசூலத்
தன்ன கையன்
கயல்பாயுங் கண்டல்கூழ்
வுண்ட வேலிக்
கழிப்பாலை மேய கபாலப்

பனார்

மயலாய மாயக் குரம்பை

நீங்க

வழிவைத்தார்க்

கவ்வழியே போது நாமே.

6.12.8

125 செற்றதோர் மனமொழிந்து

சிந்தை செய்து

சிவமூர்த்தி

யென்றெழுவார் சிந்தை

யுள்ளால்

உற்றதோர்

நோய்களைந்திவ் வுலக

மெல்லாங்

காட்டுவான் உத்தமன்றா

னோதா தெல்லாங்

கற்றதோர் நூலினன் களிறு

செற்றான்

கழிப்பாலை மேய கபாலப்

பனார்

மற்றிதோர் மாயக்

குரம்பை நீங்க

வழிவைத்தார்க்

கவ்வழியே போது நாமே. 6.12.9

126 பொருதலங்கல்

நீண்முடியான் போர ரக்கன்
புட்பகந்தான்
பொருப்பின்மீ தோடா
தாக
இருநிலங்கள் நடுக்கெய்த
எடுத்தி டுதலும்
ஏந்திழையாள்
தான்வெருவ இறைவன்
நோக்கிக்
கரதலங்கள் கதிர்முடியா
றஞ்சி னோடு
கால்விரலா லூன்று
கழிப்பா லையார்
வருதலங்க மாயக்
குரம்பை நீங்க
வழிவைத்தார்க்
கவ்வழியே போது நாமே. 6.12.10

இத்தலம் சோழநாட்டிலுள்ளது.

சுவாமிபெயர் - பால்வண்ணநாதர்,
தேவியார் - வேதநாயகியம்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்

உள்ளூறை அட்டவணைக்குத் திரும்ப

6.13 திருப்புறம்பயம் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

127 கொடிமாட நீடெருவு கூடல்
கோட்டீர்

கொடுங்கோளூர்
தண்வளவி கண்டி யூரும்
நடமாடு நன்மருகல் வைகி
நாளும்
நலமாகு மொற்றியூ
ரொற்றி யாகப்
படுமாலை வண்டறையும்
பழனம் பாகூர்

பழையாறும் பாற்குளமுங்
கைவிட் டிந்நாள்
பொடியேறு மேனியராய்ப்
பூதஞ் சூழப்
புறம்பயம்நம் மூரென்று
போயி னாரே.

6.13.1

128 முற்றொருவர் போல முழுநீ
றாடி

முளைத்திங்கள் சூடிமுந்
நூலும் பூண்டு
ஒற்றொருவர் போல
வுறங்கு வேன்கை
ஒளிவளையை
யொன்றொன்றா எண்ணு
கின்றார்
மற்றொருவ ரில்லைத்
துணை யெனக்கு
மால்கொண்டாற் போல
மயங்கு வேற்குப்
புற்றரவக் கச்சார்த்துப்
பூதஞ் சூழப்

புறம்பயம்நம் மூரென்று
போயி னாரே.

6.13.2

129 ஆகாத நஞ்சுண்ட அந்தி
வண்ணர்

ஐந்தலைய
மாசுணங்கொண்
டம்பொற் றோள்மேல்
ஏகாச மாவிட்டோ
டொன்றேந் திவந்
திடுதிருவே
பலியென்றார்க் கில்லே
புக்கேன்
பாகேதுங் கொள்ளார்
பலியுங் கொள்ளார்
பாவியேன் கண்ணுள்ளே
பற்றி நோக்கிப்
போகாத வேடத்தர் பூதஞ்
சூழ்ப்
புறம்பயம்நம் மூரென்று
போயி னாரே.

6.13.3

130 பன்மலிந்த வெண்டலை

கையி லேந்திப்
 பனிமுகில் போல்மேனிப்
 பவந்த நாதர்
 நென்மலிந்த
 நெய்த்தானஞ் சோற்றுத்
 துறை
 நியமந் துருத்தியும் நீடூர்
 பாச்சில்
 கன்மலிந் தோங்கு
 கழுநீர்க் குன்றங்
 கடனாகைக் காரோணங்
 கைவிட் டிந்நாள்
 பொன்மலிந்த
 கோதையருந் தாமு
 மெல்லாம்
 புறம்பயம்நம் மூரென்று
 போயி னாரே.

6.13.4

131 செத்தவர்தந் தலைமாலை
 கையி லேந்திச்
 சிரமாலை சூடிச் சிவந்த
 மேனி
 மத்தகத்த யானை யுரிவை

மூடி

மடவா ளவளோடு
மானொன் றேந்தி
அத்தவத்த தேவர் அறுப
தின்மர்
ஆறுநூ றாயிரவர்க் காடல்
காட்டிப்
புத்தகங் கைக்கொண்டு
புலித்தோல் வீக்கிப்
புறம்பயம்நம் மூரென்று
போயி னாரே.

6.13.5

132 நஞ்சடைந்த கண்டத்தர்

வெண்ணீ றாடி
நல்ல புலியதள்மேல்
நாகங் கட்டிப்
பஞ்சடைந்த
மெல்விரலாள் பாக மாகப்
பராய்த்துறை
யேனென்றோர் பவள
வண்ணர்
துஞ்சிடையே வந்து

துடியுங் கொட்டத்
துண்ணென்
றெழுந்திருந்தேன் சொல்ல
மாட்டேன்
புன்சடையின் மேலோர்
புனலுஞ் சூடிப்
புறம்பயம்நம் மூரென்று
போயி னாரே.

6.13.6

133 மறியிலங்கு கையர்
மழுவொன் றேந்தி
மறைக்காட்டே
னென்றோர் மழலை
பேசிச்
செறியிலங்கு திண்டோ
ள்மேல் நீறு கொண்டு
திருமுண்ட மாவிட்ட
திலக நெற்றி
நெறியிலங்கு கூந்தலார்
பின்பின் சென்று
நெடுங்கண் பனிசோர
நின்று நோக்கிப்
பொறியிலங்கு

பாம்பார்த்துப் பூதஞ் சூழப்
புறம்பயம்நம் மூரென்று
போயி னாரே.

6.13.7

134நில்லாதே பல்லூரும் பலிகள்
வேண்டி

நிரைவளையார்
பலிபெய்ய நிறையுங்
கொண்டு
கொல்லேறுங்
கொக்கரையுங்
கொடுகொட் டியுங்
குடமூக்கி லங்கொழியக்
குளிர்நீர் பொய்கை
நல்லாலை நல்லூரே
தவிரே னென்று
நறையூரிற் றாமுந்
தவிர்வார் போலப்
பொல்லாத வேடத்தர்
பூதஞ் சூழப்
புறம்பயம்நம் மூரென்று
போயி னாரே.

6.13.8

135 விரையேறு நீறணிந்தோ

ராமை பூண்டு

வெண்தோடு

பெய்திடங்கை வீணை

யேந்தித்

திரையேறு சென்னிமேல்

திங்கள் தன்னைத்

திசைவிளங்க வைத்துகந்த

செந்தீ வண்ணர்

அரையேறு மேகலையாள்

பாக மாக

ஆரிடத்தி லாட லமர்ந்த

ஐயன்

புரையேறு தாமேறிப்

பூதஞ் சூழப்

புறம்பயம்நம் மூரென்று

போயி னாரே.

6.13.9

136 கோவாய இந்திரனுள் ளிட்டா

ராகக்

குமரனும் விக்கின விநாய

கனும்

பூவாய பீடத்து மேல
யனும்
பூமி யளந்தானும் போற்றி
சைப்பப்
பாவாய இன்னிசைகள்
பாடி யாடிப்
பாரிடமுந் தாமும் பரந்து
பற்றிப்
பூவார்ந்த கொன்றை
பொறிவண் டார்க்கப்
புறம்பயம்நம் மூரென்று
போயி னாரே.

6.13.10

இத்தலம் சோழநாட்டிலுள்ளது.
சுவாமிபெயர் - சாட்சிவரதநாதர்,
தேவியார் - கரும்பன்னசொல்லம்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்

உள்ளூறை அட்டவணைக்குத் திரும்ப

6.14 திருநல்லூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

137 நினைந்துருகும் அடியாரை
நைய வைத்தார்
நில்லாமே தீவினைகள்
நீங்க வைத்தார்
சினந்திருகு
களிற்றுரிவைப் போர்வை
வைத்தார்
செழுமதியின்
தளிர்வைத்தார் சிறந்து
வானோர்
இனந்துருவி மணிமகுடத்
தேறத் துற்ற
இனமலர்கள்
போதவிழ்ந்து மதுவாய்ப்பு
பில்கி
நனைந்தனைய
திருவடியென் றலைமேல்

வைத்தார்
நல்லூரெம் பெருமானார்
நல்ல வாறே.

6.14.1

138 பொன்னலத்த
நறுங்கொன்றை சடைமேல்
வைத்தார்
புலியுரியின்
அதள்வைத்தார் புனலும்
வைத்தார்
மன்னலத்த
திரள்தோள்மேல்
மழுவாள் வைத்தார்
வார்காதிற் குழைவைத்தார்
மதியும் வைத்தார்
மின்னலத்த
நுண்ணிடையாள் பாகம்
வைத்தார்
வேழத்தி னுரிவைத்தார்
வெண்ணூல் வைத்தார்
நன்னலத்த திருவடியென்
றலைமேல் வைத்தார்
நல்லூரெம் பெருமானார்

நல்ல வாரே.

6.14.2

139 தோடேறும் மலர்க்கொன்றை

சடைமேல் வைத்தார்

துன்னெருக்கின்

வடம்வைத்தார் துவலை

சிந்தப்

பாடேறு படுதிரைக

ளெறிய வைத்தார்

பனிமத்த மலர்வைத்தார்

பாம்பும் வைத்தார்

சேடேறு திருநுதன்மேல்

நாட்டம் வைத்தார்

சிலைவைத்தார்

மலைபெற்ற மகளை

வைத்தார்

நாடேறு திருவடியென்

றலைமேல் வைத்தார்

நல்லூரெம் பெருமானார்

நல்ல வாரே.

6.14.3

140 வில்லருளி வருபுருவத்

தொருத்தி பாகம்

பொருத்தாகி விரிசடைமே
லருவி வைத்தார்
கல்லருளி வரிசிலையா
வைத்தார் ஊராக்
கயிலாய மலைவைத்தார்
கடலூர் வைத்தார்
சொல்லருளி யறநால்வர்க்
கறிய வைத்தார்
சுடுசுடலைப்
பொடிவைத்தார் துறவி
வைத்தார்
நல்லருளாற் றிருவடியென்
றலைமேல் வைத்தார்
நல்லூரெம் பெருமானார்
நல்ல வாறே.

6.14.4

141 விண்ணிரியுந் திரிபுரங்க
ளெரிய வைத்தார்
வினைதொழுவார்க்
கறவைத்தார் துறவி
வைத்தார்
கண்ணெரியாற்
காமனையும் பொடியா

வைத்தார்
கடிக்கமல மலர்வைத்தார்
கயிலை வைத்தார்
திண்ணெரியுந் தண்புனலு
முடனே வைத்தார்
திசைதொழுது மிசையமரர்
திகழ்ந்து வாழ்த்தி
நண்ணரிய திருவடியென்
றலைமேல் வைத்தார்
நல்லூரெம் பெருமானார்
நல்ல வாறே.

6.14.5

142 உற்றுலவு பிணியுலகத்

தெழுமை வைத்தார்
உயிர்வைத்தார்
உயிர்செல்லுங் கதிகள்
வைத்தார்
மற்றமரர் கணம்வைத்தார்
அமரர் காணா
மறைவைத்தார்
குறைமதியம் வளர
வைத்தார்
செற்றமலி யார்வமொடு

காம லோபஞ்
சிறவாத நெறிவைத்தார்
துறவி வைத்தார்
நற்றவர்சேர் திருவடியென்
றலைமேல் வைத்தார்
நல்லூரெம் பெருமானார்
நல்ல வாறே.

6.14.6

143 மாறுமலைந் தாரரண மெரிய
வைத்தார்

மணிமுடிமே லரவைத்தா
ரணிகொள் மேனி
நீறுமலிந் தெரியாடல்
நிலவ வைத்தார்
நெற்றிமேற் கண்வைத்தார்
நிலையம் வைத்தார்
ஆறுமலைந் தறுதிரைக
ளெறிய வைத்தார்
ஆர்வத்தா லடியமரர் பரவ
வைத்தார்
நாறுமலர்த் திருவடியென்
றலைமேல் வைத்தார்
நல்லூரெம் பெருமானார்

144 குலங்கள்மிகும்

அலைகடல்கள் ஞாலம்

வைத்தார்

குருமணிசே ரரவைத்தார்

கோலம் வைத்தார்

உலங்கிளரும் அரவத்தின்

உச்சி வைத்தார்

உண்டருளி

விடம்வைத்தார் எண்டோ

ள் வைத்தார்

நிலங்கிளரும்

புனல்கனலுள் அனிலம்

வைத்தார்

நிமிர்விசும்பின்

மிசைவைத்தார் நினைந்தா

ரிந்நாள்

நலங்கிளருந்

திருவடியென் றலைமேல்

வைத்தார்

நல்லூரெம் பெருமானார்

நல்ல வாறே.

145 சென்றுருளுங் கதிரிரண்டும்
 விசும்பில் வைத்தார்
 திசைபத்தும் இருநிலத்தில்
 திருந்த வைத்தார்
 நின்றருளி யடியமரர்
 வணங்க வைத்தார்
 நிறைதவமும்
 மறைபொருளும் நிலவ
 வைத்தார்
 கொன்றருளிக்
 கொடுங்கூற்றம் நடுங்கி
 யோடக்
 குரைகழற்சே
 வடிவைத்தார் விடையும்
 வைத்தார்
 நன்றருளுந் திருவடியென்
 றலைமேல் வைத்தார்
 நல்லூரெம் பெருமானார்
 நல்ல வாறே.

146 பாம்புரிஞ்சி மதிகிடந்து

திரைக ளேங்கப்

பனிக்கொன்றை

சடைவைத்தார் பணிசெய்

வானோர்

ஆம்பரிசு தமக்கெல்லாம்

அருளும் வைத்தார்

அடுசுடலைப்

பொடிவைத்தார் அழகும்

வைத்தார்

ஓம்பரிய வல்வினைநோய்

தீர வைத்தார்

உமையையொரு

பால்வைத்தார் உகந்து

வானோர்

நாம்பரவுந் திருவடியென்

றலைமேல் வைத்தார்

நல்லூரெம் பெருமானார் 6.14.10

நல்ல வாறே.

147 குலங்கிளரும் வருதிரைக

ளேழும் வைத்தார்

குருமணிசேர்

மலைவைத்தார்

மலையைக் கையால்
உலங்கிளர
எடுத்தவன்றோள் முடியும்
நோவ
ஒருவிரலா லுறவைத்தார்
இறைவா வென்று
புலம்புதலும்
அருளொடுபோர் வாளும்
வைத்தார்
புகழ்வைத்தார்
புரிந்தாளாக் கொள்ள
வைத்தார்
நலங்கிளருந்
திருவடியென் றலைமேல்
வைத்தார்
நல்லூரெம் பெருமானார்
நல்ல வாரே.

6.14.11

இத்தலம் சோழநாட்டிலுள்ளது.
சுவாமிபெயர் - பெரியாண்டேசுவரர்,
தேவியார் - திரிபுரசுந்தரியம்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்

உள்ளுறை அட்டவணைக்குத் திரும்ப

6.15 திருக்கருகாவூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

148 குருகாம் வயிரமாங் கூறு

நாளாங்

கொள்ளுங் கிழமையாங்

கோளே தானாம்

பருகா அமுதமாம் பாலின்

நெய்யாம்

பழத்தின் இரதமாம்

பாட்டிற் பண்ணாம்

ஒருகா லுமையாளோர்

பாக னுமாம்

உள்நின்ற நாவிற் குரையா

டியாங்

கருவா யுலகுக்கு முன்னே

தோன்றுங்

கண்ணாங் கருகாலு

ரெந்தை தானே.

6.15.1

149 வித்தாம் முளையாகும்

வேரே தானாம்

வேண்டு முருவமாம்

விரும்பி நின்ற

பத்தா மடியார்க்கோர்

பாங்க னுமாம்

பால்நிறமு மாம்பரஞ்

சோதி தானாந்

தொத்தா மமரர்கணஞ்

சூழ்ந்து போற்றத்

தோன்றாதென் னுள்ளத்தி

னுள்ளே நின்ற

கத்தாம் அடியேற்குக்

காணா காட்டுங்

கண்ணாங் கருகாலு

ரெந்தை தானே.

6.15.2

150 பூத்தானாம் பூவின் நிறத்தா

னுமாம்

பூக்குளால் வாசமாய்

மன்னி நின்ற
கோத்தானாங்
கோல்வளையாள் கூற
னாகுங்
கொண்ட சமயத்தார் தேவ
னாகி
ஏத்தாதார்க் கென்று மிடரே
துன்பம்
ஈவானா மென்னெஞ்சத்
துள்ளே நின்ற
காத்தானாங் காலன்
அடையா வண்ணங்
கண்ணாங் கருகாலு
ரெந்தை தானே.

6.15.3

151 இரவனாம் எல்லி நடமா
டியாம்

எண்டிசைக்குந் தேவனாம்
என்னு ளானாம்
அரவனாம் அல்லல்
அறுப்பா னுமாம்
ஆகாச மூர்த்தியாம் ஆனே
றேறுங்

குரவனாங் கூற்றை
யுதைத்தான் றானாங்
கூறாத வஞ்சக் குயலர்க்
கென்றுங்
கரவனாங் காட்சிக்
கெளியா னுமாங்
கண்ணாங் கருவூ ரெந்தை
தானே.

6.15.4

152 படைத்தானாம் பாரை
யிடந்தா னாகும்
பரிசொன் றறியாமை
நின்றான் றானாம்
உடைத்தானாம் ஒன்னார்
புரங்கள் மூன்றும்
ஒள்ளழலால் மூட்டி
யொருக்கி நின்று
அடைத்தானாஞ் சூலம்
மழுவோர் நாகம்
அசைத்தானாம்
ஆனேறொன் றூர்ந்தா
னாகுங்
கடைத்தானாங் கள்ள

மறிவார் நெஞ்சிற்
கண்ணாங் கருகாலூ
ரெந்தை தானே.

6.15.5

153 மூலனாம் மூர்த்தியாம்
முன்னே தானாம்

மூவாத மேனிமுகக் கண்ணி
னானாஞ்
சீலனாஞ் சேர்ந்தா ரிடர்கள்
தீர்க்குஞ்
செல்வனாஞ்
செஞ்சுடர்க்கோர் சோதி
தானாம்
மாலனாம் மங்கையோர்
பங்க னாகும்
மன்றாடி யாம்வானோர்
தங்கட் கெல்லாங்
காலனாங் காலனைக்
காய்ந்தா னாகுங்
கண்ணாங் கருகாலூ
ரெந்தை தானே.

6.15.6

154 அரைசே ரரவனாம் ஆலத்

தானாம்

ஆதிரை நாளானாம்

அண்ட வானோர்

திரைசேர் திருமுடித் திங்க

ளானாந்

தீவினை நாசனென் சிந்தை

யானாம்

உரைசே நலகத்தா ருள்ளா

னுமாம்

உமையானோர் பாகனாம்

ஓத வேலிக்

கரைசேர் கடல்நஞ்சை

யுண்டா னாகுங்

கண்ணாங் கருகாலு

ரெந்தை தானே.

6.15.7

155 துடியாந் துடியின் முழக்கந்

தானாஞ்

சொல்லுவார்

சொல்லெல்லாஞ் சோதிப்

பானாம்

படிதானாம் பாவ மறுப்பா

னாகும்

பால்நீற்ற னாம்பரஞ்
சோதி தானாங்
கொடியானாங் கூற்றை
யுதைத்தா னாகுங்
கூறாத வஞ்சக் குயலர்க்
கென்றுங்
கடியானாங் காட்சிக்
கரியா னாகுங்
கண்ணாங் கருகாலு
ரெந்தை தானே.

6.15.8

156 விட்டுருவங் கிளர்கின்ற

சோதி யானாம்
விண்ணவர்க்கும் அறியாத
சூழ லானாம்
பட்டுருவ மால்யானைத்
தோல்கீண் டானாம்
பலபலவும் பாணி
பயின்றான் றானாம்
எட்டுருவ மூர்த்தியாம்
எண்தோ ளானாம்
என்னுச்சி மேலானாம்
எம்பி ரானாங்

கட்டுருவங் கடியானைக்
காய்ந்தா னாகுங்
கண்ணாங் கருகாலு
ரெந்தை தானே.

6.15.9

157 பொறுத்திருந்த புள்ளூர்வான்
உள்ளா னாகி

உள்ளிருந்தங் குள்ளோய்
களைவான் றானாய்ச்
செறுத்திருந்த
மும்மதில்கள் மூன்றும்
வேவச்
சிலைகுனியத் தீழுட்டுந்
திண்மை யானாம்
அறுத்திருந்த கையானாம்
அந்தார் அல்லி
இருந்தானை
ஒருதலையைத் தெரிய
நோக்கிக்
கறுத்திருந்த கண்ட
முடையான் போலுங்
கண்ணாங் கருகாலு
ரெந்தை தானே.

158 ஒறுத்தானாம் ஒன்னார்

புரங்கள் மூன்றும்

ஒள்ளழலை மாட்டி

யுடனே வைத்து

இறுத்தானாம் எண்ணான்

முடிகள் பத்தும்

இசைந்தானாம்

இன்னிசைகள் கேட்டா

னாகும்

அறுத்தானாம் அஞ்சும்

அடக்கி யங்கே

ஆகாய மந்திரமு மானா

னாகுங்

கறுத்தானாங் காலனைக்

காலால் வீழ்க்

கண்ணாங் கருகாலு

ரெந்தை தானே.

இத்தலம் சோழநாட்டிலுள்ளது.

சுவாமிபெயர் - முல்லைவனேசுவரர்,

தேவியார் - கரும்பனையாளம்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்

உள்ளுறை அட்டவணைக்குத் திரும்ப

6.16 திருவிடைமருது - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

159 சூலப் படையுடையார் தாமே
போலுஞ்

சுடர்த்திங்கட் கண்ணி
யுடையார் போலும்
மாலை மகிழ்ந்தொருபால்
வைத்தார் போலும்
மந்திரமுந் தந்திரமு
மானார் போலும்
வேலைக் கடல்நஞ்சு
முண்டார் போலும்
மேல்வினைகள் தீர்க்கும்
விகிர்தர் போலும்

ஏலக் கமழ்குழலாள் பாகர்
போலும்
இடைமருது மேவிய ஈச
னாரே.

6.16.1

160 காரார் கமழ்கொன்றைக்

கண்ணி போலுங்

காரானை ஈருரிவை

போர்த்தார் போலும்

பாரார் பரவப் படுவார்

போலும்

பத்துப் பல்லாழி பரந்தார்

போலுஞ்

சீரால் வணங்கப் படுவார்

போலுந்

திசையனைத்து மாய்மற்று

மானார் போலும்

ஏரார் கமழ்குழலாள் பாகர்

போலும்

இடைமருது மேவிய ஈச

னாரே.

6.16.2

161 வேதங்கள் வேள்வி பயந்தார்

போலும்

விண்ணுலகு மண்ணுலகு
மானார் போலும்
பூதங்க ளாய புராணர்
போலும்
புகழ வளரொளியாய்
நின்றார் போலும்
பாதம் பரவப் படுவார்
போலும்
பத்தர் களுக்கின்பம்
பயந்தார் போலும்
ஏதங்க ளான கடிவார்
போலும்
இடைமருது மேவிய ஈச
னாரே.

6.16.3

162 திண்குணத்தார் தேவர்

கணங்க ளேத்தித்

திசைவணங்கச் சேவடியை

வைத்தார் போலும்

விண்குணத்தார் வேள்வி

சிதைய நூறி

வியன்கொண்டல்

மேற்செல் விகிர்தர்

போலும்
பண்குணத்தார் பாடலோ
டாட லோவாப்
பரங்குன்ற மேய பரமர்
போலும்
எண்குணத்தார் எண்ணா
யிரவர் போலும்
இடைமருது மேவிய ஈச
னாரே.

6.16.4

163 ஊக முகிலுரிஞ்சு சோலை

சூழ்ந்த

உயர்பொழி லண்ணாவி
லுறைகின் றாரும்
பாகம் பணிமொழியாள்
பாங்க ராகிப்
படுவெண் டலையிற்
பலிகொள் வாரும்
மாகமடை மும்மதிலு
மெய்தார் தாமு
மணிபொழில் சூழாரூர்
உறைகின் றாரும்
ஏகம்ப மேயாரு மெல்லா

மாவார்

இடைமருது மேவிய ஈச
னாரே.

6.16.5

164 ஐயிரண்டும் ஆறொன்று
மானார் போலும்

அறுமுன்றும் நான்முன்று

மானார் போலுஞ்

செய்வினைகள்

நல்வினைக ளானார்

போலுந்

திசையனைத்து

மாய்நிறைந்த செல்வர்

போலுங்

கொய்மலரங் கொன்றைச்

சடையார் போலுங்

கூத்தாட வல்ல குழகர்

போலும்

எய்யவந்த காமனையுங்

காய்ந்தார் போலும்

இடைமருது மேவிய ஈச

னாரே.

6.16.6

165 பிரியாத குணமுயிர்கட்

கஞ்சோ டஞ்சாய்ப்

பிரிவுடைய குணம்பேசிற்

பத்தோ டொன்றாய்

விரியாத குணமொருகால்

நான்கே யென்பர்

விரிவிலாக் குணநாட்டத்

தாறே யென்பர்

தெரிவாய குணமஞ்சுஞ்

சமிதை யஞ்சும்

பதமஞ்சுங் கதியஞ்சுஞ்

செப்பி னாரும்

எரியாய தாமரைமே

லியங்கி னாரும்

இடைமருது மேவிய ஈச

னாரே.

6.16.7

166 தோலிற் பொலிந்த

வுடையார் போலுஞ்

சுடர்வா யரவசைத்த சோதி

போலும்

ஆல மமுதாக வுண்டார்

போலும்

அடியார்கட் காரமுத
மானார் போலுங்
காலனையுங் காய்ந்த
கழலார் போலுங்
கயிலாயந் தம்மிடமாகக்
கொண்டார் போலும்
ஏலங் கமழ்குழலாள் பாகர்
போலும்
இடைமருது மேவிய ஈச
னாரே.

6.16.8

167 பைந்தளிர்க் கொன்றையந்
தாரார் போலும்

படைக்கணாள் பாக
முடையார் போலும்
அந்திவாய் வண்ணத்
தழகர் போலும்
மணிநீல கண்ட முடையார்
போலும்
வந்த வரவுஞ் செலவு
மாகி
மாறாதென் னுள்ளத்
திருந்தார் போலும்

எந்த மிடர்தீர்க்க வல்லார்
போலும்
இடைமருது மேவிய ஈச
னாரே.

6.16.9

168 கொன்றையங் கூவிள மாலை
தன்னைக்

குளிர்சடைமேல்
வைத்துகந்த கொள்கை
யாரும்
நின்ற அனங்கனை நீறா
நோக்கி
நெருப்புருவ மாய்நின்ற
நிமல னாரும்
அன்றவ் வரக்கன் அலறி
வீழ
அருவரையைக் காலா
லழுத்தி னாரும்
என்று மிடுபிச்சை ஏற்றுண்
பாரும்
இடைமருது மேவிய ஈச
னாரே.

6.16.10

இத்தலம் சோழநாட்டிலுள்ளது.
சுவாமிபெயர் - மருதீசர்,
தேவியார் - நலமுலைநாயகியம்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்

உள்ளூறை அட்டவணைக்குத் திரும்ப

6.17 திருவிடைமருது - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

169 ஆறு சடைக்கணிவர்

அங்கைத் தீயர்

அழகர் படையுடையர்

அம்பொற் றோள்மேல்

நீறு தடவந் திடப மேறி

நித்தம் பலிகொள்வர்

மொய்த்த பூதங்

கூறுங் குணமுடையர்

கோவ ணத்தர்

கோடால வேடத்தர்
கொள்கை சொல்லின்
ஈறுந் நடுவு முதலு மாவார்
இடைமருது மேவி
யிடங்கொண் டாரே. 6.17.1

170 மங்குல் மதிவைப்பர் வான
நாடர்

மடமா னிடமுடையர் மாத
ராளைப்
பங்கில் மிகவைப்பர்
பால்போல் நீற்றர்
பளிக்கு வடம்புனைவர்
பாவ நாசர்
சங்கு திரையுகளுஞ்
சாய்க்கா டாள்வர்
சரிதை பலவுடையர்
தன்மை சொல்லின்
எங்கும் பலிதிரிவர்
என்னுள் நீங்கார்
இடைமருது மேவி யிடங்
கொண்டாரே.

6.17.2

171 ஆல நிழலிருப்பர் ஆகா
யத்தர்

அருவரையி னுச்சியர்
ஆணர் பெண்ணர்
காலம் பலகழித்தார்
கறைசேர் கண்டர்
கருத்துக்குச் சேயார்தாங்
காணா தார்க்குக்
கோலம் பலவுடையர்
கொல்லை யேற்றர்
கொடுமழுவர் கோழம்ப
மேய ஈசர்
ஏல மணநாறும் ஈங்கோய்
நீங்கார்
இடைமருது மேவி
யிடங்கொண் டாரே.

6.17.3

172 தேசர் திறம்நினைவார்

சிந்தை சேருஞ்
செல்வர் திருவாரு
ரென்றும் உள்ளார்
வாச மலரின்கண்
மான்தோல் போர்ப்பர்

மருவுங் கரியுரியர் வஞ்சக்
கள்வர்
நேசர் அடைந்தார்க்
கடையா தார்க்கு
நிட்டுரவர் கட்டங்கர்
நினைவார்க் கென்றும்
ஈசர் புனற்பொன்னித்
தீர்த்தர் வாய்த்த
இடைமருது மேவி
யிடங்கொண் டாரே.

6.17.4

173 கரப்பர் கரியமனக் கள்வர்க்
குள்ளங்

கரவாதே தந்நினைய
கிற்பார் பாவந்
துரப்பர் தொடுகடலின்
நஞ்ச முண்பர்
தூய மறைமொழியர் தீயா
லொட்டி
நிரப்பர் புரமூன்றும் நீறு
செய்வர்
நீள்சடையர்

பாய்விடைகொண்
டெங்கும் ஐயம்
இரப்பர் எமையாள்வர்
என்னுள் நீங்கார்
இடைமருது மேவி
யிடங்கொண் டாரே.

6.17.5

174 கொடியா ரிடபத்தர் கூத்து
மாடிக்

குளிர்கொன்றை
மேல்வைப்பர் கோல
மார்ந்த
பொடியாரு மேனியர்
பூதிப் பையர்
புலித்தோலர் பொங்கரவர்
பூண நூலர்
அடியார் குடியாவர் அந்த
ணாளர்
ஆகுதியின் மந்திரத்தார்
அமரர் போற்ற
இடியார் களிற்றூரியார்
எவரும் போற்ற
இடைமருது மேவி

யிடங்கொண் டாரே.

6.17.6

175 பச்சை நிறமுடையர் பாலர்
சாலப்

பழையர் பிழையெலாம்

நீக்கி யாள்வர்

கச்சைக் கதநாகம் பூண்ட

தோளர்

கலனொன்று கையேந்தி

இல்லந் தோறும்

பிச்சை கொளநுகர்வர்

பெரியர் சாலப்

பிறங்கு சடைமுடியர்

பேணுந் தொண்டர்

இச்சை மிகஅறிவர் என்று

முள்ளார்

இடைமருது மேவி

யிடங்கொண் டாரே.

6.17.7

176 காவார் சடைமுடியர் காரோ
ணத்தர்

கயிலாய மன்னினார்

பன்னு மின்சொற்

பாவார் பொருளாளர்

வாளார் கண்ணி
பயிலுந் திருவுருவம் பாக
மேயார்
பூவார் புனலணவு புன்கூர்
வாழ்வர்
புரமுன்று மொள்ளழலாக்
காயத் தொட்ட
ஏவார் சிலைமலையர்
எங்குந் தாமே
இடைமருது மேவி
யிடங்கொண் டாரே.

6.17.8

177 புரிந்தார் நடத்தின்கண் பூத
நாதர்

பொழிலாரூர் புக்குறைவர்
போந்து தம்மிற்
பிரிந்தா ரகல்வாய பேயுந்
தாமும்
பிரியா ரொருநாளும்
பேணு காட்டில்
எரிந்தா ரனலுகப்பர்
ஏழிலோசை
எவ்விடத்துந் தாமேயென்

றேத்து வார்பால்
இருந்தார் இமையவர்கள்
போற்ற என்றும்
இடைமருது மேவி
யிடங்கொண் டாரே.

6.17.9

178 விட்டிலங்கு மாமழுவர்

வேலை நஞ்சர்
விடங்கர் விரிபுனல்கூழ்
வெண்காட் டுள்ளார்
மட்டிலங்கு தார்மாலை
மார்பில் நீற்றர்
மழபாடி யுள்ளுறைவர்
மாகா ளத்தர்
சிட்டிலங்கு வல்லரக்கர்
கோனை யன்று
செழுமுடியுந்
தோளைந்நான் கடரக்
காலால்
இட்டிரங்கி மற்றவனுக்
கீந்தார் வென்றி
இடைமருது மேவி
யிடங்கொண் டாரே.

6.17.10

திருச்சிற்றம்பலம்

உள்ளுறை அட்டவணைக்குத் திரும்ப

6.18 திருப்பூவணம் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

179 வடியேறு திரிசூலந்
தோன்றுந் தோன்றும்
வளர்சடைமேல்
இளமதியந் தோன்றுந்
தோன்றுங்
கடியேறு கமழ்கொன்றைக்
கண்ணி தோன்றுங்
காதில்வெண் குழைதோடு
கலந்து தோன்றும்
இடியேறு களிற்றுரிவைப்
போர்வை தோன்றும்
எழில்திகழுந் திருமுடியு

மிலங்கித் தோன்றும்
பொடியேறு திருமேனி
பொலிந்து தோன்றும்
பொழில்திகழும்
பூவணத்தெம் புனித
னார்க்கே.

6.18.1

180 ஆணாகிப் பெண்ணாய
வடிவு தோன்றும்
அடியவர்கட் காரமுத
மாகித் தோன்றும்
ஊணாகி ஊர்திரிவா
னாகித் தோன்றும்
ஒற்றைவெண்
பிறைதோன்றும் பற்றார்
தம்மேற்
சேணாக வரைவில்லா
வெரித்தல் தோன்றுஞ்
செத்தவர்தம் எலும்பினாற்
செறியச் செய்த
பூணாணும் அரைஞாணும்
பொலிந்து தோன்றும்
பொழில்திகழும்

பூவணத்தெம் புனித
னார்க்கே.

6.18.2

181 கல்லாலின் நீழலிற் கலந்து

தோன்றுங்

கவின்மறையோர்

நால்வர்க்கு நெறிக ளன்று

சொல்லாகச் சொல்லியவா

தோன்றுந் தோன்றுஞ்

சூழரவு மான்மறியுந்

தோன்றுந் தோன்றும்

அல்லாத காலனைமுன்

அடர்த்தல் தோன்றும்

ஐவகையால்

நினைவார்பால் அமர்ந்து

தோன்றும்

பொல்லாத புலாலெலும்பு

பூணாய்த் தோன்றும்

பொழில்திகழும்

பூவணத்தெம் புனித

னார்க்கே.

6.18.3

182 படைமலிந்த மழுவாளு

மானுந் தோன்றும்

பன்னிரண்டு கண்ணுடைய
 பிள்ளை தோன்றும்
 நடைமலிந்த விடையோடு
 கொடியுந் தோன்றும்
 நான்மறையின்
 ஒலிதோன்றும் நயனந்
 தோன்றும்
 உடைமலிந்த
 கோவணமுங் கீளுந்
 தோன்று
 மூரல்வெண் சிரமாலை
 உலாவித் தோன்றும்
 புடைமலிந்த பூதத்தின்
 பொலிவு தோன்றும்
 பொழில்திகழும்
 பூவணத்தெம் புனித
 னார்க்கே.

6.18.4

183 மயலாகுந் தன்னடியார்க்
 கருளுந் தோன்றும்
 மாசிலாப் புன்சடைமேல்
 மதியந் தோன்றும்
 இயல்பாக இடுபிச்சை

ஏற்றல் தோன்றும்
 இருங்கடல்நஞ்
 சுண்டிருண்ட கண்டந்
 தோன்றுங்
 கயல்பாயக் கடுங்கலுழிக்
 கங்கை நங்கை
 ஆயிரமா முகத்தினொடு
 வானிற் றோன்றும்
 புயல்பாயச் சடைவிரித்த
 பொற்புத் தோன்றும்
 பொழில்திகழும்
 பூவணத்தெம் புனித
 னார்க்கே.

6.18.5

184 பாராழி வட்டத்தார் பரவி
யிட்ட

பன்மலரும் நறும்புகையும்
 பரந்து தோன்றுஞ்
 சீராழித் தாமரையின்
 மலர்க ளன்ன
 திருந்தியமா நிறத்தசே
 வடிகள் தோன்றும்
 ஓராழித் தேருடைய

இலங்கை வேந்தன்
உடல்துணித்த
இடர்பாவங் கெடுப்பித்
தன்று
போராழி முன்னீந்த
பொற்புத் தோன்றும்
பொழில்திகழும்
பூவணத்தெம் புனித
னார்க்கே.

6.18.6

185 தன்னடியார்க் கருள்புரிந்த
தகவு தோன்றுஞ்
சதுர்முகனைத் தலையரிந்த
தன்மை தோன்றும்
மின்னனைய
நுண்ணிடையாள் பாகந்
தோன்றும்
வேழத்தி னுரிவிரும்பிப்
போர்த்தல் தோன்றுந்
துன்னியசெஞ்
சடைமேலோர் புனலும்
பாம்புந்
தூயமா மதியுடனே

வைத்தல் தோன்றும்
பொன்னனைய திருமேனி
பொலிந்து தோன்றும்
பொழில்திகழும்
பூவணத்தெம் புனித
னார்க்கே.

6.18.7

186 செறிகழலுந் திருவடியுந்
தோன்றுந் தோன்றும்
திரிபுரத்தை எரிசெய்த
சிலையுந் தோன்றும்
நெறியதனை
விரித்துரைத்த நேர்மை
தோன்றும்
நெற்றிமேல்
கண்தோன்றும் பெற்றந்
தோன்றும்
மறுபிறவி யறுத்தருளும்
வகையுந் தோன்றும்
மலைமகளுஞ் சலமகளும்
மலிந்து தோன்றும்
பொறியரவும் இளமதியும்
பொலிந்து தோன்றும்

பொழில்திகழும்
பூவணத்தெம் புனித
னார்க்கே.

6.18.8

187 அருப்போட்டு

முலைமடவாள் பாகந்
தோன்றும்

அணிகிளரும் உருமென்ன
அடர்க்குங் கேழல்
மருப்போட்டு மணிவயிரக்
கோவை தோன்றும்
மணமலிந்த
நடந்தோன்றும் மணியார்
வைகைத்
திருக்கோட்டில்
நின்றதோர் திறமுந்
தோன்றுஞ்
செக்கர்வான் ஒளிமிக்குத்
திகழ்ந்த சோதிப்
பொருப்போட்டி
நின்றதிண் புயமுந்
தோன்றும்
பொழில்திகழும்

பூவணத்தெம் புனித
னார்க்கே.

6.18.9

188 ஆங்கணைந்த சண்டிக்கு

மருளி யன்று

தன்முடிமேல் அலர்மாலை

யளித்தல் தோன்றும்

பாங்கணைந்து

பணிசெய்வார்க் கருளி

யன்று

பலபிறவி அறுத்தருளும்

பரிசு தோன்றுங்

கோங்கணைந்த

கூவிளமும் மதமத் தமுங்

குழற்கணிந்த

கொள்கையொடு கோலந்

தோன்றும்

பூங்கணைவேள்

உருவழித்த பொற்புத்

தோன்றும்

பொழில்திகழும்

பூவணத்தெம் புனித

னார்க்கே.

6.18.10

189 ஆரொருவர் உள்குவார்

உள்ளத் துள்ளே

அவ்வுருவாய் நிற்கின்ற

அருளுந் தோன்றும்

வாருருவப்

பூண்முலைநன் மங்கை

தன்னை

மகிழ்ந்தொருபால்

வைத்துகந்த வடிவுந்

தோன்றும்

நீருருவக் கடலிலங்கை

அரக்கர் கோனை

நெறுநெறென

அடர்த்திட்ட நிலையுந்

தோன்றும்

போருருவக் கூற்றுதைத்த

பொற்புத் தோன்றும்

பொழில்திகழும்

பூவணத்தெம் புனித

னார்க்கே.

6.18.11

இத்தலம் பாண்டிநாட்டிலுள்ளது.

சுவாமிபெயர் - பூவணநாதர்,
தேவியார் - மின்னாம்பிகையம்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்

உள்ளூறை அட்டவணைக்குத் திரும்ப

6.19 திருவாலவாய் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

190 முளைத்தானை எல்லார்க்கும்
முன்னே தோன்றி
முதிருஞ் சடைமுடிமேல்
முகிழ்வெண் டிங்கள்
வளைத்தானை வல்லசுரர்
புரங்கள் மூன்றும்
வரைசிலையா வாசுகிமா
நாணாக் கோத்துத்
துளைத்தானைச்
சுடுசரத்தாற் றுவள நீறாத்

தூமுத்த வெண்முறுவல்
உமையோ டாடித்
திளைத்தானைத்
தென்கூடற் றிருவா
லவாய்ச்
சிவனடியே சிந்திக்கப்
பெற்றேன் நானே.

6.19.1

191 விண்ணுலகின் மேலார்கள்

மேலான் றன்னை
மேலாடு புரமுன்றும்
பொடிசெய் தானைப்
பண்ணிலவு
பைம்பொழில்சூழ் பழனத்
தானைப்
பசும்பொன்னின்
நிறத்தானைப் பால்நீற்
றானை
உண்ணிலவு
சடைக்கற்றைக் கங்கை
யாளைக்
கரந்துமையோ டுடனாகி
யிருந்தான் றன்னைத்

தெண்ணிலவு தென்கூடற்
றிருவா லவாய்ச்
சிவனடியே சிந்திக்கப்
பெற்றேன் நானே.

6.19.2

192 நீர்த்திரளை நீள்சடைமேல்

நிறைவித் தானை
நிலமருவி நீரோடக்
கண்டான் றன்னைப்
பாற்றிரளைப் பயின்றாட
வல்லான் றன்னைப்
பகைத்தெழுந்த
வெங்கூற்றைப்
பாய்ந்தான் றன்னைக்
காற்றிரளாய் மேகத்தி
னுள்ளே நின்று
கடுங்குரலாய்
இடிப்பானைக் கண்ணோர்
நெற்றித்
தீத்திரளைத் தென்கூடற்
றிருவா லவாய்ச்
சிவனடியே சிந்திக்கப்
பெற்றேன் நானே.

193 வானமிது வெல்லா
 முடையான் றன்னை
 வரியரவக் கச்சாளை
 வன்பேய் சூழக்
 கானமதில் நடமாட
 வல்லான் றன்னைக்
 கடைக்கண்ணால்
 மங்கையுமை நோக்கா
 வென்மேல்
 ஊனமது வெல்லா
 மொழித்தான் றன்னை
 உணர்வாகி அடியேன
 துள்ளே நின்ற
 தேனமுதைத் தென்கூடற்
 றிருவா லவாய்ச்
 சிவனடியே சிந்திக்கப்
 பெற்றேன் நானே.

194 ஊராளை உலகேழாய்
 நின்றான் றன்னை
 ஒற்றைவெண்
 பிறையானை உமையோ

டென்றும்
 பேரானைப் பிறர்க்கென்று
 மரியான் றன்னைப்
 பிணக்காட்டில் நடமாடல்
 பேயோ டென்றும்
 ஆராளை அமரர்களுக்
 கமுதீந் தானை
 அருமறையான்
 நான்முகனு மாலும்
 போற்றுஞ்
 சீராளைத் தென்கூடற்
 றிருவா லவாய்ச்
 சிவனடியே சிந்திக்கப்
 பெற்றேன் நானே.

6.19.5

195 மூவனை மூர்த்தியை மூவா
மேனி

உடையானை மூவுலகுந்
 தானே யெங்கும்
 பாவனைப் பாவ
 மறுப்பான் றன்னைப்
 படியெழுத லாகாத
 மங்கை யோடும்

மேவனை விண்ணோர்
நடுங்கக் கண்டு
விரிகடலின் நஞ்சுண்
டமுத மீந்த
தேவனைத் தென்கூடற்
றிருவா லவாய்ச்
சிவனடியே சிந்திக்கப்
பெற்றேன் நானே.

6.19.6

196 துறந்தார்க்குத் தூநெறியாய்
நின்றான் றன்னைத்
துன்பந் துடைத்தாள
வல்லான் றன்னை
இறந்தார்க ளென்பே
அணிந்தான் றன்னை
எல்லி நடமாட வல்லான்
றன்னை
மறந்தார் மதின்மூன்று
மாய்த்தான் றன்னை
மற்றொரு பற்றில்லா
அடியேற் கென்றுஞ்
சிறந்தானைத் தென்கூடற்
றிருவா லவாய்ச்

சிவனடியே சிந்திக்கப்
பெற்றேன் நானே.

6.19.7

197 வாயானை மனத்தானை
மனத்துள் நின்ற

கருத்தானைக் கருத்தறிந்து
முடிப்பான் றன்னைத்
தூயானைத் தூவெள்ளை
ஏற்றான் றன்னைச்
சுடர்த்திங்கட்
சடையானைத் தொடர்ந்து
நின்றென்
தாயானைத் தவமாய
தன்மை யானைத்
தலையாய தேவாதி
தேவர்க் கென்றுஞ்
சேயானைத் தென்கூடற்
றிருவா லவாய்ச்
சிவனடியே சிந்திக்கப்
பெற்றேன் நானே.

6.19.8

198 பகைச்சுடராய்ப் பாவ
மறுப்பான் றன்னைப்

பழியிலியாய் நஞ்சமுண்
 டமுதீந் தானை
 வகைச்சுடராய் வல்லசுரர்
 புரமட் டானை
 வளைவிலியா
 யெல்லார்க்கு மருள்செய்
 வானை
 மிகைச்சுடரை
 விண்ணவர்கண் மேலப்
 பாலை
 மேலாய தேவாதி தேவர்க்
 கென்றுந்
 திகைச்சுடரைத் தென்கூடற்
 றிருவா லவாய்ச்
 சிவனடியே சிந்திக்கப்
 பெற்றேன் நானே.

6.19.9

199 மலையானை மாமேறு

மன்னி னானை

வளர்புன் சடையானை

வானோர் தங்கள்

தலையானை

என்றலையின் உச்சி

யென்றுந்
தாபித் திருந்தானைத்
தானே யெங்குந்
துலையாக ஒருவரையு
மில்லா தானைத்
தோன்றாதார்
மதின்முன்றுந் துவள
வெய்த
சிலையானைத் தென்கூடற்
றிருவா லவாய்ச்
சிவனடியே சிந்திக்கப்
பெற்றேன் நானே.

6.19.10

200 தூர்த்தனைத் தோள்முடிபத்
திறுத்தான் றன்னைத்
தொன்னரம்பின்
இன்னிசைகேட்
டருள்செய் தானைப்
பார்த்தனைப் பணிகண்டு
பரிந்தான் றன்னைப்
பரிந்தவற்குப் பாசுபத
மீந்தான் றன்னை
ஆத்தனை அடியேனுக்

கன்பன் றன்னை
அளவிலாப் பல்லூழி
கண்டு நின்ற
தீர்த்தனைத் தென்கூடற்
றிருவா லவாய்ச்
சிவனடியே சிந்திக்கப்
பெற்றேன் நானே.

6.19.11

திருச்சிற்றம்பலம்

உள்ளுறை அட்டவணைக்குத் திரும்ப

6.20 திருநள்ளாறு - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

201 ஆதிக்கண் ணான்முகத்தி

லொன்று சென்று

அல்லாத சொல்லுரைக்கத்

தன்கை வாளாற்

சேதித்த திருவடியைச்
செல்ல நல்ல
சிவலோக நெறிவகுத்துக்
காட்டு வாளை
மாதிமைய மாதோர்கூ
றாயி னானை
மாமலர்மே லயனோடு
மாலுங் காணா
நாதியை நம்பியை
நள்ளாற் றானை
நானடியேன்
நினைக்கப்பெற் றுய்ந்த
வாறே.

6.20.1

202 படையானைப் பாசுபத

வேடத் தானைப்

பண்டனங்கற்

பார்த்தானைப் பாவ

மெல்லாம்

அடையாமைக்

காப்பானை அடியார்

தங்கள்

அருமருந்தை ஆவாவென்

றருள்செய் வானைச்
சடையானைச் சந்திரனைத்
தரித்தான் றன்னைச்
சங்கத்த முத்தனைய
வெள்ளை யேற்றின்
நடையானை நம்பியை
நள்ளாற் றானை
நானடியேன்
நினைக்கப்பெற் றுய்ந்த
வாறே.

6.20.2

203 படவரவ மொன்றுகொண்

டரையி லார்த்த

பராபரனைப் பைஞ்ஞீலி

மேவி னானை

அடலரவம் பற்றிக்

கடைந்த நஞ்சை

அமுதாக உண்டானை

ஆதி யானை

மடலரவம் மன்னுபூங்

கொன்றை யானை

மாமணியை மாணிக்காய்க்

காலன் றன்னை

நடலரவஞ் செய்தானை
நள்ளாற் றானை
நானடியேன்
நினைக்கப்பெற் றுய்ந்த
வாரே. 6.20.3

204 கட்டங்க மொன்றுதங் கையி
லேந்திக்

கங்கணமுங் காதில்விடு
தோடு மிட்டுச்
சுட்டங்கங் கொண்டு
துதையப் பூசிச்
சுந்தரனாய்ச் சூலங்கை
யேந்தி னானைப்
பட்டங்க மாலை நிறையச்
சூடிப்
பல்கணமுந் தாமும் பரந்த
காட்டில்
நட்டங்க மாடியை
நள்ளாற் றானை
நானடியேன்
நினைக்கப்பெற் றுய்ந்த
வாரே. 6.20.4

205 உலர்ந்தார்தம் அங்கங்கொண்
டுலக மெல்லாம்
ஒருநொடியில்
உழல்வானை உலப்பில்
செல்வஞ்
சிலந்திதனக் கருள்செய்த
தேவ தேவைத்
திருச்சிராப் பள்ளியெஞ்
சிவலோ கனைக்
கலந்தார்தம்
மனத்தென்றுங்
காதலானைக்
கச்சியே கம்பனைக்
கமழ்பூங் கொன்றை
நலந்தாங்கு நம்பியை
நள்ளாற் றானை
நானடியேன்
நினைக்கப்பெற் றுய்ந்த
வாரே.

6.20.5

206 குலங்கெடுத்துக் கோள்நீக்க
வல்லான் றன்னைக்
குலவரையன் மடப்பாவை

இடப்பா லானை
 மலங்கெடுத்து மாதீர்த்தம்
 ஆட்டிக் கொண்ட
 மறையவனைப்
 பிறைதவழ்செஞ் சடையி
 னானைச்
 சலங்கெடுத்துத் தயாமூல
 தன்ம மென்னுந்
 தத்துவத்தின் வழிநின்று
 தாழ்ந்தோர்க் கெல்லாம்
 நலங்கொடுக்கும்
 நம்பியை நள்ளாற் றானை
 நானடியேன்
 நினைக்கப்பெற் றுய்ந்த
 வாறே.

6.20.6

207 பூவிரியும் மலர்க்கொன்றைச்
 சடையி னானைப்
 புறம்பயத்தெம்
 பெருமானைப் புகலூ
 ரானை
 மாவிரியக் களிறுரித்த
 மைந்தன் றன்னை

மறைக்காடும்
வலிவலமும் மன்னி
னானைத்
தேவிரியத் திகழ்தக்கன்
வேள்வி யெல்லாஞ்
சிதைத்தானை
உதைத்தவன்றன்
சிரங்கொண் டானை
நாவிரிய மறைநவின்ற
நள்ளாற் றானை
நானடியேன்
நினைக்கப்பெற் றுய்ந்த
வாரே.

6.20.7

208 சொல்லானைச் சுடர்ப்பவளச்

சோதி யானைத்
தொல்லவுணர் புரமுன்று
மெரியச் செற்ற
வில்லானை எல்லார்க்கு
மேலா னானை
மெல்லியலாள் பாகனை
வேதம் நான்குங்
கல்லாலின் நீழற்கீழ்

அறங்கண் டானைக்
காளத்தி யானைக் கயிலை
மேய
நல்லானை நம்பியை
நள்ளாற் றானை
நானடியேன்
நினைக்கப்பெற் றுய்ந்த
வாரே.

6.20.8

209 குன்றாத மாமுனிவன் சாபம்
நீங்கக்

குரைகழலாற்
கூற்றுவனைக் குமைத்த
கோனை
அன்றாக அவுணர்புர
மூன்றும் வேவ
ஆரழல்வா யோட்டி
யடர்வித் தானைச்
சென்றாது
வேண்டிற்றொன் றீவான்
றன்னைச்
சிவனேயெம்

பெருமானென் றிருப்பார்க்
கென்றும்
நன்றாகும் நம்பியை
நள்ளாற் றானை
நானடியேன்
நினைக்கப்பெற் றுய்ந்த
வாறே.

6.20.9

210 இறவாமே வரம்பெற்றே

னென்று மிக்க

இராவணனை

இருபதுதோள் நெரிய

ஆன்றி

உறவாகி இன்னிசைகேட்

டிரங்கி மீண்டே

உற்றபிணி தவிர்த்தருள

வல்லான் றன்னை

மறவாதார் மனத்தென்றும்

மன்னி னானை

மாமதியம்

மலர்க்கொன்றை வன்னி

மத்தம்

நறவார்செஞ் சடையானை

நள்ளாற் றானை
நானடியேன்
நினைக்கப்பெற் றுய்ந்த
வாறே.

6.20.10

திருச்சிற்றம்பலம்

உள்ளூறை அட்டவணைக்குத் திரும்ப

6.21 திருவாக்கூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

211 முடித்தா மரையணிந்த
மூர்த்தி போலும்
முவுலகுந் தாமாகி
நின்றார் போலுங்
கடித்தா மரையேய்ந்த
கண்ணார் போலுங்
கல்லலகு பாணி பயின்றார்

போலுங்
கொடித்தா மரைக்காடே
நாடுந் தொண்டர்
குற்றேவல் தாமகிழ்ந்த
குழகர்போலும்
அடித்தா மரைமலர்மேல்
வைத்தார் போலும்
ஆக்கூரில் தான்றோன்றி
யப்ப னாரே.

6.21.1

212 ஓதிற் றொருநாலு மில்லை
போலும்

உணரப் படாதொன்
றில்லை போலுங்
காதிற் குழை யிலங்கப்
பெய்தார் போலுங்
கவலைப் பிறப்பிடும்பை
காப்பார் போலும்
வேதத்தோ டாறங்கஞ்
சொன்னார் போலும்
விடஞ்சூழ்ந் திருண்ட
மிடற்றார் போலும்
ஆதிக் களவாகி நின்றார்

போலும்
ஆக்கூரில் தான்றோன்றி
யப்ப னாரே.

6.21.2

213 மையார் மலர்க்கண்ணாள்

பாகர் போலும்
மணிநீல கண்ட முடையார்
போலும்
நெய்யார் திரிகூலங்
கையார் போலும்
நீறேறு தோளெட்
டுடையார் போலும்
வையார் மழுவாட்
படையார் போலும்
வளர்ஞாயி றன்ன
ஒளியார் போலும்
ஐவா யரவமொன்
றார்த்தார் போலும்
ஆக்கூரில் தான்றோன்றி
யப்ப னாரே.

6.21.3

214 வடிவிளங்கு வெண்மழுவாள்

வல்லார் போலும்

வஞ்சக் கருங்கடல்நஞ்

சுண்டார் போலும்
பொடிவிளங்கு
முந்நூல்சேர் மார்பர்
போலும்
பூங்கங்கை தோய்ந்த
சடையார் போலுங்
கடிவிளங்கு கொன்றையந்
தாரார் போலுங்
கட்டங்க மேந்திய கையார்
போலும்
அடிவிளங்கு செம்பொற்
கழலார் போலும்
ஆக்கூரில் தான்றோன்றி
யப்ப னாரே.

6.21.4

215 ஏகாச மாம்புலித்தோல்

பாம்பு தாழ்

இடுவெண் டலைகலனா
ஏந்தி நாளும்
மேகாசங் கட்டழித்த
வெள்ளி மாலை
புனலார் சடைமுடிமேற்
புனைந்தார் போலும்

மாகாச மாயவெண் ணீருந்
தீயும்
மதியும் மதிபிறந்த
விண்ணும் மண்ணும்
ஆகாச மென்றிவையு
மானார் போலும்
ஆக்கூரில் தான்றோன்றி
யப்ப னாரே.

6.21.5

216 மாதூரும் வானெடுங்கண்
செவ்வாய் மென்றோள்
மலைமகளை மார்பத்
தணைத்தார் போலும்
மூதூர் முதுதிரைக ளானார்
போலும்
முதலு மிறுதியு மில்லார்
போலுந்
தீதூர நல்வினையாய்
நின்றார் போலுந்
திசையெட்டுந் தாமேயாஞ்
செல்வர் போலும்
ஆதிரை நாளாய்
அமர்ந்தார் போலும்

ஆக்கூரில் தான்றோன்றி
யப்ப னாரே.

6.21.6

217 மால்யானை மத்தகத்தைக்

கீண்டார் போலும்

மான்றோ லுடையா

மகிழ்ந்தார் போலுங்

கோலானைக் கோளழலாற்

காய்ந்தார் போலுங்

குழவிப்பிறை சடைமேல்

வைத்தார் போலுங்

காலனைக் காலாற்

கடந்தார் போலுங்

கயிலாயந் தம்மிடமாக்

கொண்டார் போலும்

ஆலானைந் தாட

லுகப்பார் போலும்

ஆக்கூரில் தான்றோன்றி

யப்ப னாரே.

6.21.7

218 கண்ணார்ந்த நெற்றி

யுடையார் போலுங்

காமனையுங்

கண்ணழலாற் காய்ந்தார்

போலும்
 உண்ணா அருநஞ்சு
 முண்டார் போலும்
 ஊழித்தீ யன்ன ஒளியார்
 போலும்
 எண்ணா யிரங்கோடி
 பேரார் போலும்
 ஏறேறிச் செல்லு மிறைவர்
 போலும்
 அண்ணாவும் ஆரூரும்
 மேயார் போலும்
 ஆக்கூரில் தான்றோன்றி
 யப்ப னாரே.

6.21.8

219 கடியார் தளிர்கலந்த

கொன்றை மாலை

கதிர்போது தாதணிந்த

கண்ணி போலும்

நெடியானுஞ் சதுர்முகனுந்

நேட நின்ற

நீலநற் கண்டத் திறையார்

போலும்

படியேல் அழல்வண்ணஞ்

செம்பொன் மேனி
மணிவண்ணந் தம்வண்ண
மாவார் போலும்
அடியார் புகலிடம தானார்
போலும்
ஆக்கூரில் தான்றோன்றி
யப்ப னாரே.

6.21.9

220 திரையானுஞ் செந்தா
மரைமே லானுந்
தேர்ந்தவர்கள் தாந்தேடிக்
காணார் நாணும்
புரையா னெனப்படுவார்
தாமே போலும்
போரேறு தாமேறிச்
செல்வார் போலுங்
கரையா வரைவில்லே
நாகம் நாணாக்
காலத்தீ யன்ன கனலார்
போலும்
வரையார் மதிலெய்த
வண்ணர் போலும்
ஆக்கூரில் தான்றோன்றி

இத்தலம் சோழநாட்டிலுள்ளது.
சுவாமிபெயர் - சுயம்புநாதவீசுவரர்,
தேவியார் - கட்கநேத்திராம்பிகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

உள்ளூறை அட்டவணைக்குத் திரும்ப

6.22 திருநாகைக்காரோணம் -
திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

221 பாரார் பரவும் பழனத்
தானைப்

பருப்பதத் தானைப்
பைஞ்ஞீலி யானை
சீரார் செழும்பவளக்
குன்றொப் பானைத்

திகழுந் திருமுடிமேற்
றிங்கள் சூடிப்
பேரா யிரமுடைய
பெம்மான் றன்னைப்
பிறர்தன்னைக் காட்சிக்
கரியான் றன்னைக்
காரார் கடல்புடைசூழ்
அந்தண் நாகைக்
காரோணத்
தெஞ்ஞான்றுங் காண
லாமே.

6.22.1

222 விண்ணோர் பெருமானை

வீரட் டானை

வெண்ணீறு மெய்க்கணிந்த

மேனி யானைப்

பெண்ணானை

ஆணானைப் பேடி

யானைப்

பெரும்பெற்றத்

தண்புலியூர் பேணி

னானை

அண்ணா மலையானை

ஆனைந் தாடும்
அணியாமூர் வீற்றிருந்த
அம்மான் றன்னைக்
கண்ணார் கடல்புடைசூழ்
அந்தண் நாகைக்
காரோணத்
தெஞ்ஞான்றுங் காண
லாமே.

6.22.2

223 சிறையார் வரிவண்டு தேனே

பாடுந்

திருமறைக்காட் டெந்தை
சிவலோ கனை
மறையான்றன்
வாய்முருங் கீழ்வே
ளுரும்
வலிவலமுந் தேலூரும்
மன்னி யங்கே
உறைவானை உத்தமனை
ஒற்றி யூரிற்
பற்றியாள் கின்ற பரமன்
றன்னைக்
கறையார் கடல்புடைசூழ்

அந்தண் நாகைக்
காரோணத்
தெஞ்ஞான்றுங் காண
லாமே.

6.22.3

224 அன்னமாம் பொய்கைசூழ்
அம்ப ரானை

ஆச்சிரா மன்னகரு
மானைக் காவும்
முன்னமே கோயிலாக்
கொண்டான் றன்னை
முவுலகுந் தானாய மூர்த்தி
தன்னைச்
சின்னமாம் பன்மலர்க
ளன்றே சூடிச்
செஞ்சடைமேல்
வெண்மதியஞ் சேர்த்தி
னானைக்
கன்னியம் புன்னைசூழ்
அந்தண் நாகைக்
காரோணத்
தெஞ்ஞான்றுங் காண
லாமே.

6.22.4

225 நடையுடைய நல்லெருதொன்
றூர்வான் றன்னை
ஞானப் பெருங்கடலை
நல்லூர் மேய
படையுடைய
மழுவாளொன் றேந்தி
னானைப்
பன்மையே பேசும் படிறன்
றன்னை
மடையிடையே வாளை
யுகளும் பொய்கை
மருகல்வாய்ச் சோதி
மணிகண் டனைக்
கடையுடைய நெடுமாட
மோங்கு நாகைக்
காரோணத்
தெஞ்ஞான்றுங் காண
லாமே.

6.22.5

226 புலங்கொள்பூந் தேறல்வாய்ப்
புகலிக் கோனைப்
பூம்புகார்க் கற்பகத்தை
புன்கூர் மேய

அலங்கலங் கழனிசூழ்
அணிநீர்க் கங்கை
அவிர்சடைமேல் ஆதரித்த
அம்மான் றன்னை
இலங்கு தலைமாலை
பாம்பு கொண்டே
ஏகாச மிட்டியங்கும் ஈசன்
றன்னைக்
கலங்கற் கடல்புடைசூழ்
அந்தண் நாகைக்
காரோணத்
தெஞ்ஞான்றுங் காண
லாமே.

6.22.6

227 பொன்மணியம்

பூங்கொன்றை மாலை
யானைப்

புண்ணியனை வெண்ணீறு
பூசி னானைச்
சின்மணிய மூவிலைய
சூலத் தானைத்
தென்சிராப் பள்ளிச்

சிவலோ கனை
மன்மணியை வாள்சுடலை
யூராப் பேணி
வல்லெருதொன் றேறும்
மறைவல் லானைக்
கன்மணிகள்
வெண்டிரைசூழ் அந்தண்
நாகைக்
காரோணத்
தெஞ்ஞான்றுங் காண
லாமே.

6.22.7

228 வெண்டலையும்

வெண்மழுவு மேந்தி னானை
விரிகோ வணமசைத்த
வெண்ணீற் றானைப்
புண்டலைய மால்யானை
யுரிபோர்த் தானைப்
புண்ணியனை வெண்ணீ
றணிந்தான் றன்னை
எண்டிசையு மெரியாட
வல்லான் றன்னை
ஏகம்ப மேயானை

எம்மான் றன்னைக்
கண்டலங் கழனிசூழ்
அந்தண் நாகைக்
காரோணத்
தெஞ்ஞான்றுங் காண
லாமே.

6.22.8

229 சொல்லார்ந்த சோற்றுத்
துறையான் றன்னைத்
தொன்னரக நன்னெறியாற்
றூர்ப்பான் றன்னை
வில்லானை மீயச்சூர்
மேவி னானை
வேதியர்கள் நால்வர்க்கும்
வேதஞ் சொல்லிப்
பொல்லாதார் தம்மரண
மூன்றும் பொன்றப்
பொறியரவம் மார்பாரப்
பூண்டான் றன்னைக்
கல்லாலின் கீழானைக்
கழிசூழ் நாகைக்
காரோணத்
தெஞ்ஞான்றுங் காண

230 மனைதுறந்த வல்லமணர்
 தங்கள் பொய்யும்
 மாண்புரைக்கும்
 மனக்குண்டர் தங்கள்
 பொய்யுஞ்
 சினைபொதிந்த சீவரத்தர்
 தங்கள் பொய்யும்
 மெய்யென்று கருதாதே
 போத நெஞ்சே
 பனையுரியைத்
 தன்னுடலிற் போர்த்த
 எந்தை
 அவன்பற்றே பற்றாகக்
 காணி னல்லாற்
 கனைகடலின்
 நென்கழிசூழ் அந்தண்
 நாகைக்
 காரோணத்
 தெஞ்ஞான்றுங் காண
 லாமே.

231 நெடியானும் மலரவனும்

நேடி யாங்கே

நேருருவங் காணாமே

சென்று நின்ற

படியானைப் பாம்புரமே

காத லானைப்

பாம்பரையோ டார்த்த

படிறன் றன்னைச்

செடிநாறும்

வெண்டலையிற் பிச்சைக்

கென்று

சென்றானை நின்றியூர்

மேயான் றன்னைக்

கடிநாறு பூஞ்சோலை

அந்தண் நாகைக்

காரோணத்

தெஞ்ஞான்றுங் காண

லாமே.

6.22.11

திருச்சிற்றம்பலம்

உள்ளுறை அட்டவணைக்குத் திரும்ப

6.23 திருமறைக்காடு - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

232 தூண்டு சுடரனைய சோதி
கண்டாய்

தொல்லமரர் சூளா
மணிதான் கண்டாய்
காண்டற் கரிய கடவுள்
கண்டாய்
கருதுவார்க் காற்ற
எளியான் கண்டாய்
வேண்டுவார்
வேண்டுவதே ஈவான்
கண்டாய்
மெய்ந்நெறி கண்டாய்
விரத மெல்லாம்
மாண்ட மனத்தார்
மனத்தான் கண்டாய்
மறைக்காட் டுறையும்

மணாளன் றானே.

6.23.1

233 கைகிளரும் வீணை வலவன்
கண்டாய்

காபாலி கண்டாய் திகழுஞ்

சோதி

மெய்கிளரும் ஞான

விளக்குக் கண்டாய்

மெய்யடியார் உள்ளத்து

வித்துக் கண்டாய்

பைகிளரும் நாக

மசைத்தான் கண்டாய்

பராபரன் கண்டாய்பா

சூரான் கண்டாய்

வைகிளருங் கூர்வாட்

படையான் கண்டாய்

மறைக்காட் டுறையும்

மணாளன் றானே.

6.23.2

234 சிலந்திக் கருள்முன்னஞ்

செய்தான் கண்டாய்

திரிபுரங்கள் தீவாய்ப்

படுத்தான் கண்டாய்

நிலந்துக்க நீர்வளிதீ

யானான் கண்டாய்
நிருபியாய் ரூபியுமாய்
நின்றான் கண்டாய்
சலந்துக்க சென்னிச்
சடையான் கண்டாய்
தாமரையான்
செங்கண்மால் தானே
கண்டாய்
மலந்துக்க
மால்விடையொன்
றூர்ந்தான் கண்டாய்
மறைக்காட் டுறையும்
மணாளன் றானே.

6.23.3

235 கள்ளி முதுகாட்டி லாடி
கண்டாய்

காலனையுங் காலாற்
கடந்தான் கண்டாய்
புள்ளி யுழைமானின்
தோலான் கண்டாய்
புலியரிசே ராடைப்
புனிதன் கண்டாய்
வெள்ளி மிளிர்பிறைமேற்

சூடி கண்டாய்
வெண்ணீற்றான்
கண்டாய்நஞ் செந்தின்
மேய
வள்ளி மணாளற்குத்
தாதை கண்டாய்
மறைக்காட் டுறையும்
மணாளன் றானே.

6.23.4

236 மூரி முழங்கொலிநீ ரானான்
கண்டாய்

முழுத்தழல்போல் மேனி
முதல்வன் கண்டாய்
ஏரி நிறைந்தனைய
செல்வன் கண்டாய்
இன்னடியார்க் கின்பம்
விளைப்பான் கண்டாய்
ஆரியன் கண்டாய்
தமிழன் கண்டாய்
அண்ணா மலையுறையு
மண்ணல் கண்டாய்
வாரி மதகளிறே
போல்வான் கண்டாய்

மறைக்காட் டுறையும்
மணாளன் றானே.

6.23.5

237 ஆடல் மால்யானை
யுரித்தான் கண்டாய்
அகத்தியான் பள்ளி
யமர்ந்தான் கண்டாய்
கோடியான் கண்டாய்
குழகன் கண்டாய்
குளிராரூர் கோயிலாக்
கொண்டான் கண்டாய்
நாடிய நன்பொருள்க
ளானான் கண்டாய்
நன்மையோ டிம்மைமற்
றம்மை யெல்லாம்
வாடிய வாட்டந்
தவிர்ப்பான் கண்டாய்
மறைக்காட் டுறையும்
மணாளன் றானே.

6.23.6

238 வேலைசேர் நஞ்ச மிடற்றான்
கண்டாய்
விண்தடவு பூங்கயிலை

வெற்பன் கண்டாய்
 ஆலைசேர் வேள்வி
 யழித்தான் கண்டாய்
 அமரர்கள் தாமேத்து
 மண்ணல் கண்டாய்
 பால்நெய்சே ரானஞ்சு
 மாடி கண்டாய்
 பருப்பதத் தான்கண்டாய்
 பரவை மேனி
 மாலையோர் கூறுடைய
 மைந்தன் கண்டாய்
 மறைக்காட் டுறையும்
 மணாளன் றானே.

6.23.7

239 அம்மை பயக்கும் அமிர்து
 கண்டாய்

அந்தேன் தெளிகண்டாய்
 ஆக்கஞ் செய்திட்
 டிம்மை பயக்கு மிறைவன்
 கண்டாய்
 என்னெஞ்சே உன்னில்
 இனியான் கண்டாய்
 மெய்ம்மையே ஞான

விளக்குக் கண்டாய்
வெண்காடன் கண்டாய்
வினைகள் போக
மம்ம ரறுக்கு மருந்து
கண்டாய்
மறைக்காட் டுறையும்
மணாளன் றானே.

6.23.8

240 மூலநோய் தீர்க்கும்
முதல்வன் கண்டாய்
முத்தமிழும் நான்மறையு
மானான் கண்டாய்
ஆலின்கீழ் நால்வர்க்
கறத்தான் கண்டாய்
ஆதியு மந்தமு மானான்
கண்டாய்
பால விருத்தனு மானான்
கண்டாய்
பவளத் தடவரையே
போல்வான் கண்டாய்
மாலைசேர் கொன்றை
மலிந்தான் கண்டாய்
மறைக்காட் டுறையும்

மணாளன் றானே.

6.23.9

241 அயனவனும் மாலவனு

மறியா வண்ணம்

ஆரழலாய் நீண்டுகந்த

அண்ணல் கண்டாய்

துயரிலங்கை வேந்தன்

துளங்க வன்று

சோதிவிர லாலுற

வைத்தான் கண்டாய்

பெயரவற்குப் பேரருள்கள்

செய்தான் கண்டாய்

பேரும் பெரும்படையோ

டீந்தான் கண்டாய்

மயருறு வல்வினைநோய்

தீர்ப்பான் கண்டாய்

மறைக்காட் டுறையும்

மணாலன் றானே.

6.23.10

திருச்சிற்றம்பலம்

உள்ளுறை அட்டவணைக்குத் திரும்ப

6.24 திருவாரூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

242 கைம்மான மதகளிற்றி

னுரிவை யான்காண்

கறைக்கண்டன்

காண்கண்ணார் நெற்றி

யான்காண்

அம்மான்காண்

ஆடரவொன் றாட்டி

னான்காண்

அனலாடி

காண்அயில்வாய்ச் சூலத்

தான்காண்

எம்மான்காண் ஏழலகு

மாயி னான்காண்

எரிசுடரோன்

காண்இலங்கு மழுவா

ளன்காண்

செம்மானத் தொளியன்ன

மேனி யான்காண்
திருவாளு ரான்காண்என்
சிந்தை யானே.

6.24.1

243 ஊனேறு படுதலையில்

உண்டி யான்காண்
ஓங்காரன் காண்ஊழி
முதலா னான்காண்
ஆனேறொன்
றூர்ந்துழலும் ஐயா
றன்காண்
அண்டன்காண்
அண்டத்துக் கப்பா
லான்காண்
மானேறு கரதலத்தெம்
மணிகண் டன்காண்
மாதவன்காண்
மாதவத்தின் விளைவா
னான்காண்
தேனேறு
மலர்க்கொன்றைக் கண்ணி
யான்காண்
திருவாளு ரான்காண்என்

சிந்தை யானே.

6.24.2

244 ஏவணத்த சிலையான்முப்
புரமெய் தான்காண்
இறையவன்காண்
மறையவன்காண் ஈசன்
றான்காண்
தூவணத்த சுடர்ச்சூலப்
படையி னான்காண்
சுடர்முன்றுங்
கண்முன்றாக் கொண்டான்
றான்காண்
ஆவணத்தால் என்றன்னை
ஆட்கொண் டான்காண்
அனலாடி காண்அடியார்க்
கமிர்தா னான்காண்
தீவணத்த திருவுருவிற்
கரியுரு வன்காண்
திருவாரு ரான்காண்என்
சிந்தை யானே.

6.24.3

245 கொங்குவார் மலர்க்கண்ணிக்
குற்றா லன்காண்
கொடுமழுவன்

காண்கொல்லை
 வெள்ளேற் றான்காண்
 எங்கள்பாற் றுயர்கெடுக்கு
 மெம்பி ரான்காண்
 ஏழ்கடலும் ஏழ்மலையு
 மாயி னான்காண்
 பொங்குமா
 கருங்கடல்நஞ் சண்டான்
 றான்காண்
 பொற்றூண்காண்
 செம்பவளத் திரள்போல்
 வான்காண்
 செங்கண்வா ளராமதியோ
 டுன்வைத் தான்காண்
 திருவாளு ரான்காண்என்
 சிந்தை யானே.

6.24.4

246 காரேறு நெடுங்குடுமிக்

கயிலா யன்காண்

கறைக்கண்டன்

காண்கண்ணார் நெற்றி

யான்காண்

போரேறு நெடுங்கொடிமே

லுயர்த்தி னான்காண்
புண்ணியன்காண்
எண்ணரும்பல் குணத்தி
னான்காண்
நீரேறு சுடர்ச்சூலப் படையி
னான்காண்
நின்மலன்காண் நிகரேது
மில்லா தான்காண்
சீரேறு திருமாலோர் பாகத்
தான்காண்
திருவாரு ரான்காண்என்
சிந்தை யானே.

6.24.5

247 பிறையரவக் குறுங்கண்ணிச்
சடையி னான்காண்
பிறப்பிலிகாண்
பெண்ணோடா ணாயி
னான்காண்
கறையருவ மணிமிடற்று
வெண்ணீற் றான்காண்
கழல்தொழுவார்
பிறப்பறுக்குங் காபா
லிகாண்

இறையருவக்
கனவளையாள் இடப்பா
கன்காண்
இருநிலன்காண்
இருநிலத்துக் கியல்பா
னான்காண்
சிறையருவக்
களிவண்டார் செம்மை
யான்காண்
திருவாரூ ரான்காண்என்
சிந்தை யானே.

6.24.6

248 தலையருவச் சிரமாலை சூடி
னான்காண்

தமருலகந் தலைகலனாப்
பலிகொள் வான்காண்
அலையருவச் சுடராழி
ஆக்கி னான்காண்
அவ்வாழி நெடுமாலுக்
கருளி னான்காண்
கொலையருவக்
கூற்றுதைத்த கொள்கை
யான்காண்

கூரெரிநீர் மண்ணொடுகாற்
றாயி னான்காண்
சிலையுருவச் சரந்துரந்த
திறத்தி னான்காண்
திருவாரு ரான்காண்என்
சிந்தை யானே.

6.24.7

249 ஐயன்காண் குமரன்காண்
ஆதி யான்காண்
அடல்மழுவாள்
தானொன்று பியன்மே
லேந்து
கையன்காண் கடற்பூதப்
படையி னான்காண்
கண்ணெரியால்
ஐங்கணையோ
னுடல்காய்ந் தான்காண்
வெய்யன்காண்
தண்புனல்கூழ் செஞ்சடை
யான்காண்
வெண்ணீற்றான்
காண்விசயற் கருள்செய்
தான்காண்

செய்யன்காண்
கரியன்காண் வெளியோன்
றான்காண்
திருவாளு ரான்காண்என்
சிந்தை யானே.

6.24.8

250 மலைவளர்த்த மடமங்கை
பாகத் தான்காண்
மயானத்தான்
காண்மதியஞ் சூடி
னான்காண்
இலைவளர்த்த
மலர்க்கொன்றை மாலை
யான்காண்
இறையவன்காண்
எறிதிரைநீர் நஞ்சுண்
டான்காண்
கொலைவளர்த்த
மூவிலைய சூலத்
தான்காண்
கொடுங்குன்றன்
காண்கொல்லை யேற்றி
னான்காண்

சிலைவளர்த்த சரந்துரந்த
திறத்தி னான்காண்
திருவாளு ரான்காண்என்
சிந்தை யானே.

6.24.9

251 பொற்றாது மலர்க்கொன்றை

சூடி னான்காண்

புரிநூலன் காண்பொடியார்

மேனி யான்காண்

மற்றாருந் தன்னொப்பா

மில்லா தான்காண்

மறையோதி காண்எறிநீர்

நஞ்சுண் டான்காண்

எற்றாலுங் குறைவொன்று

மில்லா தான்காண்

இறையவன்காண்

மறையவன்காண் ஈசன்

றான்காண்

செற்றார்கள் புரமூன்றுஞ்

செற்றான் றான்காண்

திருவாளு ரான்காண்என்

சிந்தை யானே.

6.24.10

திருச்சிற்றம்பலம்

உள்ளுறை அட்டவணைக்குத் திரும்ப

6.25 திருவாரூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

252 உயிரா வணமிருந் துற்று

நோக்கி

உள்ளக் கிழியி னுரு

வெழுதி

உயிரா வணஞ்செய்திட்

டுன்கைத் தந்தால்

உணரப் படுவாரோ

டொட்டி வாழ்தி

அயிரா வணமேறா தானே

றேறி

அமரர்நா டாளாதே ஆரு

ராண்ட

அயிரா வணமேயென்

னம்மா னேநின்
அருட்கண்ணால்
நோக்காதார் அல்லா
தாரே.

6.25.1

253 எழுது கொடியிடையார்
ஏழை மென்றோள்
இளையார்கள் நம்மை
இகழா முன்னம்
பழுது படநினையேல்
பாவி நெஞ்சே
பண்டுதான் என்னோடு
பகைதா னுண்டோ
முழுதுலகில் வானவர்கள்
முற்றுங் கூடி
முடியா லுறவணங்கி
முற்றம் பற்றி
அழுது திருவடிக்கே பூசை
செய்ய
இருக்கின்றான்
ஊர்போலும் ஆரூர்
தானே.

6.25.2

254 தேரூரார் மாலூரார் திங்க

ஶ்ரூரார்

திகழ்புன் சடைமுடிமேற்
றிங்கள் சூடிக்
காஶ்ரூரா நின்ற கழனிச்
சாயற்
கண்ணார்ந்த மாடங்
கலந்து தோன்றும்
ஶ்ரூரா உலகெலா
மொப்பக் கூடி
உமையாள் மணவாளா
என்று வாழ்த்தி
ஶ்ரூரா ஶ்ரூரா என்கின்
றார்கள்
அமரர்கள்தம் பெருமானே
எங்குற் றாயே.

6.25.3

255 கோவணமோ தோலோ

உடை யாவது
கொல்லேறோ வேழமோ
ஊர்வ துதான்
பூவணமோ புறம்பயமோ
அன்றா யிற்றான்
பொருந்தாதார் வாழ்க்கை

திருந்தா மையோ
தீவணத்த செஞ்சடைமேற்
றிங்கள் சூடித்
திசைநான்கும் வைத்துகந்த
செந்தீ வண்ணர்
ஆவணமோ ஒற்றியோ
அம்மா னார்தாம்
அறியேன்மற் றூராமா
றாடூர் தானே.

6.25.4

256 ஏந்து மழுவாளர் இன்னம்
பரார்

எரிபவள வண்ணர்
குடமூக் கிலார்
வாய்ந்த வளைக்கையாள்
பாக மாக
வார்சடையார் வந்து
வலஞ்ச ழியார்
போந்தா ரடிகள் புறம்ப
யத்தே
புகலூர்க்கே போயினார்
போரே நேறி
ஆய்ந்தே யிருப்பார்போய்

ஆரூர் புக்கார்
அண்ணலார் செய்கின்ற
கண்மா யமே.

6.25.5

257 கருவாகிக் குழம்பிருந்து
கலித்து மூளை
கருநரம்பும்
வெள்ளெலும்புஞ்
சேர்ந்தொன் றாகி
உருவாகிப் புறப்பட்டிங்
கொருத்தி தன்னால்
வளர்க்கப்பட் டுயிராருங்
கடைபோ காரால்
மருவாகி நின்னடியே
மறவே னம்மான்
மறித்தொருகாற்
பிறப்புண்டேல் மறவா
வண்ணந்
திருவாரூர் மணவாளா
திருத்தெங் கூராய்
செம்பொனே கம்பனே
திகைத்திட் டேனே.

6.25.6

258 முன்னம் அவனுடைய

நாமங் கேட்டாள்

மூர்த்தி யவனிருக்கும்

வண்ணங் கேட்டாள்

பின்னை அவனுடைய

ஆரூர் கேட்டாள்

பெயர்த்து மவனுக்கே

பிச்சி யானாள்

அன்னையையும்

அத்தனையும் அன்றே

நீத்தாள்

அகன்றாள் அகலிடத்தார்

ஆசா ரத்தை

தன்னை மறந்தாள்தன்

நாமங் கெட்டாள்

தலைப்பட்டாள் நங்கை

தலைவன் றாளே.

6.25.7

259 ஆடுவாய் நீநட்டம் அளவிற்

குன்றா

அவியடுவார்

அருமறையோ ரறிந்தே

னுன்னைப்

பாடுவார் தும்புருவும் நார
தாதி
பரவுவார் அமரர்களு
மமரர் கோனுந்
தேடுவார் திருமாலும்
நான்மு கனுந்
தீண்டுவார் மலைமகளுங்
கங்கை யாளுங்
கூடுமே நாயடியேன்
செய்குற் றேவல்
குறையுண்டே திருவாரூர்
குடிகொண் டீர்க்கே.

6.25.8

260 நீருருஞ் செஞ்சடையாய்
நெற்றிக் கண்ணாய்
நிலாத்திங்கள்
துண்டத்தாய் நின்னைத்
தேடி
ஒருரு மொழியாமே
ஒற்றித் தெங்கும்
உலகமெலாந் திரிதந்து
நின்னைக் காண்பான்
தேருரும் நெடுவீதி பற்றி

நின்று
திருமாலும் நான்முகனுந்
தேர்ந்துங் காணா
தாருரா ஆருரா என்கின்
றார்கள்
அமரர்கள்தம் பெருமானே 6.25.9
ஆரு ராயே.

261 நல்லூரே நன்றாக நட்ட
மிட்டு

நரையேற்றைப்
பழையாறே பாய ஏறிப்
பல்லூரும் பலிதிரிந்து
சேற்றூர் மீதே
பலர்காணத் தலையாலங்
காட்டி னூடே
இல்லார்ந்த பெருவேளுர்த்
தளியே பேணி
இராப்பட்டீச் சரங்கடந்து
மணற்கால் புக்கு
எல்லாருந் தளிச்சாத்தங்
குடியிற் காண
இறைப்பொழுதில்

திருவாரூர் புக்கார் தாமே. 6.25.10

262 கருத்துத்திக் கதநாகங் கையி
லேந்திக்

கருவரைபோற்

களியானை கதறக்

கையால்

உரித்தெடுத்துச்

சிவந்ததன்றோல்

பொருந்த மூடி

உமையவளை

அச்சுறுத்தும் ஒளிகொள்

மேனித்

திருத்துருத்தி திருப்பழனந்

திருநெய்த்தானம்

திருவையா

றிடங்கொண்ட செல்வர்

இந்நாள்

அரிப்பெருத்த

வெள்ளேற்றை அடர ஏறி

அப்பனார் இப்பருவ மாரு

ராரே.

6.25.11

திருச்சிற்றம்பலம்

உள்ளுறை அட்டவணைக்குத் திரும்ப

6.26 திருவாரூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

263 பாதித்தன் திருவுருவிற்
பெண்கொண் டானைப்
பண்டொருகால்
தசமுகனை அழுவித்
தானை
வாதித்துத் தடமலரான்
சிரங்கொண் டானை
வன்கருப்புச் சிலைக்காமன்
உடலட் டானைச்
சோதிச்சந் திரன்மேனி
மறுச்செய்தானைச்
சுடரங்கி தேவனையோர்
கைக்கொண் டானை

ஆதித்தன் பற்கொண்ட
அம்மான் றன்னை
ஆரூரிற் கண்டடியேன்
அயர்த்த வாரே.

6.26.1

264 வெற்புறுத்த திருவடியாற்

கூற்றட் டானை

விளக்கினொளி

மின்னினொளி முத்தின்

சோதி

ஒப்புறுத்த திருவருவத்

தொருவன் றன்னை

ஓதாதே வேத முணர்ந்தான்
றன்னை

அப்புறுத்த கடல்நஞ்சு

முண்டான் றன்னை

அமுதுண்டார் உலந்தாலு

முலவா தானை

அப்புறுத்த நீரகத்தே

அழலா னானை

ஆரூரிற் கண்டடியேன்

அயர்த்த வாரே.

6.26.2

265 ஒருகாலத் தொருதேவர்

கண்கொண் டானை
 ஊழிதோ றூழி உயர்ந்தான்
 றன்னை
 வருகாலஞ் செல்கால மாயி
 னானை
 வன்கருப்புச் சிலைக்காமன்
 உடலட் டானைப்
 பொருவேழக்
 களிற்றுரிவைப் போர்வை
 யானைப்
 புள்ளரைய
 னுடல்தன்னைப்
 பொடிசெய் தானை
 அருவேள்வி தகர்த்தெச்சன்
 றலைகொண் டானை
 ஆரூரிற் கண்டடியேன்
 அயர்த்த வாறே.

6.26.3

266 மெய்ப்பால்வெண் ணீறணிந்த
 மேனி யானை
 வெண்பளிங்கி னுட்பதித்த
 சோதி யானை
 ஒப்பானை ஒப்பிலா

ஒருவன் றன்னை
உத்தமனை நித்திலத்தை
உலக மெல்லாம்
வைப்பானைக்
களைவானை வருவிப்
பானை
வல்வினையேன்
மனத்தகத்தே மன்னி
னானை
அப்பாலைக் கப்பாலைக்
கப்பா லானை
ஆரூரிற் கண்டடியேன்
அயர்த்த வாறே.

6.26.4

267 பிண்டத்திற் பிறந்ததொரு
பொருளை மற்றைப்
பிண்டத்தைப்
படைத்ததனைப் பெரிய
வேதத்
துண்டத்தின்
துணிபொருளைச் சுடுதீ
யாகிச்
சுழல்காலாய் நீராகிப் பாரா

யிற்றைக்
கண்டத்தில் தீதினஞ் சமுது
செய்து
கண்முன்று படைத்ததொரு
கரும்பைப் பாலை
அண்டத்துக் கப்புறத்தார்
தமக்கு வித்தை
ஆரூரிற் கண்டடியேன்
அயர்த்த வாறே.

6.26.5

268 நீதியாய் நிலனாகி
நெருப்பாய் நீராய்
நிறைகாலாய்
இவையிற்றின் நியம
மாகிப்
பாதியாய் ஒன்றாகி
இரண்டாய் முன்றாய்
பரமாணு வாய்ப்பழுத்த
பண்க ளாகிச்
சோதியாய் இருளாகிச்
சுவைக ளாகிச்
சுவைகலந்த அப்பாலாய்
வீடாய் வீட்டின்

ஆதியாய் அந்தமாய்
நின்றான் றன்னை
ஆரூரிற் கண்டடியேன்
அயர்த்த வாரே.

6.26.6

இப்பதிகத்தில் 7,8,9,10-ம்
செய்யுட்கள்

6.26.7-
10

திருச்சிற்றம்பலம்

உள்ளுறை அட்டவணைக்குத் திரும்ப

6.27 திருவாரூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

269 பொய்ம்மாயப்

பெருங்கடலிற் புலம்பா
நின்ற

புண்ணியங்காள்
தீவினைகாள் திருவே
நீங்கள்

இம்மாயப் பெருங்கடலை
 அரித்துத் தின்பீர்க்
 கில்லையே கிடந்துதான்
 யானேல் வானோர்
 தம்மானைத்
 தலைமகனைத் தண்ண
 லாளுர்த்
 தடங்கடலைத்
 தொடர்ந்தோரை யடங்கச்
 செய்யும்
 எம்மான்ற
 னடித்தொடர்வான் உழிதர்
 கின்றேன்
 இடையிலேன்
 கெடுவீர்காள் இடறேன்
 மின்னே.

6.27.1

270 ஐம்பெருமா பூதங்காள்
 ஒருவீர் வேண்டிற்
 றொருவீர்வேண்
 டீர்ஈண்டிவ் வவனி
 யெல்லாம்
 உம்பரமே உம்வசமே

ஆக்க வல்லீர்க்
கில்லையே னுகர்போகம்
யானேல் வானோர்
உம்பருமாய் ஊழியுமாய்
உலகே ழாகி
ஒள்ளாமூர் நள்ளமிர்தாம்
வள்ளல் வானோர்
தம்பெருமா னார்நின்ற
அரனைக் காண்பேன்
தடைப்படுவே
னாக்கருதித் தருக்கேன்
மின்னே.

6.27.2

271 சில்லுருவிற் குறியிருத்தி

நித்தல் பற்றிச்

செழுங்கணால்

நோக்குமிது லூக்க மன்று

பல்லுருவிற்

றொழில்பூண்ட பஞ்ச

பூதப்

பளகீரும் வசமன்றே பாரே

லெல்லாஞ்

சொல்லுருவிற்

சுடர்மூன்றாய் உருவம்
மூன்றாய்த்
தூநயன மூன்றாகி ஆண்ட
ஆரூர்
நல்லுருவிற் சிவனடியே
அடைவேன் நும்மால்
நமைப்புண்ணேன்
கமைத்துநீர் நடமின் களே. 6.27.3

272 உன்னுருவிற் சுவையொளியூ

றோசை நாற்றத்
துறுப்பினது குறிப்பாகும்
ஐவீர் நுங்கள்
மன்னுருவத்
தியற்கைளால் வைப்பீர்க்
கையோ
வையகமே போதாதே
யானேல் வானோர்
பொன்னுருவைத்
தென்னாரூர் மன்னு
குன்றைப்
புவிக்கெழிலாஞ்
சிவக்கொழுந்தைப்

புகுந்தென் சிந்தை
தன்னுருவைத் தந்தவனை
எந்தை தன்னைத்
தலைப்படுவேன்
துலைப்படுப்பான்
தருக்கேன் மின்னே.

6.27.4

273 துப்பினைமுன் பற்றறா

விறலே மிக்க

சோர்வுபடு சூட்சியமே

சுகமே நீங்கள்

ஒப்பினையைப்

பாவித்திவ் வுலக

மெல்லாம்

உழறுமிது குறைமுடிப்பீர்க்

கரிதே என்றன்

வைப்பினைப்பொன்

மதிலாரூர் மணியை

வைகல்

மணாளனையெம்

பெருமானை வானோர்

தங்கள்

அப்பனைச்செப்

பிடவடைவேன் நும்மால்
நானும்

ஆட்டுணைன் ஓட்டந்தீங் 6.27.5
கலையேன் மின்னே.

274 பொங்குமத மானமே ஆர்வச்
செற்றக்

குரோதமே உலோபமே
பொறையே நீங்கள்
உங்கள்பெரு மாநிலத்தின்
எல்லை யெல்லாம்
உழறுமிது குறைமுடிப்பீர்க்
கரிதே யானேல்
அங்கமலத் தயனொடுமா
லாகி மற்றும்
அதற்கப்பா லொன்றாகி
அறிய வொண்ணாச்
செங்கனகத்
தனிக்குன்றைச் சிவனை
ஆளுர்ச்
செல்வனைச்சேர்
வேனும்மாற் செலுத்து
ணேனே.

6.27.6

275 இடர்பாவ மெனமிக்க துக்க
வேட்கை

வெறுப்பேயென்
றனைவீரும் உலகை
யோடிக்
குடைகின்றீர்க் குலகங்கள்
குலுங்கி நுங்கள்
குறிநின்ற தமையாதே
யானேல் வானோர்
அடையார்தம் புரமுன்று
மெரிசெய் தானை
அமரர்கள்தம்
பெருமானை அரனை
ஆரூர்
உடையானைக்
கடுகச்சென் றடைவேன்
நும்மால்
ஆட்டுணைன் ஓட்டந்தீங்
கலையேன் மின்னே.

6.27.7

276 விரைந்தாளும் நல்குரவே
செல்வே பொல்லா
வெகுட்சியே மகிழ்ச்சியே

வெறுப்பே நீங்கள்
 நிரந்தோடி மாநிலத்தை
 அரித்துத் தின்பீர்க்
 கில்லையே நுகர்போகம்
 யானேல் வானோர்
 கரைந்தோட வருநஞ்சை
 அமுது செய்த
 கற்பகத்தைத் தற்பரத்தைத்
 திருவா ரூரிற்
 பரஞ்சோதி
 தனைக்காண்பேன்
 படேனும் பண்பிற்
 பரிந்தோடி யோட்டந்து
 பகட்டேன் மின்னே.

6.27.8

277 மூள்வாய தொழிற்பஞ்சேந்
 திரிய வஞ்ச
 முகரிகாண் முழுதுமில்
 வுலகை யோடி
 நாள்வாயு நும்முடைய
 மம்ம ராணை
 நடாத்துகின்றீர்க்
 கமையாதே யானேல்

வானோர்
நீள்வான முகடதனைத்
தாங்கி நின்ற
நெடுந்தூணைப் பாதாளக்
கருவை ஆரூர்
ஆள்வானைக் கடுகச்சென்
றடைவேன் நும்மால்
ஆட்டுணைன் ஓட்டந்தீங்
கலையேன் மின்னே. 6.27.9

278 சுருக்கமொடு பெருக்கநிலை
நீத்தல் பற்றித்
துப்பறையென்
றனைவீரீவ் வுலகை
யோடிச்
செருக்கிமிகை
செலுத்தியும் செய்கை
வைகல்
செய்கின்றீர்க் கமையாதே
யானேல் மிக்க
தருக்கிமிக வரையெடுத்த
அரக்க னாகந்
தளரவடி எடுத்தவன்றன்

பாடல் கேட்டு
இரக்கமெழுந்
தருளியவெம் பெருமான்
பாதத்
திடையிலேன்
கெடுவீர்காள் இடறேன்
மின்னே.

6.27.10

திருச்சிற்றம்பலம்

உள்ளுறை அட்டவணைக்குத் திரும்ப

6.28 திருவாரூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

279 நீற்றினையும் நெற்றிமே
லிட்டார் போலும்
நீங்காமே வெள்ளெலும்பு
பூண்டார் போலுங்

காற்றினையுங் கடிதாக
நடந்தார் போலுங்
கண்ணின்மேற்
கண்ணொன் றுடையார்
போலுங்
கூற்றினையுங் குரைகழலா
லுதைத்தார் போலுங்
கொல்புலித்தோ லாடைக்
குழகர் போலும்
ஆற்றினையுஞ்
செஞ்சடைமேல் வைத்தார்
போலும்
அணியாளுர்த் திருமூலத்
தான னாரே.

6.28.1

280 பரியதோர் பாம்பரைமே

லார்த்தார் போலும்
பாசுபதம் பார்த்தற்
களித்தார் போலுங்
கரியதோர் களிற்றுரிவை
போர்த்தார் போலுங்
காபாலங் கட்டங்கக்
கொடியார் போலும்

பெரியதோர் மலைவில்லா
எய்தார் போலும்
பேர்நந்தி யென்னும்
பெயரார் போலும்
அரியதோர் அரணங்க
ளட்டார் போலும்
அணியாருர்த் திருமுலத்
தான னாரே.

6.28.2

281 துணியுடையர் தோலுடைய
ரென்பார் போலுந்
தூய திருமேனிச் செல்வர்
போலும்
பிணியுடைய அடியாரைத்
தீர்ப்பார் போலும்
பேசுவார்க் கெல்லாம்
பெரியார் போலும்
மணியுடைய மாநாக
மார்ப்பார் போலும்
வாசுகிமா நாணாக
வைத்தார் போலும்
அணியுடைய நெடுவீதி
நடப்பார் போலும்

அணியாருர்த் திருமூலத்
தான னாரே.

6.28.3

282 ஓட்டகத்தே ஊணாக
உகந்தார் போலும்
ஒருருவாய்த் தோன்றி
உயர்ந்தார் போலும்
நாட்டகத்தே நடைபலவும்
நவின்றார் போலும்
ஞானப் பெருங்கடற்கோர்
நாதர் போலுங்
காட்டகத்தே ஆட
லுடையார் போலுங்
காமரங்கள் பாடித் திரிவார்
போலும்
ஆட்டகத்தில் ஆனைந்
துகந்தார் போலும்
அணியாருர்த் திருமூலத்
தான னாரே.

6.28.4

283 ஏனத் திளமருப்புப் பூண்டார்
போலும்
இமையவர்க ளேத்த

இருந்தார் போலுங்
 கானக்கல் லாற்கீழ் நிழலார்
 போலுங்
 கடல்நஞ்ச முண்டிருண்ட
 கண்டர் போலும்
 வானத் திளமதிசேர்
 சடையார் போலும்
 வான்கயிலை வெற்பின்
 மகிழ்ந்தார் போலும்
 ஆனத்து முன்னெழுந்தாய்
 நின்றார் போலும்
 அணியாருர்த் திருமூலத்
 தான னாரே.

6.28.5

284 காமனையுங் கரியாகக்

காய்ந்தார் போலுங்
 கடல்நஞ்ச முண்டிருண்ட
 கண்டர் போலுஞ்
 சோமனையுஞ்
 செஞ்சடைமேல் வைத்தார்
 போலுஞ்
 சொல்லாகிச்
 சொற்பொருளாய் நின்றார்

போலும்
நாமனையும் வேதத்தார்
தாமே போலும்
நங்கையோர் பால்மகிழ்ந்த
நம்பர் போலும்
ஆமனையுந் திருமுடியார்
தாமே போலும்
அணியாரூர்த் திருமூலத்
தான னாரே.

6.28.6

285 முடியார் மதியரவம்
வைத்தார் போலும்
மூவுலகுந் தாமேயாய்
நின்றார் போலுஞ்
செடியார்
தலைப்பலிகொண்
டுழல்வார் போலுஞ்
செல்கதி தான்கண்ட
சிவனார் போலுங்
கடியார்நஞ் சுண்டிருண்ட
கண்டர் போலுங்
கங்காள வேடக் கருத்தர்

போலும்
அடியார் அடிமை
உகப்பார் போலும்
அணியாநூர்த் திருமுலத்
தான னாரே. 6.28.7

286 இந்திரத்தை இனிதாக ஈந்தார்
போலும்

இமையவர்கள்
வந்திறைஞ்சு மிறைவர்
போலுஞ்
சுந்தரத்த பொடிதன்னைத்
துதைந்தார் போலுந்
தூத்தாய திருமேனித்
தோன்றல் போலும்
மந்திரத்தை மனத்துள்ளே
வைத்தார் போலும்
மாநாகம் நாணாக
வளைத்தார் போலும்
அந்திரத்தே அணியாநஞ்
சுண்டார் போலும்
அணியாநூர்த் திருமுலத்
தான னாரே. 6.28.8

287 பிண்டத்தைக் காக்கும்
பிரானார் போலும்
பிறவி யிறவி இலாதார்
போலும்
முண்டத்து முக்கண்
னுடையார் போலும்
முழுநீறு பூசு முதல்வர்
போலுங்
கண்டத் திறையே கறுத்தார்
போலுங்
காளத்தி காரோணம்
மேயார் போலும்
அண்டத்துக் கப்புறமாய்
நின்றார் போலும்
அணியாரூர்த் திருமூலத்
தான னாரே.

6.28.9

288 ஒருகாலத் தொன்றாகி
நின்றார் போலும்
ஊழி பலகண் டிருந்தார்
போலும்
பெருகாமே வெள்ளந்
தவிர்த்தார் போலும்

பிறப்பிடும்பை
சாக்காடொன் றில்லார்
போலும்
உருகாதார் உள்ளத்து
நில்லார் போலும்
உகப்பார்தம்
மனத்தென்றும் நீங்கார்
போலும்
அருகாக வந்தென்னை
அஞ்ச லென்பார்
அணியாருர்த் திருமூலத்
தான னாரே. 6.28.10

289 நன்றாக நடைபலவும்
நவின்றார் போலும்
ஞானப் பெருங்கடற்கோர்
நாதர் போலுங்
கொன்றாகிக்
கொன்றதொன் றுண்டார்
போலுங்
கோளரக்கர்
கோன்றலைகள்
குறைத்தார் போலுஞ்

சென்றார் திரிபுரங்க
ளெய்தார் போலுந்
திசையனைத்து
மாயனைத்து மானார்
போலும்
அன்றாகில் ஆயிரம்
பேரார் போலும்
அணியாரூர்த் திருமூலத்
தான னாரே.

6.28.11

திருச்சிற்றம்பலம்

உள்ளுறை அட்டவணைக்குத் திரும்ப

6.29 திருவாரூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

290 திருமணியைத் தித்திக்குந்
தேனைப் பாலைத்

தீங்கரும்பின்
 இன்சுவையைத் தெளிந்த
 தேறற்
 குருமணியைக்
 குழல்மொந்தை தாளம்
 வீணை
 கொக்கரையின் சச்சரியின்
 பாணி யானைப்
 பருமணியைப்
 பவளத்தைப் பசும்பொன்
 முத்தைப்
 பருப்பதத்தி
 லருங்கலத்தைப் பாவந்
 தீர்க்கும்
 அருமணியை ஆரூரி
 லம்மான் றன்னை
 அறியா தடிநாயேன்
 அயர்த்த வாரே.

6.29.1

291 பொன்னேபோற் றிருமேனி
 உடையான் றன்னைப்
 பொங்குவெண்
 ணூலானைப் புனிதன்

றன்னை
மின்னானை
மின்னிடையாள் பாகன்
றன்னை
வேழத்தி னுரிவிரும்பிப்
போர்த்தான் றன்னைத்
தன்னானைத்
தன்னொப்பா ரில்லா
தானைத்
தத்துவனை உத்தமனைத்
தழல்போல் மேனி
அன்னானை ஆரூரி
லம்மான் றன்னை
அறியா தடிநாயேன்
அயர்த்த வாரே.

6.29.2

292 ஏற்றானை ஏழுலகு மானான்
றன்னை

ஏழ்கடலு மேழ்மலையு
மானான் றன்னைக்
கூற்றானைக் கூற்ற
முதைத்தான் றன்னைக்
கொடுமழுவாள்

கொண்டதோர் கையான்
றன்னைக்
காற்றானைத் தீயானை நீரு
மாகிக்
கடிகமமும் புன்சடைமேற்
கங்கை வெள்ள
ஆற்றானை ஆரூரி
லம்மான் றன்னை
அறியா தடிநாயேன்
அயர்த்த வாரே.

6.29.3

293 முந்திய வல்வினைகள்
தீர்ப்பான் றன்னை
மூவாத மேனிமுகக் கண்ணி
னானைச்
சந்திரனும் வெங்கதிரு
மாயி னானைச்
சங்கரனைச் சங்கக்
குழையான் றன்னை
மந்திரமும்
மறைப்பொருளு மானான்
றன்னை
மறுமையு மிம்மையு

மானான் றன்னை
அந்திரனை ஆரூரி
லம்மான் றன்னை
அறியா தடிநாயேன்
அயர்த்த வாரே.

6.29.4

294 பிறநெறியாய்ப் பீடாகிப்

பிஞ்ஞு கனுமாய்ப்
பித்தனாய்ப் பத்தர் மனத்தி
னுள்ளே
உறநெறியாய் ஓமமாய்
ஈமக் காட்டில்
ஓரிபல விடநட்ட மாடி
னானைத்
துறநெறியாய்த் தூபமாய்த்
தோற்ற மாகி
நாற்றமாய் நன்மலர்மே
லுறையா நின்ற
அறநெறியை ஆரூரி
லம்மான் றன்னை
அறியா தடிநாயேன்
அயர்த்த வாரே.

6.29.5

295 பழகிய வல்வினைகள் பாற்று

வானைப்

பசுபதியைப் பாவகனைப்
பாவந் தீர்க்குங்
குழகனைக் கோளரவொன்
றாட்டு வானைக்
கொடுகொட்டி
கொண்டதோர் கையான்
றன்னை
விழுவனை வீரட்ட மேவி
னானை
விண்ணவர்க ளேத்தி
விரும்பு வானை
அழகனை ஆரூரி
லம்மான் றன்னை
அறியா தடிநாயேன்
அயர்த்த வாரே.

6.29.6

296 சூளா மணிசேர் முடியான்
றன்னைச்

சுண்ணவெண் ணீறணிந்த
சோதி யானைக்
கோள்வா யரவ

மசைத்தான் றன்னைக்
கொல்புலித்தோ லாடைக்
குழகன் றன்னை
நாள்வாயும் பத்தர் மனத்து
ளானை
நம்பனை நக்கனை முக்க
ணானை
ஆள்வானை ஆரூரி
லம்மான் றன்னை
அறியா தடிநாயேன்
அயர்த்த வாறே.

6.29.7

297 முத்தினை மணிதன்னை
மாணிக் கத்தை

மூவாத கற்பகத்தின்
கொழுந்து தன்னைக்
கொத்தினை வயிரத்தைக்
கொல்லே றூர்ந்து
கோளரவொன் றாட்டுங்
குழகன் றன்னைப்
பத்தனைப் பத்தர் மனத்து
ளானைப்
பரிதிபோற் றிருமேனி

உடையான் றன்னை
அத்தனை ஆரூரி லம்மான்
றன்னை
அறியா தடிநாயேன்
அயர்த்த வாரே.

6.29.8

298 பையா டரவங்கை யேந்தி
னானைப்

பரிதிபோற் றிருமேனிப்
பால்நீற் றானை
நெய்யாடு திருமேனி
நிமலன் றன்னை
நெற்றிமேல் மற்றொருகண்
நிறைவித் தானைச்
செய்யானைச்
செழும்பவளத் திரளொப்
பானைச்
செஞ்சடைமேல்
வெண்டிங்கள் சேர்த்தி
னானை
ஐயாறு மேயானை ஆரூ
ரானை
அறியா தடிநாயேன்

அயர்த்த வாறே.

6.29.9

299 சீரார் முடிபத் துடையான்
றன்னைத்

தேசழியத் திருவிரலாற்

சிதைய நூக்கிப்

பேரார் பெருமை

கொடுத்தான் றன்னைப்

பெண்ணிரண்டு

மாணுமாய் நின்றான்

றன்னைப்

போரார் புரங்கள் புரள

நூறும்

புண்ணியனை வெண்ணீ

றணிந்தான் றன்னை

ஆரானை ஆரூரி லம்மான்

றன்னை

அறியா தடிநாயேன்

அயர்த்த வாறே.

6.29.10

திருச்சிற்றம்பலம்

6.30 திருவாரூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

300 எம்பந்த வல்வினைநோய்

தீர்த்திட் டான்காண்

ஏழ்கடலு மேமுலகு மாயி

னான்காண்

வம்புந்து

கொன்றையந்தார் மாலை

யான்காண்

வளர்மதிசேர்

கண்ணியன்காண்

வானோர் வேண்ட

அம்பொன்றால்

மூவெயிலு மெரிசெய்

தான்காண்

அனலாடி யானஞ்சு மாடி

னான்காண்

செம்பொன்செய்
மணிமாடத் திருவா ஶூரிற்
றிருமூலத் தானத்தெஞ்
செல்வன் றானே.

6.30.1

301 அக்குலாம் அரையினன்காண்

அடியார்க் கென்றும்

ஆரமுதாய் அண்ணிக்கும்

ஐயாற் றான்காண்

கொக்குலாம் பீலியொடு

கொன்றை மாலை

குளிர்மதியுங் கூரரவும்

நீருஞ் சென்னித்

தொக்குலாஞ்

சடையினன்காண்

தொண்டர் சொல்லுந்

தூநெறிகாண் வானவர்கள்

துதிசெய் தேத்துந்

திக்கெலாம்

நிறைந்தபுகழ்த் திருவா

ஶூரிற்

றிருமூலத் தானத்தெஞ்

செல்வன் றானே.

302 நீரேறு சடைமுடியெந்

நிமலன் றான்காண்

நெற்றிமே லொற்றைக்கண்

நிறைவித் தான்காண்

வாரேறு வனமுலையாள்

பாகத் தான்காண்

வளர்மதிசேர்

சடையான்காண் மாதே

வன்காண்

காரேறு முகிலனைய

கண்டத் தான்காண்

கல்லாலின் கீழறங்கள்

சொல்லி னான்காண்

சீரேறு மணிமாடத் திருவா

ரூரிற்

நிருமூலத் தானத்தெஞ்

செல்வன் றானே.

303 கானேறு களிற்றுரிவைப்

போர்வை யான்காண்

கற்பகங்காண்

காலனையன் றுதைசெய்
 தான்காண்
 ஊனேறு முடைதலையிற்
 பலிகொள் வான்காண்
 உத்தமன்காண் ஒற்றியூர்
 மேவி னான்காண்
 ஆனேறொன் றதுவேறும்
 அண்ணல் தான்காண்
 ஆதித்தன் பல்லிறுத்த ஆதி
 தான்காண்
 தேனேறு மலர்ச்சோலைத்
 திருவா ரூரிற்
 றிருமூலத் தானத்தெஞ்
 செல்வன் றானே.

6.30.4

304 பிறப்போ டிறப்பென்று

மில்லா தான்காண்
 பெண்ணுருவோ
 டாணுருவ மாயி
 னான்காண்
 மறப்படுமென்
 சிந்தைமருள் நீக்கி
 னான்காண்

வானவரு மறியாத
நெறிதந் தான்காண்
நறப்படுபூ மலர்தூபந் தீப
நல்ல
நறுஞ்சாந்தங்
கொண்டேத்தி நாளும்
வானோர்
சிறப்போடு பூசிக்குந்
திருவா ரூரிற்
றிருமூலத் தானத்தெஞ்
செல்வன் றானே.

6.30.5

305 சங்கரன்காண் சக்கரமாற்

கருள்செய் தான்காண்
தருணேந்து சேகரன்காண்
தலைவன் றான்காண்
அங்கமலத் தயன்சிரங்கள்
ஐந்தி லொன்றை
அறுத்தவன்காண்
அணிபொழில்சூழ் ஐயாற்
றான்காண்
எங்கள்பெரு
மான்காணென் னிடர்கள்

போக
அருள்செய்யும்
இறைவன்காண்
இமையோ ரேத்துஞ்
செங்கமல வயல்புடைசூழ்
திருவா ருரிற்
நிருமூலத் தானத்தெஞ்
செல்வன் றானே.

6.30.6

306 நன்றருளித் தீதகற்றும் நம்பி
ரான்காண்

நான்மறையோ டாறங்க
மாயி னான்காண்
மின்றிகழுஞ்
சோதியன்காண் ஆதி
தான்காண்
வெள்ளேறு நின்றுலவு
கொடியி னான்காண்
துன்றுபொழிற் கச்சியே
கம்பன் றான்காண்
சோற்றுத் துறையான்காண்
சோலை சூழ்ந்த
தென்றலார் மணங்கமமுந்

திருவா ரூரிற்
றிருமூலத் தானத்தெஞ்
செல்வன் றானே.

6.30.7

307 பொன்னலத்த

நறுங்கொன்றைச் சடையி
னான்காண்

புகலூரும் பூவணமும்
பொருந்தி னான்காண்
மின்னலத்த
நுண்ணிடையாள் பாகத்
தான்காண்
வேதியன்காண்
வெண்புரிநூல் மார்பி
னான்காண்
கொன்னலத்த
மூவிலைவேல் ஏந்தி
னான்காண்
கோலமா நீறணிந்த மேனி
யான்காண்
செந்நலத்த
வயல்புடைசூழ் திருவா
ரூரிற்

றிருமூலத் தானத்தெஞ்
செல்வன் றானே.

6.30.8

308 விண்டவர்தம் புரமுன்று

மெரிசெய் தான்காண்

வேலைவிட முண்டிருண்ட

கண்டத் தான்காண்

மண்டலத்தி லொளிவளர

விளங்கி னான்காண்

வாய்மூரும் மறைக்காடும்

மருவி னான்காண்

புண்டரிகக் கண்ணானும்

பூவின் மேலைப்

புத்தேளுங் காண்பரிய

புராணன் றான்காண்

தெண்டிரைநீர்

வயற்புடைசூழ் திருவா

சூரிற்

றிருமூலத் தானத்தெஞ்

செல்வன் றானே.

6.30.9

309 செருவளருஞ் செங்கண்மா

லேற்றி னான்காண்

தென்னானைக்
காவன்காண் தீயில் வீழ
மருவலர்தம் புரமுன்று
மெரிசெய் தான்காண்
வஞ்சகர்பா லணுகாத
மைந்தன் றான்காண்
அருவரையை
எடுத்தவன்றன் சிரங்கள்
பத்தும்
ஐந்நான்கு தோளுநெரிந்
தலற வன்று
திருவிரலா
லடர்த்தவன்காண் திருவா
ரூரிற்
றிருமுலத் தானத்தெஞ்
செல்வன் றானே.

6.30.10

திருச்சிற்றம்பலம்

உள்ளுறை அட்டவணைக்குத் திரும்ப

6.31 திருவாரூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

310 இடர்கெடுமா

றெண்ணுதியேல் நெஞ்சே

நீவா

ஈண்டொளிசேர் கங்கைச்

சடையா யென்றுஞ்

சுடரொளியா யுள்விளங்கு

சோதி யென்றுந்

தூநீறு சேர்ந்திலங்கு

தோளா வென்றுங்

கடல்விடம துண்டிருண்ட

கண்டா வென்றுங்

கலைமான் மறியேந்து

கையா வென்றும்

அடல்விடையாய்

ஆரமுதே ஆதி யென்றும்

ஆரூரா வென்றென்றே

அலறா நில்லே.

6.31.1

311 செடியேறு தீவினைகள் தீரும்

வண்ணஞ்

சிந்தித்தே நெஞ்சமே

திண்ண மாகப்

பொடியேறு திருமேனி

யுடையா யென்றும்

புரந்தரன்றன்

தோள்துணித்த புனிதா

வென்றும்

அடியேனை யாளாகக்

கொண்டா யென்றும்

அம்மானே ஆரூரெம்

மரசே யென்றுங்

கடிநாறு பொழிற்கச்சிக்

கம்பா வென்றுங்

கற்பகமே யென்றென்றே

கதறா நில்லே.

6.31.2

312 நிலைபெறுமா

றெண்ணுதியேல் நெஞ்சே

நீவா

நித்தலுமெம் பிரானுடைய

கோயில் புக்குக்
 புலர்வதன்முன் னலகிட்டு
 மெழுக்கு மிட்டுப்
 பூமாலை புனைந்தேத்திப்
 புகழ்ந்து பாடித்
 தலையாரக் கும்பிட்டுக்
 கூத்து மாடிச்
 சங்கரா சயபோற்றி
 போற்றி யென்றும்
 அலைபுனல்சேர்
 செஞ்சடையெம் ஆதி
 யென்றும்
 ஆரூரா வென்றென்றே
 அலறா நில்லே.

6.31.3

313 புண்ணியமும் நன்னெறியு

மாவ தெல்லாம்

நெஞ்சமே இதுகண்டாய்

பொருந்தக் கேள்நீ

நுண்ணியவெண்

ணூல்கிடந்த மார்பா

வென்றும்

நுந்தாத வொண்சுடரே

யென்று நாளும்
விண்ணியங்கு
தேவர்களும் வேதம்
நான்கும்
விரைமலர்மேல்
நான்முகனும் மாலுங் கூடி
எண்ணரிய திருநாம
முடையா யென்றும்
எழிலாரு ராவென்றே
ஏத்தா நில்லே.

6.31.4

314 இழைத்தநாள் எல்லை கடப்ப
தென்றால்

இரவினொடு நண்பகலு
மேத்தி வாழ்த்திப்
பிழைத்ததெலாம்
பொறுத்தருள்செய்
பெரியோ யென்றும்
பிஞ்ஞுகனே
மைஞ்ஞவிலுங் கண்டா
வென்றும்
அழைத்தலறி அடியேனுன்
னரணங் கண்டாய்

அணியாளுர்
இடங்கொண்ட அழகா
வென்றுங்
குழற்சடையெங்
கோனென்றுங் கூறு
நெஞ்சே
குற்றமில்லை
யென்மேல்நான் கூறி
னேனே.

6.31.5

315 நீப்பரிய பல்பிறவி நீக்கும்
வண்ணம்

நினைந்திருந்தேன்
காண்நெஞ்சே நித்த மாகச்
சேப்பிரியா வெல்கொடியி
னானே யென்றுஞ்
சிவலோக நெறிதந்த
சிவனே யென்றும்
பூப்பிரியா நான்முகனும்
புள்ளின் மேலைப்
புண்டரிகக் கண்ணானும்
போற்றி யென்னத்
தீப்பிழம்பாய் நின்றவனே

செல்வ மல்குந்
திருவாரூ ராவென்றே
சிந்தி நெஞ்சே.

6.31.6

316 பற்றிநின்ற பாவங்கள் பாற்ற
வேண்டிற்

பரகதிக்குச் செல்வதொரு
பரிசு வேண்டிற்
சுற்றிநின்ற சூழ்வினைகள்
வீழ்க்க வேண்டிற்
சொல்லுகேன்
கேள்நெஞ்சே துஞ்சா
வண்ணம்
உற்றவரும் உறுதுணையும்
நீயே யென்றும்
உன்னையல்லால்
ஒருதெய்வம் உள்கே
னென்றும்
புற்றரவக் கச்சார்த்த
புனிதா வென்றும்
பொழிலாரூ ராவென்றே
போற்றா நில்லே.

6.31.7

317 மதிதருவன் நெஞ்சமே உஞ்சு

போக

வழியாவ திதுகண்டாய்
வானோர்க் கெல்லாம்
அதிபதியே ஆரமுதே
ஆதி யென்றும்
அம்மானே ஆரூரெம்
மையா வென்றுந்
துதிசெய்து துன்றுமலர்
கொண்டு தூவிச்
சூழும் வலஞ்செய்து
தொண்டு பாடிக்
கதிர்மதிசேர் சென்னியனே
கால காலா
கற்பகமே யென்றென்றே
கதறா நில்லே.

6.31.8

318 பாசத்தைப் பற்றறுக்க லாகு
நெஞ்சே

பரஞ்சோதி பண்டரங்கா
பாவ நாசா
தேசத் தொளிவிளக்கே
தேவ தேவே
திருவாரூர்த் திருமூலத்

தானா வென்றும்
நேசத்தை நீபெருக்கி
நேர்நின் றுள்கி

நித்தலுஞ் சென்றடிமேல்
வீழ்ந்து நின்று
ஏசற்று நின்றிமையோ
ரேறே வென்றும்
எம்பெருமா
னென்றென்றே ஏத்தா
நில்லே.

6.31.9

319 புலன்களைந்தால் ஆட்டுண்டு
போது போக்கிப்
புறம்புறமே திரியாதே
போது நெஞ்சே
சலங்கொள்சடை
முடியுடைய தலைவா
வென்றுந்
தக்கன்செய் பெருவேள்வி
தகர்த்தா யென்றும்
இலங்கையர்கோன்
சிரநெரித்த இறைவா

வென்றும்
எழிலாளு ரிடங்கொண்ட
எந்தா யென்றும்
நலங்கொளடி
என்றலைமேல் வைத்தா
யென்றும்
நாடோ றும்
நவின்றேத்தாய் நன்மை
யாமே.

6.31.10

திருச்சிற்றம்பலம்

உள்ளுறை அட்டவணைக்குத் திரும்ப

6.32 திருவாரூர் -
போற்றித்திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

320 கற்றவர்க ளுண்ணுங் கனியே

போற்றி

கழலடைந்தார் செல்லுங்
கதியே போற்றி
அற்றவர்கட் காரமுத
மானாய் போற்றி
அல்லலறுத் தடியேனை
ஆண்டாய் போற்றி
மற்றொருவ ரொப்பில்லா
மைந்தா போற்றி
வானவர்கள் போற்றும்
மருந்தே போற்றி
செற்றவர்தம் புரமெரித்த
சிவனே போற்றி
திருமூலத் தானனே
போற்றி போற்றி.

6.32.1

321 வங்கமலி கடல்நஞ்சு

முண்டாய் போற்றி
மதயானை ஈருரிவை
போர்த்தாய் போற்றி
கொங்கலரும்
நறுங்கொன்றைத் தாராய்
போற்றி

கொல்புலித்தோ லாடைக்
குழகா போற்றி
அங்கணனே அமரர்கள்தம்
இறைவா போற்றி
ஆலமர நீழலறஞ்
சொன்னாய் போற்றி
செங்கனகத் தனிக்குன்றே
சிவனே போற்றி
திருமூலத் தானனே
போற்றி போற்றி.

6.32.2

322 மலையான் மடந்தை
மணாளா போற்றி

மழவிடையாய் நின்பாதம்
போற்றி போற்றி
நிலையாக என்னெஞ்சில்
நின்றாய் போற்றி
நெற்றிமே லொற்றைக்கண்
ணுடையாய் போற்றி
இலையார்ந்த
மூவிலைவே லேந்தி
போற்றி
ஏழ்கடலு மேழ்பொழிலு

மானாய் போற்றி
சிலையாலன்
றெயிலெரித்த சிவனே
போற்றி
திருமூலத் தானனே
போற்றி போற்றி.

6.32.3

323 பொன்னியலும் மேனியனே

போற்றி போற்றி

பூதப் படையுடையாய்

போற்றி போற்றி

மன்னியசீர் மறைநான்கு

மானாய் போற்றி

மறியேந்து கையானே

போற்றி போற்றி

உன்னுமவர்க்

குண்மையனே போற்றி

போற்றி

உலகுக் கொருவனே

போற்றி போற்றி

சென்னிமிசை

வெண்பிறையாய் போற்றி

போற்றி

திருமூலத் தானனே
போற்றி போற்றி.

6.32.4

324 நஞ்சுடைய கண்டனே

போற்றி போற்றி

நற்றவனே நிற்பாதம்

போற்றி போற்றி

வெஞ்சுடரோன்

பல்லிறுத்த வேந்தே

போற்றி

வெண்மதியங் கண்ணி

விகிர்தா போற்றி

துஞ்சிருளி லாட

லுகந்தாய் போற்றி

தூநீறு மெய்க்கணிந்த

சோதி போற்றி

செஞ்சடையாய் நிற்பாதம்

போற்றி போற்றி

திருமூலத் தானனே

போற்றி போற்றி.

6.32.5

325 சங்கரனே நிற்பாதம் போற்றி

போற்றி

சதாசிவனே நிற்பாதம்
போற்றி போற்றி
பொங்கரவா நிற்பாதம்
போற்றி போற்றி
புண்ணியனே நிற்பாதம்
போற்றி போற்றி
அங்கமலத் தயனோடு
மாலுங் காணா
அனலுருவா நிற்பாதம்
போற்றி போற்றி
செங்கமலத் திருப்பாதம்
போற்றி போற்றி
திருமூலத் தானனே
போற்றி போற்றி.

6.32.6

326 வம்புலவு கொன்றைச்

சடையாய் போற்றி

வான்பிறையும் வாளரவும்

வைத்தாய் போற்றி

கொம்பனைய

நுண்ணிடையாள் கூறா

போற்றி

குரைகழலாற் கூற்றுதைத்த

கோவே போற்றி
நம்புமவர்க்
கரும்பொருளே போற்றி
போற்றி
நால்வேத மாறங்க
மானாய் போற்றி
செம்பொனே மரகதமே
மணியே போற்றி
திருமுலத் தானனே
போற்றி போற்றி.

6.32.7

327 உள்ளமாய் உள்ளத்தே
நின்றாய் போற்றி
உகப்பார் மனத்தென்றும்
நீங்காய் போற்றி
வள்ளலே போற்றி
மணாளா போற்றி
வானவர்கோன்
தோள்துணித்த மைந்தா
போற்றி
வெள்ளையே நேறும்
விகிர்தா போற்றி
மேலோர்க்கு மேலோர்க்கு

மேலாய் போற்றி
தெள்ளுநீர்க் கங்கைச்
சடையாய் போற்றி
திருமூலத் தானனே
போற்றி போற்றி.

6.32.8

328 பூவார்ந்த சென்னிப் புனிதா
போற்றி

புத்தேளிர் போற்றும்
பொருளே போற்றி
தேவார்ந்த தேவர்க்குந்
தேவே போற்றி
திருமாலுக் காழி
யளித்தாய் போற்றி
சாவாமே காத்தென்னை
யாண்டாய் போற்றி
சங்கொத்த நீற்றெஞ் சதுரா
போற்றி
சேவார்ந்த
வெல்கொடியாய் போற்றி
போற்றி
திருமூலத் தானனே
போற்றி போற்றி.

6.32.9

329 பிரமன்றன் சிரமரிந்த
 பெரியோய் போற்றி
 பெண்ணுருவோ
 டாணுருவாய் நின்றாய்
 போற்றி
 கரநான்கும் முக்கண்ணு
 முடையாய் போற்றி
 காதலிப்பார்க் காற்ற
 எளியாய் போற்றி
 அருமந்த தேவர்க் கரசே
 போற்றி
 அன்றரக்கன் ஐந்நான்கு
 தோளுந் தாளுஞ்
 சிரம்நெரித்த சேவடியாய்
 போற்றி போற்றி
 திருமூலத் தானனே
 போற்றி போற்றி.

6.32.10

திருச்சிற்றம்பலம்

உள்ளுறை அட்டவணைக்குத் திரும்ப

6.33 திருவாரூர் - அரநெறிதிருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

330 பொருங்கைமதக்
கரியுரிவைப் போர்வை
யானைப்

பூவணமும் வலஞ்சுழியும்
பொருந்தி னானைக்
கரும்புதரு கட்டியையின்
னமிர்தைத் தேனைக்
காண்பரிய
செழுஞ்சுடரைக் கனகக்
குன்றை
இருங்கனக மதிலாரூர்
மூலத் தானத்
தெழுந்தருளி யிருந்தானை
இமையோ ரேத்தும்
அருந்தவனை அரநெறியி
லப்பன் றன்னை

அடைந்தடியேன்
அருவினைநோய் அறுத்த
வாரே.

6.33.1

331 கற்பகமும் இருசுடரு மாயி
னானைக்

காளத்தி கயிலாய மலையு
ளானை
விற்பயிலும் மதனழிய
விழித்தான் றன்னை
விசயனுக்கு வேடுவனாய்
நின்றான் றன்னைப்
பொற்பமரும்
பொழிலாரூர் மூலத்
தானம்
பொருந்தியவெம்
பெருமானைப்
பொருந்தார் சிந்தை
அற்புதனை அரநெறியி
லப்பன் றன்னை
அடைந்தடியேன்
அருவினைநோய் அறுத்த
வாரே.

332 பாதியொரு பெண்முடிமேற்

கங்கை யானைப்

பாகூரும் பரங்குன்றும்

மேயான் றன்னை

வேதியனைத்

தன்னடியார்க் கெளியான்

றன்னை

மெய்ஞ்ஞான

விளக்கானை விரையே

நாறும்

போதியலும் பொழிலாசூர்

மூலத் தானம்

புற்றிடங்கொண்

டிருந்தானைப்

போற்றுவார்கள்

ஆதியனை அரநெறியி

லப்பன் றன்னை

அடைந்தடியேன்

அருவினைநோய் அறுத்த

வாரே.

333 நந்திபணி கொண்டருளும்

நம்பன் றன்னை

நாகேச் சரமிடமா நண்ணி

னானைச்

சந்திமல ரிட்டணிந்து

வானோ ரேத்துந்

தத்துவனைச் சக்கரமாற்

கீந்தான் றன்னை

இந்துநுழை பொழிலாரூர்

மூலத் தானம்

இடங்கொண்ட

பெருமானை இமையோர்

போற்றும்

அந்தணனை அரநெறியி

லப்பன் றன்னை

அடைந்தடியேன்

அருவினைநோய் அறுத்த

வாரே.

6.33.4

334 சுடர்ப்பவளத் திருமேனி

வெண்ணீர் றானைச்

சோதிலிங்கத் தூங்கானை

மாடத் தானை

விடக்கிடுகா டிடமாக
 உடையான் றன்னை
 மிக்கரண மெரியூட்ட
 வல்லான் றன்னை
 மடற்குலவு பொழிலாரூர்
 மூலத் தானம்
 மன்னியவெம்
 பெருமானை மதியார்
 வேள்வி
 அடர்த்தவனை அரநெறியி
 லப்பன் றன்னை
 அடைந்தடியேன்
 அருவினைநோய் அறுத்த
 வாறே.

6.33.5

335 தாயவனை எவ்வுயிர்க்குந்
 தன்னொப் பில்லாத்
 தகுதில்லை நடம்பயிலுந்
 தலைவன் றன்னை
 மாயவனும் மலரவனும்
 வானோ ரேத்த
 மறிகடல்நஞ் சுண்டுகந்த

மைந்தன் றன்னை
மேயவனைப்
பொழிலாரூர் மூலத்
தானம்
விரும்பியஎம்
பெருமானை யெல்லாம்
முன்னே
ஆயவனை அரநெறியி
லப்பன் றன்னை
அடைந்தடியேன்
அருவினைநோய் அறுத்த 6.33.6
வாரே.

336 பொருளியல்நற் சொற்பதங்க
ளாயி னானைப்
புகலூரும் புறம்பயமும்
மேயான் றன்னை
மருளியலுஞ்
சிந்தையர்க்கு மருந்து
தன்னை
மறைக்காடுஞ்
சாய்க்காடும் மன்னி
னானை

இருளியல்நற்
பொழிலாரூர் மூலத் தானத்
தினிதமரும் பெருமானை
இமையோ ரேத்த
அருளியனை அரநெறியி
லப்பன் றன்னை
அடைந்தடியேன்
அருவினைநோய் அறுத்த
வாரே.

6.33.7

337 காலனைக்கா லாற்காய்ந்த
கடவுள் தன்னைக்
காரோணங் கழிப்பாலை
மேயான் றன்னைப்
பாலனுக்குப் பாற்கடலன்
றீந்தான் றன்னைப்
பணியுகந்த அடியார்கட்
கினியான் றன்னைச்
சேலுகளும் வயலாரூர்
மூலத் தானஞ்
சேர்ந்திருந்த
பெருமானைப் பவள
மீன்ற

ஆலவனை அரநெறியி
லப்பன் றன்னை
அடைந்தடியேன்
அருவினைநோய் அறுத்த
வாறே. 6.33.8

338 ஒப்பொருவ ரில்லாத
ஒருவன் றன்னை
ஓத்தூரும் உறையூரும்
மேவி னானை
வைப்பவனை மாணிக்கச்
சோதி யானை
மாருதமுந் தீவெளிநீர்
மண்ணா னானை
*மெய்ப்பொருளாய்
அடியேன துள்ளே நின்ற
வினையிலியைத்
திருமூலத் தானம் மேய
அப்பொன்னை
அரநெறியி லப்பன்
றன்னை
அடைந்தடியேன்
அருவினைநோய் அறுத்த

வாரே.

* இச்செய்யுளின்
பின்னிரு அடிகள் பிற
பதிப்புகளில்
காணப்படவில்லை.

6.33.9

339 பகலவன்றன் பல்லுகுத்த

படிறன் றன்னைப்

பராய்த்துறைபைஞ்

ஞீலியிடம் பாவித் தானை

இகலவனை இராவணனை

இடர்செய் தானை

ஏத்தாதார் மனத்தகத்துள்

இருளா னானைப்

புகழ்நிலவு பொழிலாரூர்

மூலத் தானம்

பொருந்தியவெம்

பெருமானைப் போற்றார்

சிந்தை

அகலவனை அரநெறியி

லப்பன் றன்னை

அடைந்தடியேன்

அருவினைநோய் அறுத்த

திருச்சிற்றம்பலம்

உள்ளுறை அட்டவணைக்குத் திரும்ப

6.34 திருவாரூர் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

340 ஒருவனாய் உலகேத்த நின்ற
நாளோ

ஒருருவே முவுருவ மான
நாளோ

கருவனாய்க் காலனைமுன்
காய்ந்த நாளோ

காமனையுங்

கண்ணழலால் விழித்த

நாளோ

மருவனாய்

மண்ணும்விண்ணுந்
தெரித்த நாளோ
மான்மறிக்கை
யேந்தியோர் மாதோர்
பாகந்
திருவினாள் சேர்வதற்கு
முன்னோ பின்னோ
திருவாரூர் கோயிலாக்
கொண்ட நாளே.

6.34.1

341 மலையார்பொற்

பாவையொடு மகிழ்ந்த
நாளோ

வானவரை வலியமுத
மூட்டி யந்நாள்
நிலைபேறு பெறுவித்து
நின்ற நாளோ
நினைப்பரிய
தழற்பிழம்பாய் நிமிர்ந்த
நாளோ
அலைசாமே
அலைகடல்நஞ் சுண்ட
நாளோ

அமரர்கணம் புடைசூழ
இருந்த நாளோ
சிலையால்முப் புரமெரித்த
முன்னோ பின்னோ
திருவாரூர் கோயிலாக்
கொண்ட நாளே.

6.34.2

342 பாடகஞ்சேர் மெல்லடிநற்

பாவை யாளும்

நீயும்போய்ப் பார்த்தனது

பலத்தைக் காண்பான்

வேடனாய் வில்வாங்கி

யெய்த நாளோ

விண்ணவர்க்குங்

கண்ணவனாய் நின்ற

நாளோ

மாடமொடு மாளிகைகள்

மல்கு தில்லை

மணிதிகழும் அம்பலத்தே

மன்னிக் கூத்தை

ஆடுவான் புகுவதற்கு

முன்னோ பின்னோ

அணியாரூர் கோயிலாக்

கொண்ட நாளே.

6.34.3

343 ஓங்கி யுயர்ந்தெழுந்து நின்ற
நாளோ

ஒருகம்போல் ஏழுகமாய்
நின்ற நாளோ
தாங்கியசீர்த் தலையான
வானோர் செய்த
தக்கன்றன் பெருவேள்வி
தகர்த்த நாளோ
நீங்கியநீர்த் தாமரையான்
நெடுமா லோடு
நில்லாயெம் பெருமானே
யென்றங் கேத்தி
வாங்கிமதி வைப்பதற்கு
முன்னோ பின்னோ
வளராநூர் கோயிலாக்
கொண்ட நாளே.

6.34.4

344 பாலனாய் வளர்ந்திலாப்

பான்மை யானே

பணிவார்கட் கங்கங்கே
பற்றா னானே

நீலமா மணிகண்டத்
தெண்டோ ளானே
நெருநலையாய் இன்றாகி
நாளையாகுஞ்
சீலமே சிவலோக நெறியே
யாகுஞ்
சீர்மையே கூர்மையே
குணமே நல்ல
கோலம்நீ கொள்வதற்கு
முன்னோ பின்னோ
குளிராரூர் கோயிலாக்
கொண்ட நாளே.

6.34.5

345 திறம்பலவும் வழிகாட்டிச்
செய்கை காட்டிச்
சிறியையாய்ப்
பெரியையாய் நின்ற
நாளோ
மறம்பலவு முடையாரை
மயக்கந் தீர்த்து
மாமுனிவர்க்
கருள்செய்தங் கிருந்த
நாளோ

பிறங்கியசீர்ப் பிரமன்றன்
தலைகை யேந்திப்
பிச்சையேற் றுண்டுழன்று
நின்ற நாளோ
அறம்பலவு முரைப்பதற்கு
முன்னோ பின்னோ
அணியாநூர் கோயிலாக்
கொண்ட நாளே.

6.34.6

346 நிலந்தரத்து நீண்டுருவ மான
நாளோ

நிற்பனவும் நடப்பனவும்
நீயே யாகிக்
கலந்துரைக்கக் கற்பகமாய்
நின்ற நாளோ
காரணத்தால் நாரணனைக்
கற்பித் தன்று
வலஞ்சுருக்கி வல்லசுரர்
மாண்டு வீழ
வாசுகியை வாய்மடுத்து
வானோ ருய்யச்
சலந்தரனைக்
கொல்வதற்கு முன்னோ

பின்னோ
தண்ணாளுர் கோயிலாக்
கொண்ட நாளே.

6.34.7

347 பாதத்தால் முயலகனைப்

பாது காத்துப்

பாரகத்தே பரஞ்சுடராய்

நின்ற நாளோ

கீதத்தை மிகப்பாடும்

அடியார்க் கென்றுங்

கேடிலா வானுலகங்

கொடுத்த நாளோ

பூதத்தான் பொருநீலி

புனிதன் மேவிப்

பொய்யுரையா

மறைநால்வர்

விண்ணோர்க் கென்றும்

வேதத்தை விரிப்பதற்கு

முன்னோ பின்னோ

விழவாளுர் கோயிலாக்

கொண்ட நாளே.

6.34.8

348 புகையெட்டும்

போக்கெட்டும் புலன்க
ளெட்டும்

பூதலங்க ளவையெட்டும்
பொழில்க ளெட்டுங்
கலையெட்டுங்
காப்பெட்டுங் காட்சி
யெட்டுங்
கழற்சே வடியடைந்தார்
களைக ணெட்டும்
நகையெட்டும்
நாளெட்டும் நன்மை
யெட்டும்
நலஞ்சிறந்தார்
மனத்தகத்து மலர்க
ளெட்டுந்
திகையெட்டுந்
தெரிப்பதற்கு முன்னோ
பின்னோ
திருவாரூர் கோயிலாக்
கொண்ட நாளே.

6.34.9

349 ஈசனா யுலகேழும் மலையு
மாகி

இராவணனை ஈடழித்திட்
டிருந்த நாளோ
வாசமலர் மகிழ்தென்ற
லான நாளோ
மதயானை யுரிபோர்த்து
மகிழ்ந்த நாளோ
தாதுமலர் சண்டிக்குக்
கொடுத்த நாளோ
சகரர்களை மறித்திட்டாட்
கொண்ட நாளோ
தேசமுமை யறிவதற்கு
முன்னோ பின்னோ
திருவாரூர் கோயிலாக்
கொண்ட நாளே.

6.34.10

திருச்சிற்றம்பலம்

உள்ளுறை அட்டவணைக்குத் திரும்ப

6.35 திருவெண்காடு - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

350 தூண்டு சுடர்மேனித் தூநீ
றாடிச்

சூலங்கை யேந்தியோர்
சுழல்வாய் நாகம்
பூண்டு பொறியரவங்
காதிற் பெய்து
பொற்சடைக ளவைதாழ்ப்
புரிவெண் ணூலர்
நீண்டு கிடந்திலங்கு
திங்கள் சூடி
நெடுந்தெருவே
வந்தெனது நெஞ்சங்
கொண்டார்
வேண்டு நடைநடக்கும்
வெள்ளே நேறி
வெண்காடு மேவிய
விகிர்த னாரே.

6.35.1

351 பாதந் தனிப்பார்மேல் வைத்த
பாதர்

பாதாள மேழுருவப்
பாய்ந்த பாதர்
ஏதம் படாவண்ணம் நின்ற

பாதர்
ஏழுலகு மாய்நின்ற ஏக
பாதர்
ஓதத் தொலிமடங்கி
யூருண் டேறி
ஓத்துலக மெல்லா
மொடுங்கி யபின்
வேதத் தொலிகொண்டு
வீணை கேட்பார்
வெண்காடு மேவிய
விகிர்த னாரே.

6.35.2

352 நென்னலையோர் ஓடேத்திப்
பிச்சைக் கென்று

வந்தார்க்கு வந்தேனென்
றில்லே புக்கேன்
அந்நிலையே நிற்கின்றார்
ஐயங் கொள்ளார்
அருகே வருவார்போல்
நோக்கு கின்றார்
நுந்நிலைமை யேதோநும்
மூர்தா னேதோ
என்றேனுக் கொன்றாகச்

சொல்ல மாட்டார்
மென்முலையார் கூடி
விரும்பி யாடும்
வெண்காடு மேவிய
விகிர்த னாரே.

6.35.3

353 ஆகத் துமையடக்கி ஆறு சூடி
ஐவா யரவசைத்தங் காணே
றேறிப்
போகம் பலவுடைத்தாய்ப்
பூதஞ் சூழ்ப்
புலித்தோ லுடையாப்
புகுந்து நின்றார்
பாகிடுவான்
சென்றேனைப் பற்றி
நோக்கிப்
பரிசழித்தென்
வளைகவர்ந்தார் பாவி
யேனை
மேக முகிலுரிஞ்சு சோலை
சூழ்ந்த
வெண்காடு மேவிய
விகிர்த னாரே.

6.35.4

354 கொள்ளைக் குழைக்காதிற்

குண்டைப் பூதங்

கொடுகொட்டி கொட்டிக்

குனித்துப் பாட

உள்ளங் கவர்ந்திட்டுப்

போவார் போல

உழிதருவர் நான்தெரிய

மாட்டேன் மீண்டேன்

கள்ள விழிவிழிப்பார்

காணாக் கண்ணாற்

கண்ணுளார் போலே

கரந்து நிற்பார்

வெள்ளச் சடைமுடியர்

வேத நாவர்

வெண்காடு மேவிய

விகிர்த னாரே.

6.35.5

355 தொட்டிலங்கு சூலத்தர்

மழுவா ளேந்திச்

சுடர்க்கொன்றைத்

தாரணிந்து சுவைகள்

பேசிப்

பட்டிவெள் ளேறேறிப்
பலியுங் கொள்ளார்
பார்ப்பாரைப் பரிசுழிப்பா
ரொக்கின் றாராற்
கட்டிலங்கு வெண்ணீற்றர்
கனலப் பேசிக்
கருத்தழித்து
வளைகவர்ந்தார் காலை
மாலை
விட்டிலங்கு சடைமுடியர்
வேத நாவர்
வெண்காடு மேவிய
விகிர்த னாரே.

6.35.6

356 பெண்பா லொருபாகம்
பேணா வாழ்க்கைக்
கோள்நாகம் பூண்பனவும்
நாணாஞ் சொல்லார்
உண்பா ருறங்குவார்
ஒவ்வா நங்காய்
உண்பதுவும் நஞ்சன்றே
லோபி யுண்ணார்
பண்பா லவிர்சடையர்

பற்றி நோக்கிப்
பாலைப் பரிசுழியப் பேசு
கின்றார்
விண்பால் மதிசூடி வேத
மோதி
வெண்காடு மேவிய
விகிர்த னாரே.

6.35.7

357 மருதங்க ளாமொழிவர்

மங்கை யோடு

வானவரும் மாலயனுங்

கூடித் தங்கள்

சுருதங்க ளாற்றுதித்துத்

தூநீ ராட்டித்

தோத்திரங்கள்

பலசொல்லித் தூபங்

காட்டிக்

கருதுங்கொல்

எம்பெருமான் செய்குற்

றேவல்

என்பார்க்கு வேண்டும்

வரங் கொடுத்து

விகிர்தங்க ளாநடப்பர்

வெள்ளே நேறி
வெண்காடு மேவிய
விகிர்த னாரே.

6.35.8

358 புள்ளானும் நான்முகனும்
புக்கும் போந்துங்
காணார் பொறியழலாய்
நின்றான் றன்னை
உள்ளானை யொன்றலா
உருவி னானை
உலகுக் கொருவிளக்காய்
நின்றான் றன்னைக்
கள்ளேந்து
கொன்றைதூய்க் காலை
மூன்றும்
ஓவாமே நின்று தவங்கள்
செய்த
வெள்ளானை வேண்டும்
வரங் கொடுப்பார்
வெண்காடு மேவிய
விகிர்த னாரே.

6.35.9

359 மாக்குன் நெடுத்தோன்றன்
மைந்த னாகி

மாவேழம் வில்லா
மதித்தான் றன்னை
நோக்குந் துணைத்தேவ
ரெல்லாம் நிற்க
நொடிவரையில் நோவ
விழித்தான் றன்னைக்
காக்குங் கடலிலங்கைக்
கோமான் றன்னைக்
கதிர்முடியுங் கண்ணும்
பிதுங்க ஓன்றி
வீக்கந் தவிர்த்த விரலார்
போலும்
வெண்காடு மேவிய
விகிர்த னாரே.

6.35.10

திருச்சிற்றம்பலம்

உள்ளுறை அட்டவணைக்குத் திரும்ப

6.36 திருப்பழனம் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

360 அலையார் கடல்நஞ்சு

முண்டார் தாமே

அமரர்களுக் கருள்செய்யு

மாதி தாமே

கொலையாய கூற்ற

முதைத்தார் தாமே

கொல்வேங்கைத்

தோலொன் றசைத்தார்

தாமே

சிலையாற் புரமுன்

றெரித்தார் தாமே

தீநோய் களைந்தென்னை

யாண்டார் தாமே

பலிதேர்ந் தழகாய பண்பர்

தாமே

பழன நகரெம் பிரானார்

தாமே.

6.36.1

361 வெள்ள மொருசடைமே

வேற்றார் தாமே

மேலார்கண் மேலார்கண்

மேலார் தாமே
கள்ளங் கடிந்தென்னை
யாண்டார் தாமே
கருத்துடைய பூதப்
படையார் தாமே
உள்ளத் துவகை தருவார்
தாமே
உறுநோய் சிறுபிணிகள்
தீர்ப்பார் தாமே
பள்ளப் பரவைநஞ்
சுண்டார் தாமே
பழன நகரெம் பிரானார்
தாமே. 6.36.2

362 இரவும் பகலுமாய் நின்றார்
தாமே
எப்போது மென்னெஞ்சத்
துள்ளார் தாமே
அரவ மரையி லசைத்தார்
தாமே
அனலாடி யங்கை
மறித்தார் தாமே
குரவங் கமழுங்குற் றாலர்

தாமே
கோலங்கள் மேன்மே
லுகப்பார் தாமே
பரவு மடியார்க்குப்
பாங்கர் தாமே
பழன நகரெம் பிரானார்
தாமே. 6.36.3

363 மாறின் மதின்மூன்று
மெய்தார் தாமே
வரியரவங் கச்சாக
ஆர்த்தார் தாமே
நீறுசேர் திருமேனி நிமலர்
தாமே
நெற்றி நெருப்புக்கண்
வைத்தார் தாமே
ஏறு கொடுஞ்சூலக்
கையார் தாமே
என்பா பரண மணிந்தார்
தாமே
பாறுண் தலையிற் பலியார்
தாமே
பழன நகரெம் பிரானார் 6.364

தாமே.

364 சீரால் வணங்கப் படுவார்

தாமே

திசைக்கெல்லாந் தேவாகி

நின்றார் தாமே

ஆரா வழுதமு மானார்

தாமே

அளவில் பெருமை

யுடையார் தாமே

நீரார் நியம முடையார்

தாமே

நீள்வரை வில்லாக

வளைத்தார் தாமே

பாரார் பரவப் படுவார்

தாமே

பழன நகரெம் பிரானார்

தாமே.

6.36.5

365 கால னுயிர்வெளவ வல்லார்

தாமே

கடிதோடும் வெள்ளை

விடையார் தாமே

கோலம் பலவு முகப்பார்

தாமே
கோள்நாக நாணாகப்
பூண்டார் தாமே
நீலம் பொலிந்த மிடற்றார்
தாமே
நீள்வரையி னுச்சி
யிருப்பார் தாமே
பால விருத்தரு மானார்
தாமே
பழன நகரெம் பிரானார்
தாமே.

6.36.6

366 ஏய்ந்த வுமைநங்கை பங்கர்
தாமே

ஏழுழிக் கப்புறமாய்
நின்றார் தாமே
ஆய்ந்து மலர்தூவ
நின்றார் தாமே
அளவில் பெருமை
யுடையார் தாமே
தேய்ந்த பிறைசடைமேல்
வைத்தார் தாமே
தீவா யரவதனை

யார்த்தார் தாமே
பாய்ந்த படர்கங்கை
யேற்றார் தாமே
பழன நகரெம் பிரானார்
தாமே.

6.36.7

367 ஓராதார் உள்ளத்தில் நில்லார்
தாமே

உள்ளூறு மன்பர் மனத்தார்
தாமே
பேராதென் சிந்தை
யிருந்தார் தாமே
பிறர்க்கென்றுங் காட்சிக்
கரியார் தாமே
ஊராரு முவுலகத் துள்ளார்
தாமே
உலகை நடுங்காமற்
காப்பார் தாமே
பாரார் முழுவத் திடையார்
தாமே
பழன நகரெம் பிரானார்
தாமே.

6.36.8

368 நீண்டவர்க்கோர்

நெருப்புருவ மானார் தாமே
நேரிழையை யொருபாகம்
வைத்தார் தாமே
பூண்டரவைப்
புலித்தோல்மே லார்த்தார்
தாமே
பொன்னிறத்த வெள்ளச்
சடையார் தாமே
ஆண்டுகே
முனைத்தினையும்
வைத்தார் தாமே
அங்கங்கே சிவமாகி
நின்றார் தாமே
பாண்டவரிற்
பார்த்தனுக்குப் பரிந்தார்
தாமே
பழன நகரெம் பிரானார்
தாமே.

6.36.9

369 விடையேறி வேண்டுகத்
திருப்பார் தாமே

விரிகதிரோன் சோற்றுத்
துறையார் தாமே
புடைசூழத் தேவர்
குழாத்தார் தாமே
பூந்துருத்தி நெய்த்தான
மேயார் தாமே
அடைவே புனல்கூழ்ஐ
யாற்றார் தாமே
அரக்கனையு மாற்ற
லழித்தார் தாமே
படையாப் பல்பூத
முடையார் தாமே
பழன நகரெம் பிரானார்
தாமே.

6.36.10

திருச்சிற்றம்பலம்

உள்ளுறை அட்டவணைக்குத் திரும்ப

6.37 திருவையாறு - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

370 ஆரார் திரிபுரங்கள் நீறா
நோக்கும்

அனலாடி ஆரமுதே
யென்றேன் நானே
கூரார் மழுவாட்
படையொன் றேந்திக்
குறட்பூதப் பல்படையா
யென்றேன் நானே
பேரா யிரமுடையா
யென்றேன் நானே
பிறைசூடும் பிஞ்ஞுகனே
யென்றேன் நானே
ஆரா வமுதேயென் ஐயா
றனே
என்றென்றே நானரற்றி
நைகின் றேனே.

6.37.1

371 தீவாயின் முப்புரங்கள் நீறா
நோக்குந்
தீர்த்தா புராணனே

யென்றேன் நானே
 மூவா மதிசூடி யென்றேன்
 நானே
 முதல்வாமுகக் கண்ணனே
 யென்றேன் நானே
 ஏவார் சிலையானே
 யென்றேன் நானே
 இடும்பைக் கடல்நின்று
 மேற வாங்கி
 ஆவாவென் றருள்புரியும்
 ஐயா றனே
 என்றென்றே நானரற்றி
 நைகின் றேனே.

6.37.2

372 அஞ்சுண்ண வண்ணனே
 யென்றேன் நானே
 அடியார்கட் காரமுதே
 யென்றேன் நானே
 நஞ்சணி கண்டனே
 யென்றேன் நானே
 நாவலர்கள் நான்மறையே
 யென்றேன் நானே
 நெஞ்சணர வுள்புக் கிருந்த

போது
நிறையு மமுதமே
யென்றேன் நானே
அஞ்சாதே ஆள்வானே
ஐயா றனே
என்றென்றே நானரற்றி
நைகின் றேனே.

6.37.3

373 தொல்லைத் தொடுகடலே
யென்றேன் நானே
துலங்கும் இளம்பிறையா
யென்றேன் நானே
எல்லை நிறைந்தானே
யென்றேன் நானே
ஏழ்நரம்பி னின்னிசையா
யென்றேன் நானே
அல்லற் கடல்புக் கழுந்து
வேனை
வாங்கி யருள்செய்தா
யென்றேன் நானே
எல்லையாம் ஐயாறா
வென்றேன் நானே
என்றென்றே நானரற்றி

நைகின் றேனே.

6.37.4

374 இண்டைச் சடைமுடியா

யென்றேன் நானே

இருசுடர் வானத்தா

யென்றேன் நானே

தொண்டர் தொழப்படுவா

யென்றேன் நானே

துருத்திநெய்த் தானத்தா

யென்றேன் நானே

கண்டங் கறுத்தானே

யென்றேன் நானே

கனலாகுங் கண்ணானே

யென்றேன் நானே

அண்டத்துக் கப்பாலாம்

ஐயா றனே

என்றென்றே நானரற்றி

நைகின் றேனே.

6.37.5

375 பற்றார் புரமெரித்தா

யென்றேன் நானே

பசுபதி பண்டரங்கா

வென்றேன் நானே

கற்றார்கள் நாவினா

யென்றேன் நானே
கடுவிடையொன் றூர்தியா
யென்றேன் நானே
பற்றானார் நெஞ்சுளா
யென்றேன் நானே
பார்த்தற் கருள்செய்தா
யென்றேன் நானே
அற்றார்க் கருள்செய்யும்
ஐயா றனே
என்றென்றே நானரற்றி
நைகின் றேனே.

6.37.6

376 விண்ணோர் தலைவனே

யென்றேன் நானே
விளங்கும் இளம்பிறையா
யென்றேன் நானே
எண்ணா ரெயிலெரித்தா
யென்றேன் நானே
ஏகம்பம் மேயானே
யென்றேன் நானே
பண்ணார் மறைபாடி
யென்றேன் நானே
பசுபதி பால்நீற்றா

யென்றேன் நானே
அண்ணாஐ யாறனே
யென்றேன் நானே
என்றென்றே நானரற்றி
நைகின் றேனே.

6.37.7

377 அவனென்று நானுன்னை

அஞ்சா தேனை

அல்ல லறுப்பானே
யென்றேன் நானே
சிவனென்று நானுன்னை
யெல்லாஞ் சொல்லச்
செல்வந் தருவானே
யென்றேன் நானே
பவனாகி யென்னுள்ளத்
துள்ளே நின்று
பண்டை வினையறுப்பா
யென்றேன் நானே
அவனென்றே யாதியே
ஐயா றனே
என்றென்றே நானரற்றி
நைகின் றேனே.

6.37.8

378 கச்சியே கம்பனே யென்றேன்
நானே

கயிலாயா காரோணா
வென்றேன் நானே
நிச்சன் மணாளனே
யென்றேன் நானே
நினைப்பார் மனத்துளா
யென்றேன் நானே
உச்சம்போ தேறேறீ
யென்றேன் நானே
உள்குவா ருள்ளத்தா
யென்றேன் நானே
அச்சம் பிணிதீர்க்கும் ஐயா
றனே
என்றென்றே நானரற்றி
நைகின் றேனே.

6.37.9

379 வில்லாடி வேடனே

யென்றேன் நானே
வெண்ணீறு
மெய்க்கணிந்தா
யென்றேன் நானே
சொல்லாய சூழலா

யென்றேன் நானே
சுவாவாய தொன்னெறியே
யென்றேன் நானே
எல்லாமா யென்னுயிரே
யென்றேன் நானே
இலங்கையர்கோன்
தோளிறுத்தா யென்றேன்
நானே
அல்லா வினைதீர்க்கும்
ஐயா றனே
என்றென்றே நானரற்றி
நைகின் றேனே.

6.37.10

திருச்சிற்றம்பலம்

உள்ளுறை அட்டவணைக்குத் திரும்ப

6.38 திருவையாறு - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

380 ஓசை ஒலியெலா மானாய்
நீயே

உலகுக் கொருவனாய்
நின்றாய் நீயே
வாச மலரெலா மானாய்
நீயே
மலையான் மருகனாய்
நின்றாய் நீயே
பேசப் பெரிது மினியாய்
நீயே
பிரானாய் அடியென்மேல்
வைத்தாய் நீயே
தேச விளக்கெலா மானாய்
நீயே
திருவையா றகலாத
செம்பொற் சோதீ.

6.38.1

381 நோக்கரிய திருமேனி

யுடையாய் நீயே
நோவாமே நோக்கருள
வல்லாய் நீயே
காப்பரிய ஐம்புலனுங்
காத்தாய் நீயே

காமனையுங்
கண்ணழலாற் காய்ந்தாய்
நீயே
ஆர்ப்பரிய மாநாக
மார்த்தாய் நீயே
அடியானென்
றடியென்மேல் வைத்தாய்
நீயே
தீர்ப்பரிய
வல்வினைநோய்
தீர்ப்பாய் நீயே
திருவையா றகலாத
செம்பொற் சோதீ.

6.38.2

382 கனத்தகத்துக் கடுஞ்சுடராய்
நின்றாய் நீயே

கடல்வரைவான் ஆகாய
மானாய் நீயே
தனத்தகத்துத்
தலைகலனாக் கொண்டாய்
நீயே
சார்ந்தாரைத் தகைந்தாள
வல்லாய் நீயே

மனத்திருந்த கருத்தறிந்து
முடிப்பாய் நீயே
மலர்ச்சே வடியென்மேல்
வைத்தாய் நீயே
சினத்திருந்த திருநீல
கண்டன் நீயே
திருவையா றகலாத
செம்பொற் சோதீ

6.38.3

383 வானுற்ற மாமலைக ளானாய்
நீயே

வடகயிலை மன்னி
யிருந்தாய் நீயே
ஊனுற்ற ஒளிமழுவாட்
படையாய் நீயே
ஒளிமதியோ டரவுபுனல்
வைத்தாய் நீயே
ஆனுற்ற ஐந்து மமர்ந்தாய்
நீயே
அடியானென்
றடியென்மேல் வைத்தாய்
நீயே
தேனுற்ற சொன்மடவாள்

பங்கன் நீயே

திருவையா றகலாத

செம்பொற் சோதீ.

6.38.4

384 பெண்ணாண் பிறப்பிலியாய்

நின்றாய் நீயே

பெரியார்கட் கெல்லாம்

பெரியாய் நீயே

உண்ணா வருநஞ்ச

முண்டாய் நீயே

ஊழி முதல்வனாய்

நின்றாய் நீயே

கண்ணா யுகெலாங்

காத்தாய் நீயே

கழற்சே வடியென்மேல்

வைத்தாய் நீயே

திண்ணார் மழுவாட்

படையாய் நீயே

திருவையா றகலாத

செம்பொற் சோதீ.

6.38.5

385 உற்றிருந்த உணர்வெலா

மானாய் நீயே

உற்றவர்க்கோர் சுற்றமாய்

நின்றாய் நீயே
கற்றிருந்த கலைஞான
மானாய் நீயே
கற்றவர்க்கோர் கற்பகமாய்
நின்றாய் நீயே
பெற்றிருந்த தாயவளின்
நல்லாய் நீயே
பிரானா யடியென்மேல்
வைத்தாய் நீயே
செற்றிருந்த திருநீல
கண்டன் நீயே
திருவையா றகலாத
செம்பொற் சோதீ.

6.38.6

386 எல்லா வுலகமு மானாய்
நீயே

ஏகம்ப மேவி யிருந்தாய்
நீயே
நல்லாரை நன்மை
யறிவாய் நீயே
ஞானச் சுடர்விளக்காய்
நின்றாய் நீயே
பொல்லா வினைக

ளறுப்பாய் நீயே
புகழ்ச்சே வடியென்மேல்
வைத்தாய் நீயே
செல்வாய் செல்வந்
தருவாய் நீயே
திருவையா றகலாத
செம்பொற் சோதீ.

6.38.7

387 ஆவினில் ஐந்து மமர்ந்தாய்
நீயே

அளவில் பெருமை
யுடையாய் நீயே
பூவினில் நாற்றமாய்
நின்றாய் நீயே
போர்க்கோலங்
கொண்டெயி லெய்தாய்
நீயே
நாவில் நடுவுரையாய்
நின்றாய் நீயே
நண்ணி யடியென்மேல்
வைத்தாய் நீயே
தேவ ரறியாத தேவன்
நீயே

திருவையா றகலாத
செம்பொற் சோதீ.

6.38.8

388 எண்டிசைக்கும் ஒண்சுடராய்

நின்றாய் நீயே

ஏகம்ப மேய இறைவன்
நீயே

வண்டிசைக்கும்

நறுங்கொன்றைத் தாராய்
நீயே

வாரா வுலகருள வல்லாய்
நீயே

தொண்டிசைத்துன்

னடிபரவ நின்றாய் நீயே

தூமலர்ச்சே

வடியென்மேல் வைத்தாய்
நீயே

திண்சிலைக்கோர்

சரங்கூட்ட வல்லாய் நீயே

திருவையா றகலாத

செம்பொற் சோதீ.

6.38.9

389 விண்டார் புரமுன்று

மெய்தாய் நீயே

விண்ணவர்க்கும் மேலாகி
நின்றாய் நீயே
கண்டாரைக்
கொல்லும்நஞ் சுண்டாய்
நீயே
காலங்கள் ஊழியாய்
நின்றாய் நீயே
தொண்டாய் அடியேனை
ஆண்டாய் நீயே
தூமலர்ச்சே
வடியென்மேல் வைத்தாய்
நீயே
திண்டோ ள்விட்
டெரியாட லுகந்தாய் நீயே
திருவையா றகலாத
செம்பொற் சோதீ.

6.38.10

390 ஆரு மறியா இடத்தாய் நீயே
ஆகாயந் தேரூர வல்லாய்
நீயே
பேரும் பெரிய இலங்கை
வேந்தன்

பெரிய முடிபத் திறுத்தாய்
நீயே
ஊரும் புரமுன்று மட்டாய்
நீயே
ஒண்டா மரையானும்
மாலுங் கூடித்
தேரும் அடியென்மேல்
வைத்தாய் நீயே
திருவையா றகலாத
செம்பொற் சோதீ.

6.38.11

திருச்சிற்றம்பலம்

உள்ளுறை அட்டவணைக்குத் திரும்ப

6.39 திருமழபாடி - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

391 நீறேறு திருமேனி யுடையான்

கண்டாய்

நெற்றிமேல் ஒற்றைக்கண்
நிறைந்தான் கண்டாய்
கூறாக உமைபாகங்
கொண்டான் கண்டாய்
கொடியவிட
முண்டிருண்ட கண்டன்
கண்டாய்
ஏறேறி யெங்குந் திரிவான்
கண்டாய்
ஏழுலகும் ஏழ்மலையு
மானான் கண்டாய்
மாறானார் தம்மரண
மட்டான் கண்டாய்
மழபாடி மன்னும்
மணாளன் றானே.

6.39.1

392 கொக்கிறகு சென்னி

யுடையான் கண்டாய்
கொல்லை விடையேறுங்
கூத்தன் கண்டாய்
அக்கரைமே லாட
லுடையான் கண்டாய்

அனலங்கை யேந்திய
ஆதி கண்டாய்
அக்கோ டரவ மணிந்தான்
கண்டாய்
அடியார்கட் காரமுத
மானான் கண்டாய்
மற்றிருந்த கங்கைச்
சடையான் கண்டாய்
மழபாடி மன்னும்
மணாளன் றானே.

6.39.2

393 நெற்றித் தனிக்கண்
ணுடையான் கண்டாய்
நேரிழையோர் பாகமாய்
நின்றான் கண்டாய்
பற்றிப்பாம் பாட்டும்
படிறன் கண்டாய்
பல்லூர் பலிதேர் பரமன்
கண்டாய்
செற்றார் புரமுன்றுஞ்
செற்றான் கண்டாய்
செழுமா மதிசென்னி
வைத்தான் கண்டாய்

மற்றொரு குற்ற மிலாதான்
கண்டாய்

மழபாடி மன்னும்
மணாளன் றானே.

6.39.3

394 அலையார்ந்த புனற்கங்கைச்
சடையான் கண்டாய்

அண்டத்துக் கப்பாலாய்
நின்றான் கண்டாய்
கொலையான கூற்றங்
குமைத்தான் கண்டாய்
கொல்வேங்கைத்
தோலொன் றுடுத்தான்
கண்டாய்

சிலையாற் றிரிபுரங்கள்
செற்றான் கண்டாய்
செழுமா மதிசென்னி
வைத்தான் கண்டாய்
மலையார் மடந்தை
மணாளன் கண்டாய்
மழபாடி மன்னும்
மணாளன் றானே.

6.39.4

395 உலந்தார்தம் அங்க

மணிந்தான் கண்டாய்
உவகையோ
டின்னருள்கள் செய்தான்
கண்டாய்
நலந்திகழுங் கொன்றைச்
சடையான் கண்டாய்
நால்வேத மாறங்க
மானான் கண்டாய்
உலந்தார் தலைகலனாக்
கொண்டான் கண்டாய்
உம்பரார் தங்கள்
பெருமான் கண்டாய்
மலர்ந்தார் திருவடியென்
தலைமேல் வைத்த
மழபாடி மன்னும்
மணாளன் றானே.

6.39.5

396 தாமரையான் தன்றலையைச்
சாய்த்தான் கண்டாய்
தகவுடையார்
நெஞ்சிருக்கை
கொண்டான் கண்டாய்
பூமலரா னேத்தும் புனிதன்

கண்டாய்
புணர்ச்சிப் பொருளாகி
நின்றான் கண்டாய்
ஏமருவு
வெஞ்சிலையொன் றேந்தி
கண்டாய்
இருளார்ந்த கண்டத்
திறைவன் கண்டாய்
மாமருவுங் கலைகையி
லேந்தி கண்டாய்
மழபாடி மன்னும்
மணாளன் றானே.

6.39.6

397 நீராகி நெடுவரைக ளானான்
கண்டாய்

நிழலாகி நீள்விசம்பு
மானான் கண்டாய்
பாராகிப் பௌவமே
ழானான் கண்டாய்
பகலாகி வானாகி
நின்றான் கண்டாய்
ஆரேனுந் தன்னடியார்க்
கன்பன் கண்டாய்

அணுவாகி ஆதியாய்
நின்றான் கண்டாய்
வாரார்ந்த வனமுலையாள்
பங்கன் கண்டாய்
மழபாடி மன்னும்
மணாளன் றானே.

6.39.7

398 பொன்னியலுந் திருமேனி

யுடையான் கண்டாய்

பூங்கொன்றைத் தாரொன்

றணிந்தான் கண்டாய்

மின்னியலும்

வார்சடையெம் பெருமான்

கண்டாய்

வேழத்தி னுரிவிரும்பிப்

போர்த்தான் கண்டாய்

தன்னியல்பார்

மற்றொருவ ரில்லான்

கண்டாய்

தாங்கரிய சிவந்தானாய்

நின்றான் கண்டாய்

மன்னிய மங்கையோர்

கூறன் கண்டாய்

மழபாடி மன்னும்
மணாளன் றானே.

6.39.8

399 ஆலால முண்டுகந்த ஆதி
கண்டாய்

அடையலர்தம் புரமுன்று
மெய்தான் கண்டாய்
காலாலக் காலனையுங்
காய்ந்தான் கண்டாய்
கண்ணப்பர்க் கருள்செய்த
காளை கண்டாய்
பாலாரும் மொழிமடவாள்
பாகன் கண்டாய்
பசுவேறிப் பலிதிரியும்
பண்பன் கண்டாய்
மாலாலு மறிவரிய
மைந்தன் கண்டாய்
மழபாடி மன்னும்
மணாளன் றானே.

6.39.9

400 ஒருசுடரா யுலகேழு மானான்
கண்டாய்

ஓங்காரத் துட்பொருளாய்
நின்றான் கண்டாய்

விரிசுடராய்
விளங்கொளியாய்
நின்றான் கண்டாய்
விழ்வொலியும்
வேள்வொலியு மானான்
கண்டாய்
இருசுடர் மீதோடா
இலங்கைக் கோனை
ஈடழிய இருபதுதோ
ளிறுத்தான் கண்டாய்
மருசுடரின் மாணிக்கக்
குன்று கண்டாய்
மழபாடி மன்னும்
மணாளன் றானே.

6.39.10

இத்தலம் சோழநாட்டிலுள்ளது.
சுவாமிபெயர் - வச்சிரத்தம்பேசுவரர்,
தேவியார் - அழகாம்பிகையம்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்

உள்ளூறை அட்டவணைக்குத் திரும்ப

6.40 திருமழபாடி - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

401 அலையடுத்த

பெருங்கடல்நஞ் சமுதா

வுண்டு

அமரர்கள்தந் தலைகாத்த

ஐயர் செம்பொற்

சிலையெடுத்து மாநாக

நெருப்புக் கோத்துத்

திரிபுரங்கள் தீயிட்ட

செல்வர் போலும்

நிலையடுத்த

பசும்பொன்னால் முத்தால்

நீண்ட

நிரைவயிரப் பலகையாற்

குவையார்த் துற்ற

மலையடுத்த மழபாடி

வயிரத் தூணை

என்றென்றே நானரற்றி
நைகின் றேனே.

6.40.1

402 அறைகலந்த குழல்மொந்தை

வீணை யாமும்

அந்தரத்திற் கந்தருவர்

அமர ரேத்த

மறைகலந்த மந்திரமும்

நீருங் கொண்டு

வழிபட்டார் வானாளக்

கொடுத்தி யன்றே

கறைகலந்த பொழிற்கச்சிக்

கம்ப மேயக்

கனவயிரத் திரள்தூணே

கலிசூழ் மாடம்

மறைகலந்த மழபாடி

வயிரத் தூணே

என்றென்றே நானரற்றி

நைகின் றேனே.

6.40.2

403 உரங்கொடுக்கு

மிருண்மெய்யர் மூர்க்கர்

பொல்லா

ஊத்தைவாய்ச்

சமணர்தமை யுறவாக்
கொண்ட
பரங்கெடுத்திங் கடியேனை
ஆண்டு கொண்ட
பவளத்தின் திரள்தூணை
பசும்பொன் முத்தே
புரங்கெடுத்துப் பொல்லாத
காம னாகம்
பொடியாக விழித்தருளிப்
புவியோர்க் கென்றும்
வரங்கொடுக்கும் மழபாடி
வயிரத் தூணை
என்றென்றே நானரற்றி
நைகின் றேனே.

6.40.3

404 ஊனிகந்தூ ணுறிகையர்
குண்டர் பொல்லா
ஊத்தைவாய்ச் சமணருற
வாகக் கொண்டு
ஞானகஞ்சேர்ந் துள்ளவயி
ரத்தை நண்ணா
நாயேனைப் பொருளாக
ஆண்டு கொண்ட

மீனகஞ்சேர் வெள்ளநீர்
விதியாற் சூடும்
வேந்தனே விண்ணவர்தம்
பெருமான் மேக
வானகஞ்சேர் மழபாடி
வயிரத் தூணை
என்றென்றே நானரற்றி
நைகின் றேனே.

6.40.4

405 சிரமேற்ற நான்முகன்றன்
றலையும் மற்றைத்
திருமால்தன்
செழுந்தலையும் பொன்றச்
சிந்தி
உரமேற்ற இரவிபல்
தகர்த்துச் சோமன்
ஒளிர்கலைகள் படவுழக்கி
உயிரை நல்கி
நரையேற்ற விடையேறி
நாகம் பூண்ட
நம்பியையே
மறைநான்கும் ஓல மிட்டு
வரமேற்கும் மழபாடி

வயிரத் தூணே
என்றென்றே நானரற்றி
நைகின் றேனே.

6.40.5

406 சினந்திருத்துஞ்
சிறுப்பெரியார் குண்டர்
தங்கள்

செதுமதியார் தீவினைக்கே
விழுந்தேன் தேடிப்
புனந்திருத்தும் பொல்லாத
பிண்டி பேணும்
பொறியிலியேன்
றனைப்பொருளா வாண்டு
கொண்டு
தனந்திருத்து மவர்திறத்தை
யொழியப் பாற்றித்
தயாமூல தன்மவழி
யெனக்கு நல்கி
மனந்திருத்தும் மழபாடி
வயிரத் தூணே
என்றென்றே நானரற்றி
நைகின் றேனே.

6.40.6

407 சுழித்துணையாம் பிறவிவழித்

துக்கம் நீக்குஞ்

சுருள்சடையெம்

பெருமானே தூய

தெண்ணீர்

இழிப்பரிய பசுபாசப்

பிறப்பை நீக்கும்

என்றுணையே

என்னுடைய பெம்மான்

தம்மான்

பழிப்பரிய திருமாலும்

அயனுங் காணாப்

பரிதியே சுருதிமுடிக்

கணியாய் வாய்த்த

வழித்துணையாம் மழபாடி

வயிரத் தூணே

என்றென்றே நானரற்றி

நைகின் றேனே.

6.40.7

இப்பதிகத்தில் 8,9,10-ம்

செய்யுட்கள்

6.40.8-

சிதைந்து போயின.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

உள்ளுறை அட்டவணைக்குத் திரும்ப

6.41 திருநெய்த்தானம் - திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

408 வகையெலா முடையாயும்
நீயே யென்றும்

வான்கயிலை மேவினாய்

நீயே யென்றும்

மிகையெலாம் மிக்காயும்

நீயே யென்றும்

வெண்காடு மேவினாய்

நீயே யென்றும்

பகையெலாந்

தீர்த்தாண்டாய் நீயே

யென்றும்

பாகூர் அமர்ந்தாயும் நீயே

யென்றும்

திகையெலாந்
தொழ்ச்செல்வாய் நீயே
யென்றும்
நின்றநெய்த் தானாவென்
னெஞ்சு ளாயே.

6.41.1

409 ஆர்த்த எனக்கன்பன் நீயே
யென்றும்
ஆதிக் கயிலாயன் நீயே
யென்றுங்
கூர்த்த நடமாடி நீயே
யென்றுங்
கோடிகா மேய குழகா
வென்றும்
பார்த்தற் கருள்செய்தாய்
நீயே யென்றும்
பழையனூர் மேவிய
பண்பா வென்றுந்
தீர்த்தன் சிவலோகன் நீயே
யென்றும்